

NR 1-2011 **SALUKI
BLADET**

Medlemstidning för Svenska Salukiringen

Arets Saluki och Arets Kombinerat

C.I.B & Nord Ch SE LCCh Baklava's Ushid

Smooth puppyplans summer 2011!

Photo: Linda Frisén

Photo: Tomas Jeansson

Sire:

Xass Farah Cyrus 3 x CAC

Sedeki Gerdu

Xass Farah Basmellah

Dam:

S Ch Barakisch Rana Banu

Int, Bel, Lux ChZahedan Har Kala Rachi

Barakisch Oldooz Yalda

Photo: Petra Karlsson, Moa Hjelm-Saari, Tomas Jeansson, Anna Norling

Kennel Xass Farah

Pia Jeppsson Mail: pia@jcab.nu * www.jcab.nu * +46(0)708164746

Ordförande har ordet...

Ann-Christin Björnberg

Foto: Marie Palmqvist

Hej!

Vintern har varit mäktig i år, det bästa med den är att mina Saluk tjejer älskar den lekfulla snön. Just nu har vi dagsmeja och våren är helt säkert i antågande och med den vårens och sommarens alla utställningar. Utställningar som inte skulle finnas utan alla frivilliga arbetsinsatser.

STORT STORT TACK till alla Er som gör det möjligt för oss att mötas och ställa ut våra fantastiska Salukis.

Hösten 2012 ska vi åter ha en raskonferens, på den hoppas vi kunna redovisa en del resultat från vår hälsoenkät. För varje ifylld hälsoenkät tar vi ett steg mot att få en bild av hälsoläget i vår ras vilket är nödvändigt för att vi tidigt ska kunna identifiera risker för eventuell sjukdomsutveckling.

Nu är det dags för nästa championbok!

Vi behöver bilder på svenska salukis (gärna så snart som möjligt) som har minst ett svenskt championat eller LC-championat och är födda mellan åren 1996 - 2000.

Bilderna kan skickas per mail till:

linda.frisen@live.se
marie@tazim.se
frisen.marie@bredband.net
emobe91a@hotmail.com

eller per post till

Marie Frisen, Bögatan 41A, 412 72 Göteborg.

Digitala kort till championboken ska vara i 300 dpi, det betyder i stort sett att man ska ta dem direkt från kameran.

Bilderna kommer även att publiceras på salukiarkivet.se om det inte redan finns foto där.

Kom ihåg att du själv måste bidra med en bild på din hund!

Salukibladet

Salukibladet är en medlemstidning för Svenska Salukiringen
- en rasklubb i Svenska Vinthundsklubben
- accosierad med Svenska Kennelklubben

salukibladet@saluki.se
www.saluki.se

Ansvarig utgivare:
Ann Christin Björnberg

Redaktionskommitté:
Katarina Petersson (redaktör)
katarina.petersson@saluki.se
0703-19 78 00

Mary Ann Axelsson
mary-ann.axelsson@saluki.se
0590-132 06

Anne Christine Karlsson
info@salukipug.se
019-29 16 19, 0705-14 75 12

Layout och annonser
Marie Palmqvist
marie@tazim.se
0478-505 31, 0739-52 97 68

Styrelsen
Ordförande
Ann Christine Björnberg
ordforande@saluki.se
08-711 10 61, 0705-78 00 48

Vice ordförande
Eva Hagforsen
evahagforsen@yahoo.se
018-52 56 57, 0703-72 56 57

Sekreterare, suppleant
Carolina Holstensson
carolina.holstensson@saluki.se
0223-719 40, 0700-43 44 46

Kassör, medlemsregistrator
Agneta Doverholt
kassor@saluki.se
031-12 51 93, 0767-63 55 20

Ledamot
Mary-Ann Axelsson
mary-ann.axelsson@saluki.se
0590-132 06, 0730-97 04 07

Ledamot
Katarina Petersson
katarina.petersson@saluki.se
0703-19 78 00

Ledamot
Catrin Nilsson
nilssoncathrin@hotmail.com
08-88 07 99, 0762-45 55 64

Ledamot
Gunny Blomgren
gunny.blomgren@telia.com
0410-33 40 82

Suppleant
Linnea Andersson
essenceangel@hotmail.com
0736-38 97 38

Annonsera i Salukibladet

Annonsspriser SVART/VITT

Helsida	295:-
Halvsida	220:-
Kvartssida	130:-
Championannons, helsida	270:-

Annonsspriser FÄRG

Helsida	610:-
Halvsida	325:-
Baksida	1000:-
Insida, fram & bak	800:-

Championannons som tillägg på www.saluki.se 100:-

Vid köp av championannons i färg får du tillägg på hemsidan utan extra kostnad!

Annonsspriser för icke medlemmar +50%

Kommersiella annonser +100%

När du bokar din annons gör du din inbetalning till SvSR:s plusgiro **11 00 91-6**

Format för annons- och textmaterial

Salukibladet görs helt digitalt och trycks i svart/vitt samt i färg. Annonserna ska levereras till redaktionen digitalt via e-post eller cd-rom i .pdf-format, alternativt i .tiff- eller .jpeg-format. Vid inscanning av bilder: Tänk på att scanna in bilden i minst 300 dpi.

Måtten på en helsida är 210x297 mm. Gör en marginal på 15 mm runt om. För utfall, lägg till 3 mm runt om.

Gör du annonsen i Photoshop (eller annat liknande program) se då till att annonsen är i rätt storlek samt i upplösning 300 pixlar per tum.

Alla annonser ska vara inkomna och klara till manusstopp.

Vårnumret: manusstopp 1 mars

Höstnumret: manusstopp 14 augusti

Julnumret: manusstopp 1 november

Salukinytt

Beräkning av inavelsgrad är beroende av stamtavlans fullständighet. Inavelsaden beräknas i fem generationer.

REGISTERERADE VALPAR

Di Indigetes

Paulin Breal, Torshälla
4+4 födda 2010-09-22
Inavelsgrad 0,0 % säkert
e. Seadis Diesel Van
u. Edisova El Saraya
**Briseis, Bellona, Bubona,
Bona Dea, Briareus, Boreas,
Bellerophon, Baccus**

Badavie

Maria Nordin, Sävar och
Marie Brandén, Karlstad
1+0 födda 2010-12-19
Inavelsgrad 3,0 % säkert
e. FI, EE, PL, INT, NORD, LU,
US Ch, WW-06,-08 & SE V-06
Amiyat Anakin
u. DK, FI, NO & SE Ch Bada-
vie Black Magic Woman
**Badavie Rocco The One And
Only**

Mazra'E Gangall

Catharina Englund, Alingsås
4+4 födda 2011-01-12
Inavelsgrad 0,0 % säkert
e. SE Ch Dahaqin Adabi Atil
u. Qirmizi Hamimah
**Tallahasse Florida, Nashville
Tennessee, Phoenix Arizona,
Austin Texas, Helena Mon-
tana, Albany New York, Ma-
dison Wisconsin, Cheyenne
Wyoming**

IMPORTER

Elamir Bela Burberry

tik, född 2010-06-22
Inavelsgrad 0,0 % osäkert
e. US Ch Khiva's Hot Stuff
u. DK, EE, INT, NO, PT & SE
Ch Anjal Sahara Halima
Uppfödare: Cabral Mario Jorge
Teixeira Pimenta, Portugal

Gullmola Another One Bites The Dust

tik, född 2010-05-29
Inavelsgrad 1,2% säkert
e. Seadis Excalibur
u. Seadis Demi Moore Lola
Uppfödare: Gudrun Jonina
Gunnlaugsdottir, Island

Z'Bee's Apolo

hane, född 2010-03-08
Inavelsgrad 0,0 % osäkert
e. US Ch Akissla Truly Madly
Deeply
u. US Ch Z'Bee's Ivana Of
Walkirk
Uppfödare: Deric Aube, USA

Noor Inca Bar Caramel

hane, född 2010-07-04
Inavelsgrad 0,2 % säkert
e. Red Hawk's Naim Shahin
u. Noor Inca Alfa Romeo Zeta
Uppfödare: Kristin Roaas,
Norge

Noor Inca Bar Oness

tik, född 2010-07-04
Inavelsgrad 0,2 % säkert
e. Red Hawk's Naim Shahin
u. Noor Inca Alfa Romeo Zeta
Uppfödare: Kristin Roaas,
Norge

Noor Inca Bar Chocolate

hane, född 2010-07-04
Inavelsgrad 0,2 % säkert
e. Red Hawk's Naim Shahin
u. Noor Inca Alfa Romeo Zeta
Uppfödare: Kristin Roaas,
Norge

ÖVRIGT

HD, ED

Qirmizi Laroche

hane, född 2009-05-28
Inavelsgrad 0,0 %
tämligen säkert
e. C.I.B, NORD & SL Ch, EUW-10, NO V-07, SE V-10, WW-09
Shiraz California Dreamin'
u. DK & SE Ch, NORD V-04 Qirmizi Farah Keife
Undersökt 2010-11-10, HD grad A, ED ua (0)

Annonsörer

2	Xass Farah
11	Mehr Angiz
12	Dhawati
13	Petra Karlsson
14	Zarabis
15	Renata Ewa Goel
16	Anette Nihlén
17	Badavie
18	Buramz
27	Zandirah
28	Al Caliph
29	Salukiutvalget Norge
30	Khalils
31	Khalils
32	Khalils
33	Lisbeth Håkansson
33	Tommy Morin & Thomas Martinsson
34	Baklava
43	Ta'zim
53	Monika Bolander
57	Royal Canin
66	Al Wathba
75	Dahaqin
80	Sadaqa

Prylshopen

Svenska Championboken I - år 1922-1979	50:- + porto 33:-
Svenska Championboken II - år 1980-1989	50:- + porto 33:-
Svenska Championboken III- år 1990-1995	50:- + porto 22:-
Jubileumsbok - år 1968-1978	30:- + porto 33:-
Jubileumsbok - år 1983	30:- + porto 44:-
Jubileumsbok - år 1988	30:- + porto 44:-
Jubileumsbok - år 1993	30:- + porto 65:-
Jubileumsbok - år 1998	30:- + porto 65:-
Jubileumsbok - år 2003	30:- + porto 65:-
Jubileumsbok - år 2007	220:- + porto

Mugg med tryck 50:- + porto
Tygkasse med tryck 40:- + porto 22:-
Dekal med vårt emblem, liten 5x5 4:- + porto 5.50
Dekal med vårt emblem, stor 10x10 10:- + porto 5.50
Oinramat grafkblad, 3 färger, 24x18 cm 750:- + porto 44:-
Eller köp fem jubileumsböcker för 100:- (gäller ej 2007)
Bilstreamer "Saluki - Companion of Kings", svart/vit 30:- + porto 10:-
Linoleumsnitt "Saluki i vind", numererat, av Kristina Krogdahl 300:- +
porto 33:-

Så här beställer du

Beställ genom att maila Linnea (prylshopen@saluki.se) och sätt in pengar på SvSR:s plusgiro 11 00 91-6. Kom ihåg att ange vad beställningen gäller samt skriv ner ditt namn och adress. Det går även bra att handla direkt i samband med vissa utställningar och LC- träningar/tävlingar, men hör av dig i så fall innan och tala om vad du vill ha. Har du synpunkter eller önskemål om vad vi ska ha i Prylshopen? Kontakta Linnéa Andersson, prylshopen@saluki.se

Redaktionen tar tacksamt emot tips på artiklar eller reportage att översätta samt förstås även egna bidrag från våra medlemmar och läsare. Vi publicerar inkommet material allt eftersom det kommer in till redaktionen och förstås i mån av plats. Däremot kan vi inte lova i vilket nummer av tidningen inskickat material kommer att publiceras.

Skribenterna ansvarar för riktigheten i sin artiklar. Redaktionen tar inte ställning för eller emot eventuella åsikter eller sakfrågor som framförs i artiklarna.

Foto: Marie Palmqvist

Innehåll

3	Ordförandespalt / Om Salukibladet / Annonserinformation
4	Salukinytt / Annonser / Prylshopen
5	Salukinytt / Innehåll / Medlemskap
6-7	Presentation av Emma Andersson
7	Planera in RASKonferens 2012
8-9	RAS och HÅLSA
10	Hälsoenkät

ÅRSLISTOR INKL INTERVJUER 2010

19-21	Intervju Årets Saluki / Intervju Årets Kombinerat
22	Årets Saluki hanar+tikar
23	Årets Kombinerat / Årets lure coursing Saluki
24	Årets avelshannar & avelstikar
25	Årets uppfödare
25	Utställningsåret 2010 / Poänberäkning utställning
26	Intervju Årets lure coursing Saluki
35-42	Uppfödarintervju med Monica Nilsson, kennel Baklava

VETERINÄRVÅRD & FÖRSÄKRINGAR

44	Ibland räcker inte vår avancerade djursjukvård till
45-46	Rebeccas egna berättelse om vad som hände "Åke"
47	Allt dyrare veterinärvård ger hundägare svåra val
48-49	Frisk hund dog på 3 veckor
50-51	Avbrott på grund av benbrott
52	Trodde det var slut för Thea

54	In memoriam
55	Vem är vem bakom kennelnamnet Majo's
56	Statistik om hemsidan - www.saluki.se
58-59	Se upp för mördarbakterien
59	Registrerade Saluki 2001-2010 - diagram

60-61	Reseskildring från Hollan av Ingrid Ydreborg
62-63	Årets kappsaluki - Sharraque Byleist
64-65	Annas Hundträningsskola - del 2

PM SALUKIRINGEN 2011

67	Ljungbyhed 15/5 - sista bet- & anmälningssdag 28/4
67	Söderhamn 4/6 - sista bet- & anmälningssdag 9/5
68	Tånga Hed 19/6 - sista bet- & anmälningssdag 31/5
68	Lövudden 24/7 - sista bet- & anmälningssdag 27/7
69	Gimo 10/9 - sista bet- & anmälningssdag 15/8

69	Alla uttagna+reserver till LC EM 2011
69	Poängberäkning lure coursing och nya SE LCCh 2010

DOMARPRESENTATIONER

70	Ljungbyhed SvVK 14/5 Rosemary Lewis
70	Tånga Hed SvVK 18/6 Nina Neswadbä
71	Lövudden 24-25/7 Janet Littell Adam
71	Lövudden 24-25/7 Mr David Graham
72	Lövudden 24-25/7 David Perkins
72	Gimo 10/9 Pia Jeppsson

73	Varför det blev en saluki
74	In memoriam - Ingrid Alm

RESULTAT SvVK OCH SKK

76	Löpande resultat SvVK
76	Domarkommentar - Karen Fisher
77	Löpande resultat SKK
77	Resultat från CRUFTS 2011

78-79	Intervju med omslagets konstnärinna Angela Franke
-------	---

Omslagsbilden är målad av Angela Franke efter ett foto av Jessica Bolander

Tidningen är tryckt av Henningsons Tryckeri AB
Tfn 0243-840 85 / www.henningsons.se

Design & layout - Marie Palmqvist
marie@tazim.se / www.tazim.se
Annonserna är inskickade av annonsörerna själva

Salukinytt

Vi önskar alla nya medlemmar välkomna i klubben.
Våren 2011 är vi nu 181 st medlemmar i Sverige, 38 familjemedlemmar och 52 medlemmar bor utomlands.

Dessa har blivit nya medlemmar genom

VALPGÅVOMEDLEMSKAP

Veronica Nordell, Hudiksvall Hisilome's

Nathalie Holländer, Kolbäck Noor Inca
Jessica Mäkinen, Nyköping Noor Inca
Sandra Mäkinen, Oxelösund Noor Inca

Ewa Stolarska, Polen Min Tera
Eva Eilertsen, Norge Min Tera
Birgit Brenjord, Norge Min Tera

Salukistatistik 2010

Konstanta registreringssiffror för saluki

Toppår följdes av bottenår

Registreringssiffrorna för saluki ser ut att vara ganska konstanta, dock med en lite större ökning 2008. Men om man räknar två år i taget ser man att siffrorna hela tiden kompenserar varandra. Den kanske historiskt högsta siffran 2008 på 211 stycken registrerade hundar följs av ett bottenår året därpå på bara 93 hundar.

Om man räknar två år tillbaka i tiden så ser man att varje tvåårsperiod är ganska lika med endast undantaget 2007-2008 när siffran kom över 300 (332). Detta tycks dock ha återställts redan senaste 2-årsperioden där det registrerades 257 hundar. I ovanstående siffror finns båda härlagen med - när det gäller släthåren är det likadant med dessa siffror, att det går upp och ned. Mest släthår under 10-årsperioden registrerades 2004 (18 st).

Även inavelsgraden håller sig tämligen konstant. Dock med en betydande minskning 2010. 1,2 procent är den lägsta under 10-årsperioden. Förmodligen mycket beroende på att endast en parning med inavelsgraden i spannet 6,26 - 12,49 gjordes.

På sidan 59 finns statistiken överskådlig och där finns även några diagram.

Medlemskap i Salukiringen

Medlemskapet löper per kalenderår, 1 januari - 31 december

Vill du bli medlem kostar det:

Sverige 270:-

Europa 320:-

Övriga världen 370:-

Familjemedlem/pers 50:-

Valpgåvomedlemskap (endast för uppfödare) 100:-

Valpgåvomedlemskap utlandet (endast för uppfödare) 180:-

Beloppet insättes på SvSR's plusgiro 11 00 91-6

SWIFT/IBAN SE22 9500 0099 6034 0110 0916

BIC code NDEASESS

Name Svenska Salukiringen.

Det går bra att betala in i det egna landets valuta men att bankkostnader skall betalas av inbetalaren.

Det går även bra att betala med PayPal.

För ytterligare information maila till kassor@saluki.se

Som medlem i svenska Salukiringen får du tidningen Salukibladet samt möjlighet att delta på våra utställningar och andra aktiviteter i klubbens regi.

Om vi inte får in medlemsavgifter i början av varje nytt kalenderår, dvs innan första Salukibladet går i tryck, så får vi ökade kostnader för utskick av enstaka nummer. Därav finns beslut om att betalas inte medlemsavgiften in innan 1 mars så tillkommer det 50 kr inom Sverige (100 kr utomlands) pga extra portokostnader för utskick av enstaka nummer.

Så här kommer Emma att behandla uppgifterna

Hur gamla blir egentligen dagens saluki? Och vad dör våra hundar av? Ingen riktig statistik finns på detta eftersom SKK inte kräver att få in uppgifter på registrerade hundar som dör. Vi har heller inget register där uppgifter kan rapporteras in. Ändå säger vi lite slentrianmässigt att salukin blir gammal - uppåt 15 år, men hur ser det egentligen ut? Förhoppningsvis får vi veta det nu.

Styrelsen fattade i höstas beslut om att försöka få in uppgifter på samtliga avlidna hundar från och med 2001 och framåt. I förra numret av Salukibladet fanns ett formulär som uppfödare och andra salukiägare kan fylla i. Detta formulär kommer från och med nu att kunna laddas ned via hemsidan. Samtliga uppfödare med födda kullar födda 2001 och senare kommer också få ett utskick för att enkelt kunna bidra. Styrelsen och utskottet, Ras och Hälsa önskar att få in ett formulär på varje avliden hund (se sidan 10).

Det blir veterinär Emma Andersson från Skara som kommer att ta emot, bearbeta och arkivera uppgifterna. Salukibladet har intervjuat Emma och hon berättar här om sina tankar kring projektet.

Elva frågor till Emma

1. Ett känsligt ämne i alla sådana här undersökningar är hur materialet kommer att behandlas. Hur tänker du lägga upp arbetet med kartläggningen och vilka sekretessregler gäller?

Emma: När formulären kommer till mig registrerar jag ålder, kön, reg. nr och uppgifter om tidigare sjukdom samt orsaken till att hunden avlidit/avlivats. Dessa uppgifter kommer sedan analyseras statistiskt och slutsatserna kommer att baseras på det statistiska utfallet.

När jag hanterar formulären räknas det som att jag som legitimerad veterinär är verksam inom djurens hälso- och sjukvård. Jag har då tystnadsplikt enligt 4 § i lag (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

2. Nu gäller den första delen av undersökningen i första hand tioårsperioden mellan år 2000 och 2010 men undersökningen kommer att fortsätta kontinuerligt. Hur viktigt är det för vår ras att samtliga dödsfall under den här perioden rapporteras in?

Emma: Enligt mig så spekuleras det mycket om hur vår ras egentligen mår. Jag har hört att det både talas om att vi har många "dolda" sjukdomar och att rasen inte har några specifika sjukdomsproblem. För mig är det viktigt att rykten ersätts med fakta. Visar det sig att vi verkar ha problem med en viss sjukdom så har vi möjlighet att på ett tidigt stadium tillsammans försöka stoppa utbredning genom ett bra avelsarbete som baseras på sjukdomens nedärvning. Ju fler rapporteringar vi får in desto säkrare och användbar blir statistiken och slutsatsen.

3. På grund av att alla hundar redovisas med sitt riktiga namn och registreringsnummer finns det ingen risk att en hund kommer med flera gånger även om uppgifterna kommer från både valpköpare och uppfödare på samma hund. Hur kommer statistiken över dödsfall att användas?

Emma: Den kommer ligga till grund för de slutsatser jag kommer ta om hur hälsan ser ut hos vår ras i vårt land. Jag kommer även

att försöka jämföra vår ras med andra raser i Sverige samt samma ras i andra länder.

4. En annan fördel med att lämna in uppgifterna under hundens namn, är att man kan påminna de uppfödare som inte hört av sej inom en viss tid. Hur kommer du att följa upp detta?

Emma: Jag kommer ta kontakt med de uppfödare som inte har rapporterat in några uppgifter. Det är frivilligt att lämna uppgifter och jag hoppas att alla önskar delta i undersökningen.

5. Den andra delen av undersökningen handlar ju om vad hunden dött av. Sjukdom, ålderssvaghet eller olycksfall och gärna också en diagnos. Har du något råd om hur du vill ha detta inrapporterat. Är det bara en säker diagnos från veterinär eller obduktion som gäller för att kunna göra en sjukdomsstatistik?

Emma: Det allra bästa är att det är en veterinär som ställt diagnosen genom obduktion och/eller provtagning. Då detta inte görs i så stor utsträckning så blir det näst bästa alternativet en förmodad diagnos ställd av veterinär. Känner man sig som djurägare tämligen säker på dödsorsaken går detta även bra att rapportera. Ju mer fakta vi får in desto bättre, men man måste också vara öppen för den osäkerhet som ej säkerställda diagnoser ger. Det är väldigt bra om man i formuläret anger vem som ställt diagnosen och hur diagnosen fastställdes.

6. Kommer död genom ålderssvaghet utan sjukdomsbild, att redovisas separat, liksom död på grund av olycksfall?

Emma: Exakt vilka parametrar som kommer rapporteras kan jag inte sia om i dagsläget. Jag kommer att rapportera de uppgifter som ligger till grund för mina slutsatser så detaljerat som möjligt.

7. Det har sagts att man siktar på att ha ett första resultat klart till raskonferensen 2012. Kan det vara realistiskt att få fram ett resultat tills dess?

Emma: Det hoppas jag! Allt hänger på hur snart formulären kommer mig till handa och att det är en stor andel av de berörda hundarna som rapporteras in.

8. Bör man sätta ett sista datum då alla uppfödare bör ha svarat på förfrågan för att du ska hinna med. Vilket datum för den första perioden, fram till 2010, är realistiskt?

Emma: Jag tycker vi kan sätta datumet till årsskiftet 2011/2012, men ju tidigare desto bättre! Jag kommer då troligen påminna om att skicka in formulären under hösten 2011.

9. Kan uppfödarna lita på att de uppgifter som lämnas inte kommer att användas på ett sätt som skadar deras uppfödning?

Emma: Det uppgifter som jag får in kommer jag att behandla enligt 4 § i lag (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård. Detta innebär att jag inte obehörigen får röja eller utnyttja det jag i min yrkesutövning har fått veta om enskildas affärs- eller driftsförhållanden. Det är ägaren och/eller uppfödare som genom att delta i undersökning samtycker till att jag använder uppgifterna från enkäten om kön, ålder, tidigare sjukdomar och dödsorsak. Uppgifter om hundens namn och reg. nummer kommer inte lämnas ut om jag inte har fått tillstånd från ägaren till detta.

10. Kommer någon annan än du ha tillgång till uppgifterna?

Emma: Nej. Skulle det bli aktuellt att dela några andra uppgifter än kön, ålder, tidigare sjukdomar eller dödsorsak med någon så kommer jag att be om tillstånd från ägaren och uppfödaren.

11. Idén med hela undersökningen, förutom vetenskapen om hur det är idag - är ju att vi ska få en grund för vårt rasdokument också i framtiden. Hur behandlas uppgifterna den dag du eventuellt vill sluta och hur kommer dom att arkiveras för framtiden?

Emma: De formulär jag fått in kommer jag inte lämna ut till någon om jag inte har tillstånd till det. Uppgifterna om kön, ålder, tidigare sjukdomar och dödsorsak kommer finnas med i rapporten som jag lämnar till styrelsen för Svenska Salukiringen. Vad styrelsen gör med rapporten är upp till den.

Text: Anne Christine Karlsson
Foto: Johnny Lindgren

Emmas knep hinna mer:

Gör två saker samtidigt!

Mitt motto: "Gör två saker samtidigt – du hinner mer då."

Emma tycks leva som hon lär. Hon är bara 30 år men har hunnit med mycket i livet. Förutom 5,5 års studier till veterinär har hon också åkt jorden runt, fött två barn med bara ett års mellanrum, påbörjat sin specialistutbildning på hund och katt på djursjukhuset i Skara och jobbat på Jordbruksverket mellan barnen innan hon blev mammaledig.

Nu kommer hon att hjälpa Svenska Salukiringen med en kartläggning av salukins ålder och hälsa.

Typiskt Emma är också alla djur.

- Jag har alltid älskat att ha många omkring mej, berättar hon. Mamma var dock inte så förtjust som jag och att skaffa hund var inte att tänka på. Det djurtokiga barnet fick nöja sig med kaniner, marsvin och en tupp.

- När jag kom upp i tonåren fick jag äntligen en katt. Senare blev det ytterligare en katt och så småningom också en raskatt.

Efter en kort karriär med kattutställningar och uppfödning av katt bestämde sig dock Emma för att det var dags att skaffa den efterlängskade hunden.

Stora krav

- Kraven på den hundras jag skulle ha var höga: "det skulle helst vara en katt, den fick inte dregla och den fick inte lukta illa", berättar Emma.

- Efter en träff med Ingela (kennel Ritzas) hundar var saken klar – en saluki fick det bli.

Leo blev Emmas första saluki och idag har hon tre stycken.

- Leo saknade en kompis och så småningom skaffade jag Nando från Seadis och senare Leos son Paso från Badavie, säger Emma.

- Vi har mest varit med på utställningar men hann börja lite med lure coursing och kapplöpning innan barnen kom.

Just nu sitter Emma i styrelsen för LC västra och hon har ambitioner att komma igång med träningen igen och försöka få licens till alla tre hundarna.

- Det är härligt att se deras glädje när dom får göra det dom är bäst på, säger Emma.

- Jag är glad över att vara ägare till en ras som är så vacker och funktionell.

Född i Ardala

Emma är född i Ardala utanför Skara 1981. Efter veterinärstudierna i Uppsala flyttade hon hem till Skara igen och började jobba med smådjur på djursjukhuset där.

- Här påbörjade jag min specialistutbildning i hundens och kattens sjukdomar och mitt största intresse var internmedicin, akutsjukvård och anestesilogi. Men arbetsförhållandena var inte hållbara, säger Emma.

- Efter mitt första barn beslutade jag mej för att prova något nytt. Men jag hann bara jobba på Jordbruksverket i sex månader innan jag i november 2010 fick gå hem på föräldraledighet för barn nummer två.

Emma är sambo med "koveterinären" Jonny Lindgren och tillsammans har dom barnen Valter, 1,5 år och Ingrid, som blir 4 månader den 17 mars i år.

Förutom familjen och djuren, gillar Emma simning och yoga och favoritlandet är Grekland och hon älskar grekisk mat.

Fråga gärna

- Jag hoppas att alla deltar i den här undersökningen (se artikel på sidan bredvid) och lämnar in formuläret så jag kan dra så korrekta slutsatser som möjligt, säger Emma.

- Om det är något ni undrar över som gäller undersökningen - tveka inte att fråga mej. Min mailadress är emmaandersson@mac.com

Veterinär Emma Andersson har hunnit med mycket i sitt 30-åriga liv.

Text: Anne Christine Karlsson
Foto: Johnny Lindgren

Dags att planera in

RAS konferens

Inbjudan till RASkonferens för Saluki 20-21 oktober 2012, Ramnäs Hotell & konferens

På programmet står Emmas presentation av vår undersökning av hur gamla våra hundar blir och vad de dör av.

Vidare kommer vi ta upp ämnen som salukins exetriör, mentalitet och de olika typerna.

En presentation av våra föreläsare kommer i nästa nummer.

Arbetsgrupp Katarina Petersson (sammankallande), Nicklas Eriksson, Gunilla Skoglund och Agneta Doverholt.

Har du idéer och förslag?- kontakta arbetsgruppen.

Planera in vår RASkonferens 2012 redan nu!

*Vi ses väl?
Hjärtligt välkomna!*

Här ser vi bilder från förra RAS konferensen 2009. Foto: Jessica Bolander

Stort intresse för SKKs avelskonferens *Att välja avelsdjur, gammal kunskap möter ny*

Text: Katarina Petersson

Foto: Marie Palmqvist

Ett stort antal rasklubbar hade uppmärksammat inbjudan och totalt 161 personer träffades första helgen i mars för att förkovra sig mer i ämnet hund med inriktning på avelsfrågor, hundens mentalitet, föreningsfrågor och det viktiga arbetet med RAS. Från SKK deltog 39 representanter i form av kennelkonsulenter, SKKs Avelskommitté, SKKs Föreningskommitté, SKKs RAShandedare och VD Ulf Uddman.

Få andra vinthundsrepresentanter

Salukiringen och Irländska Varghundklubben var de enda raser i vinthundsguppen som fanns representerad, dock träffade jag på både Gunilla Skoglund, salukiuppfödare, två greyhoundsuppfödare som var där i egenskap av kennelkonsulenter och whippetuppfödaren Åsa Lindholm, som ju är välbekant frilansande journalist. En sådan här 2-dagars konferens ger ju fina tillfällen till mycket utbyte även mellan föreläsningarna och många ämnen diskuterades intensivt även på den gemensamma middagen som var på lördagskvällen. Det är mycket givande att få kontakter utanför sin egen rasgrupp som nog ger oss alla nya perspektiv på vår egen ras.

Svårt att vara uppfödare idag

Elisabeth Rhodin, som förste föreläsare, började med att vi har stora möjligheter idag med internet och förbättrade kommunikationer, men sammanfattningsvis har det blivit mer kostnadskrävande, ett mer omfattande regelverk finns och uppfödaren har liten personlig frihet där skyldigheter mot valpköpare också finns med som en tung faktor. Här får rasklubbarna en alltmer viktig roll som gemensam mötesplats, att vara en hjälp, ge konkreta råd och där samarbete blir viktigare än någonsin.

Sundgrens råd håller än hävdar Britt-Marie Dornell

Som både uppfödare, exteriördomare, jaktprovdomare, ordförande i SKKs Avelskommitté (AK) och ledamot i SKKs Centralstyrelse guidad hon oss skickligt om hur avel och synsättet historiskt sett ut. Slutsatsen är att Per-Erik Sundgrens tes fortfarande håller, nämligen:

"Det är bara genom överanvändning av enskilda avelsdjur som en genetisk defekt kan få betydande spridning i en djurstam."

"Istället för att lägga ned omfattande kostnader och arbete på att kontrollera enskilda defekter i låg frekvens – begränsa möjligheterna för spridning av alla, både kända och ännu okända defektgener, genom att ej överanvända individer i avel."

Vad vill vi göra i vår ras?

Maija Eloranta fortsatte med att vi alla måste formulera avelsmål som är både långsiktiga och kortsiktiga. Både rasklubben och den enskilda uppfödaren måste ha detta med i sin avelsplanering. De formulerade målen ska vara specifika, mätbara, realistiska, visionära och ha ett tidsperspektiv. För oss själva kan vi fundera på att värdera och prioritera egenskaper utifrån: önskvärda, nödvändiga, bra, acceptabla eller oacceptabla. Börja alltid i en positiv anda och fundera i din ras vad som gäller, uppmunade hon och gör alltid en utvärdering. Ställ dig frågan om hur blev resultatet och varför? Här har vi tre saker, förenklat som styr, gener, miljöeffekter och slumpen. I många fall gällande hundavel får vi ofta inte ett tillräckligt stort underlag statistiskt för att dra säkra slutsatser. När du utvärderat, prioritera, åtgärda och starta om igen. Även här är rasklubben viktig utifrån att de bör hjälpa till med en guide (Vad är viktigt i vår ras just nu?), tillhandahålla mentorer, ge information och arbeta med RAS.

DNA-tester har kommit för att stanna

Helena Rosenberg, som är utbildad agronom, berättade utförligt om DNA-tester och SKKs DNA-grupp, som ska vara en hjälp i det som hon nämnde som "en djungel". Man bör veta att SKK bara godkänner testresultat från blodprov. Och om man testar för att hitta en viss sjukdomsgen är man skyldig att ta hänsyn till resultatet. I framtiden ser man att DNA-tester kommer handla mer om att riskbedöma och att det kommer fler s k multitestar som testar för flera saker. Det kräver eftertanke, så diskutera i er rasklubb, uppmunade Helena. En hållbar avel kan vi få

att fungera med att undvika inavel, använda fler djur i avel, ha en sen avelsdebut och då se DNA-test som ett hjälpmedel. Ni ska inte glömma att se till helheten, avslutade Helena.

Översätt mentalitet till svenska

Mentalitet, ett prioriterat område för SKK just nu, var det stora ämnet på lördagseftermiddag och Helena fortsatte med att klubbarna har ansvaret att tolka standarden, inte minst avseende mentalitet. Hon visade upp några rasstandards beskrivning av rasens mentalitet och publiken fick gissa ras. Det var inte helt lätt. Någon standard hade med att rasen var lydig. En ras föds inte lydig, fortsatte Helena.

KHM presenterades, vilket står för Kommittén för Hundars Mentalitet och har som uppgift att få in en samlad bild över forskning och utveckling gällande mentalitet hos hund under projektnamnet BPH (Beteende och Personlighetsbeskrivning Hund). Bland annat följer man nu upp all rapportering av oacceptabelt beteende som kommit in från provverksamheten och utställningarna. Man tittar även på beteende och personlighetsbeskrivningar hos olika raser, vilket i förlängningen ska kunna vara en hjälp och här görs en översyn av MH (Mentalbeskrivning på Hund) för att BPH senare ska ersätta MH. Ytterst kommer det dock bli på KF, Kennelfullmäktige, i höst som skall besluta om detta. Och givetvis finns diskussionen om farliga raser som en grund till att SKK

Valpar utvecklas om rastgården inreds som ett "lek- och upptäckarland".

nu lägger ner mycket arbete på detta med mentalitet och funktion hos hund. Hos SKK tror man inte på Danmarks väg, nämligen förbud, utan det handlar om ansvar och mer kunskap.

Hunden är ingen varg

Ett uppskattat och mycket intressant föredrag stod Ingrid Tapper för. Hundens ursprung, beteendeskilnader mellan varg och hund och flockstrukturer. Efter detta passade hon också på att avliva några myter kring detta. Under ämnet den läraaktiga och samarbetande hunden fick vi veta att hundens intelligens är ungefär som en 2-3 åring hos människor. Att hunden lever här och nu och har lättare att känna igen än att komma ihåg och som exempel tog hon att jakthundar mycket lätt ser vem i flocken som får följa med utifrån vilken bössa jägaren tar fram. Våra hundar ägnar ju sin största vakna tid åt att iakttä oss och de reagerar med känslor, en skrattande hund är en hund som visar upp en vördnadshälsning och hundar kan absolut inte planera och reflektera som vi människor. En hund kan inte planera att "nu ska jag kissa i maten och hussens säng för att jag blir lämnad ensam så här länge" t ex.

Valpens socialiseringsfasen viktig

Ingrid gick igenom de möjligheter vi som uppfödare har att ge våra valpar de bästa förutsättningarna för ett liv som en trygg vuxen hund. Mellan 3 till 12 veckors ålder är det oerhört viktigt att valpen får träffa alla slags människor, stora och små, några gånger, umgås med katter och andra djur, åka bil (träna 4-5 gånger men börja med 10 minuter första gången och utöka tiden), höra skott, bada och plaska om vädret tillåter, träna sin motorik genom att klättra, krypa, gå på så många olika typer av underlag som möjligt, umgås med andra vuxna hundar och sina kullsyskon. En valp under den här fasen ska vara ensam så lite som möjligt. Ingrid visar bilder på uppfödare med fantastiska "lek- och upptäckarland" i sina rastgårdar med allt från kryptunnlar, presenningar att klättra på och åka kana, balansbrädor m m. Hunden har en nyfikenhet som vargen inte har.

Rädsla har hög arvarhet

Hunden kan ha olika typer av rädsla såsom allmän rädsla, där hunden är rädd i många situationer, eller specifik rädsla där den är rädd för t ex barn, skott (impulslyd) eller ett visst underlag. Får man rädsla så försök hitta den gemensamma nämnaren och plocka bort från avel. Valplek är jakthundar i träning

Hundvalpar leker jakt om och om igen, tränar ätbeteenden med att bära och tugga pinnar, gräver ner och gräver upp och slagsmål tränas med bästa kompisen. Alla valpköpare måste förstå att de inte köpt ett marsvin utan en jagande hund som samarbetar och jakten kan kanaliseras till allt. Allt från vinthundar som orienterar och spanar, stövare och drivande hundar spårar, bordercollie och älghund som springer, blockerar och smyger, kroppsvallande hundar som västgötaskets, welshcorgi som jagar ifatt och slutligen terriers, grythundar och råtthundar som attackerar och biter.

Känsla av samspråk

Hunden har stor förmåga till långa och djupa relationer. Historiskt har den följt oss människor i över 15 000 år. Idag extremavlar vi på exteriör hos vissa raser och om vi nu gör detsamma gällande mentalitet, d v s extremavlar på vissa mentala egenskaper, t ex skärpa, mod, leder detta till att vi får hundar som inte fungerar i vardagen för den vanliga hundägaren. Vi fick alla många tankvärda saker med oss efter att Ingrid avslutar med att läsa en text som tydligt visade hennes stora kärlek till Hunden - människans bästa vän.

RAS – en handlingsplan för avel

Söndagsmorgonen började med information av SKKs RAS-handledare, som berättade om de nya riktlinjerna för klubbarnas arbete med avelsfrågor och specialklubbens roll i RAS-arbetet. I vårt fall är det SvVK Huvudstyrelsen, som åläggs hålla i detta. Här togs också upp de etiska riktlinjer som finns för avelsfunktionärer och man ska titta mer på de nya medierna med Facebook och egna bloggar.

Ta in glädjen i föreningsarbetet

Resterande tiden av förmiddagen ägnades åt föreningstekniska frågor med allt från hur protokoll skrivs till vilka ansvarsområden som finns i en styrelse. Mycket intressanta och nyttiga kunskaper fick vi till oss av Jan Wigdell. Slutsatsen var att årsmötet är enda stället där du kan påverka. Studieförfrämjandets representant Annika Hamilton pratade motivation och kommunikation och var för att vi ska försöka få in arbetsglädje i våra föreningar för alla jobbar bättre då – det är lönsamt. Vidare måste man våga vara ledare. Det ska också finnas en klar och tydlig delegering

Hundvalpar leker jakt om och om igen - viktigt för valpköpare att veta.

ring och att konflikter som uppstår till 90 % handlar om känslor och till 10 % om själva sakfrågan. Oftast förväntningar som inte uttalats tydligt.

SKKs föreningspaket på www.skk.se

Alf Andersson från Föreningskommittén ville uppmana till att använda dels den stora Frågebank som finns upplagd med svar på de mest vanliga frågorna som kommer till kommittén. Man har också lagt ner ett enormt arbete på ett föreningspaket, som vi klubbar hitintills inte varit så bra på att använda. Det finns också möjlighet att de kan åka ut och hålla föredrag om ett flertal rasklubbar går ihop och samordnar.

Avelsindex för HD (höftledsdysplasi) och ED (armbågsdysplasi) är ett nytt verktyg som kommer för de fem raser som f n är mest belastade. Sofia Malm berättade att man kommer att kunna få tillgång till detta på ett enkelt sätt i Avelsdata fr om 1 december 2012. Berti Wallin-Håkansson höll också ett föredrag om det nya ögonprotokollet. En fullspäckad helg med massor av intryck var slut och ni som läst och vill veta mer om något från konferensen är välkommen att kontakta mig så ska jag försöka hjälpa till.

Valpar tränar ätbeteenden med att bära och tugga pinnar.

Hur gammal blir vår moderna saluki?

Vi väddar till alla uppfödare och ägare till salukis, födda fr o m 2001 och framåt, som avlidit att delta för en säker och användbar statistik och slutsats. Första presentationen av materialet, helt avidentifierat, kommer ske på vår planerade RASKonferens 20-21 oktober 2012. Emma (läs mer om henne på sidorna 6 och 7), i sin roll som legitimerad veterinär, kommer hantera formulären under tystnadsplikt enligt 4 § i lag (2009:302) om verksamhet inom djurens hälso- och sjukvård.

Kopiera formuläret på denna sida eller skriv ut det från www.saluki.se, fyll i och skicka in till:

Leg.vet. Emma Andersson, Istrum Tallbacken, 532 96 Skara.

Om du inte har tillgång till skrivare eller kan kopiera kontakta Emma (emmandersson@mac.com) så postar hon ut formuläret.

Formulär kommer också postas ut direkt till alla uppfödare.

Salukins ålder - nu ska vi få svar! Hur gammal blir världens äldsta hundras?		
Vänligen fyll i och skicka till Svenska Salukiringens kontaktperson som genom sin roll som veterinär lyder under sekretess.		
Kön: (Kryssa!)	Hanhund	Tik
Hundens namn _____		
(vad som står på stamtavlan/registeringsbeviset)		Reg nr _____
Född (år/mån/dag) _____ Avled (år/mån/dag) _____		
Inrapporterad av (kryssa vad som gäller)	☐ Ägare ☐ Jag är både ägare och uppfödare	☐ Uppfödare
Ditt namn: _____		
Kontakt sker helst genom: (ange telefonnummer eller mailadress - detta behövs om vi t ex får samma hund inrapporterad 2 ggr)		
Hunden avled / avlivades _____ år gammal på grund av... (kryssa och förtydliga gärna med egna ord)		
☐	Olycka (ex. trafikolycka, förgiftning, drunkning, bortsprungen) - ange vad: _____	
☐	Åldersrelaterad svaghet pga av hög ålder (utan sjukdomsbild): _____	
☐	Plötsligt dödsfall utan synlig sjukdom innan (ange diagnos om sådan finns): _____	
☐	Sjukdom (ange diagnos om sådan finns): _____	
☐	Annat (ex temperamentsproblem): _____	
Har hunden insjuknat allvarligt under sin livstid och medicinerats för någon sjukdom som inte var själva dödsorsaken? (ange diagnos): _____		
Postas till: Leg. vet. Emma Andersson, Istrum Tallbacken, 532 96 SKARA.		
Tack! Svenska Salukiringen		

2:nd Best Lure Coursing Saluki in Sweden 2010

Shantie

2010-06-06	Söderhamn	78,75p	CAC	2/15
2010-07-10	Katrineholm	85,2p		5/30
2010-08-03	Norberg Int	86p	R-CACIL	6/37
2010-09-11	Älandsbro	77,5p		3/11
2010-09-19	Hultsfred	78,25p		8/24

Ad & photos by collinafoto.se

Shafaq Shantie Seabreeze

After giving birth to 7 lovely puppies in February, she had a fantastic LC season, placed in top 8 all her races. Her best result was 2nd place with CAC exactly 4 months after the puppies were born.

I'm looking forward to next season and to see her pups start running in the spring.

They have already started out fantastic in the show rings!

Mehr Angiz
FOR BEAUTY & PERFORMANCE
www.mehrangiz.se

New International* and Lithuanian *Champion*

SE NO FI ch SBIS
Dhawati Hinda Bint Rafüga

CAC, CACIB
BOB & BIG-3
in Vilnius/LT
Judge:
Birgitta Svarstad/SE

Congratulations to Hilda's
daughter Nashira for an
impressive third
placement on the
2010 combined list!

Kennel Dhawati

Katarina Widström
Stora Mellösa

www.dhawati.se
katarina.widstrom@saluki.se
+46 (0)70-9578757

Petra Karlsson

* not yet confirmed by FCI

Ad by collinafoto.se

Performance & Beauty

Petra Karlsson

NBis Dhawati Nashira Bint Rafiq

3rd dual purpose saluki (show & LC) 2010

*Breeder: Dhawati
Katarina Wikström*

Owner: Petra Karlsson

*Barakisch, Rahim Behzad
& Zarabis Najat*

Zarabis
VERSATILE SALUKIS

For more information
and more photos
visit www.zarabis.fi

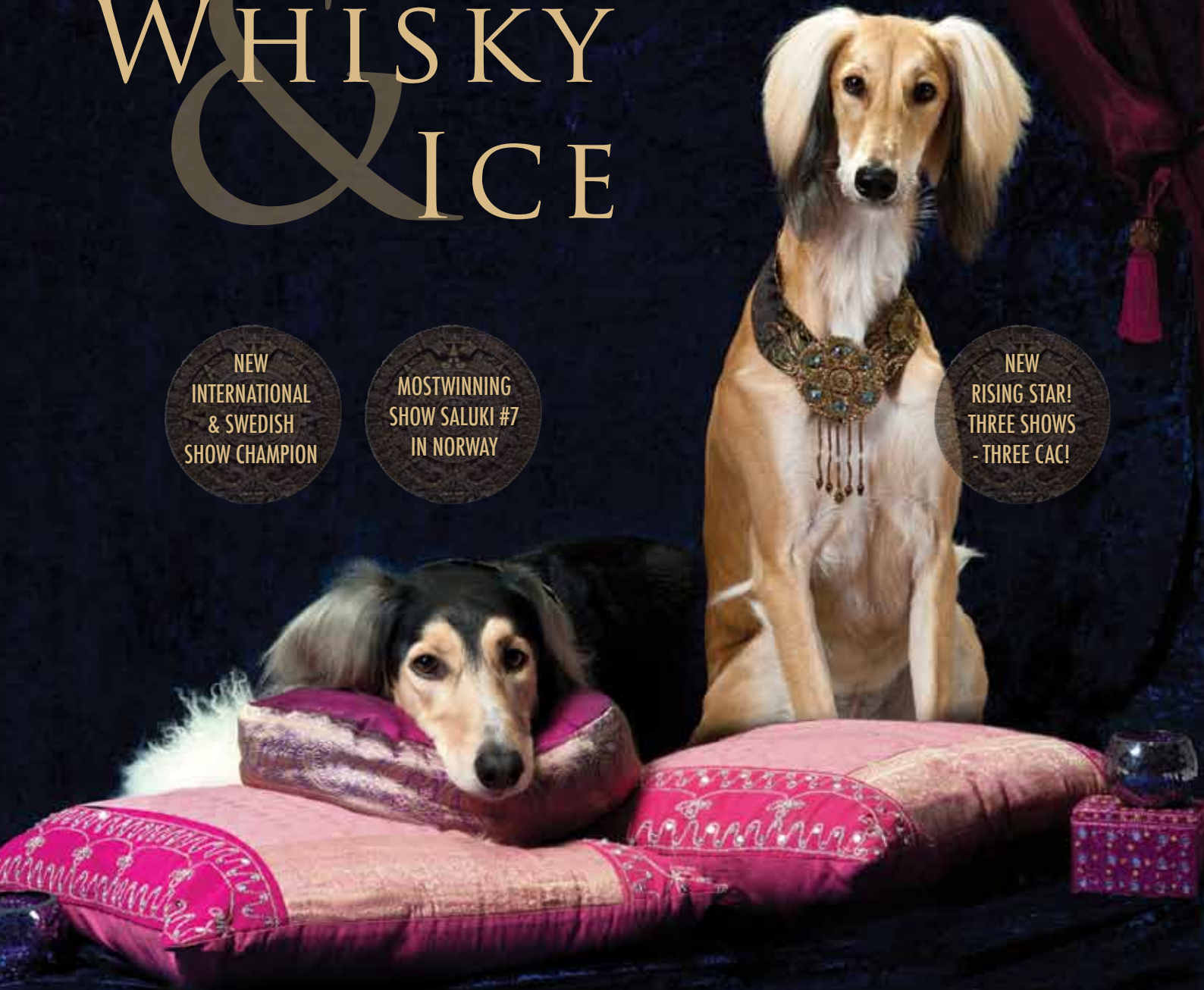
SALUKIBAR.NO
PROUDLY PRESENTS

WHISKY & ICE

NEW
INTERNATIONAL
& SWEDISH
SHOW CHAMPION

MOSTWINNING
SHOW SALUKI #7
IN NORWAY

NEW
RISING STAR!
THREE SHOWS
- THREE CAC!

C.I.B* N SE UCH NOOR INCA ALFA ROMEO VISCONTI

NORWEGIAN SHOW CHAMPION • SWEDISH SHOW CHAMPION • INTERNATIONAL SHOW CHAMPION (*WILL BE CONFIRMED BY FCI)
MULTIPLE BEST OF BREED WINNER • SEVERAL BEST IN GROUP - WINNER AND PLACEMENTS • SEVERAL BEST IN SHOW PLACEMENTS

AZIZ IHSAN - BEST OF BREED & THREE CAC IN THREE SHOWS AT THE AGE OF 10 MONTHS!
BEST IN SHOW PUPPY NORWEGIAN SIGHTHOUND SPECIALTY • BEST IN GROUP & BEST IN SHOW-3 ALL BREED PUPPY SHOW

YOU WILL FIND MORE INFORMATION AND PEDIGREES ON WWW.SALUKIBAR.NO
PROUD OWNERS OF THESE BOYS ARE RENATA EWA GOEL & ERIK WATZ. GRAPHIC DESIGN: RENATA EWA GOEL • PHOTO: JAN-VIDAR BAKKER

CIB* Nord Ch KbHV-10

Best Male

Badavie Konquestador #3

Foto: Monika Bolander

Foto: Jessica Bolander

Foto: Jessica Bolander

Det har varit ett fantastiskt roligt år med många trevliga minnen
bl.a har Bolan blivit BIR och BIM vid ett flertal tillfälle.

På SvVK Tånga Hed gick han hela vägen och blev BIS, vilken fantastisk upplevelse!

Under senare delen av året har han blivit pappa till valpar i Ryssland
Tyskland och USA, vilka ska bli väldigt spännande att följa.

Förhoppningsvis blir det valpar på lite närmare håll i år!

Anette Nihlen och Kerstin Andersson

Badavie Saluki's

Photo: Lollo Svärd

Badavie Komander - Oriental Curry - Cedala - High Flying Victory

Best Salukibreeder in Sweden 2010

Thanks to everyone who was involved over the year!!!

Photo: Lollo Svärd

BIS Stora Stockholm 2010

Marie och Maria

www.badavie.com

PUPPYPLANS 2011

Al-Shên Fattasha

Al-Shên Imlaaq

**2 swedish cc, 1 dk cc and
1 lure coursing cc**

**Marie Sandin
Mejramgatan 16
424 46 Angered
buramz@hotmail.com
+46 (0) 706605393**

www.buramz.com

Både årets vackraste och årets kombinerade

Dubbelseger för Baklava's Ushid

Av Katarina Petersson
Foto Linda Frisén J, Marie Frisén
Ingunn, Stefan Lasses och
Linda Björk Jónsdóttir

Linda och Mangan
med Izor vid hamnen

Salukibladet gratulerar Linda och Magnus Arbliden till en fantastiskt fin prestation med sin hund: C.I.B. Nord, DK, NO, SE UCh SE LCCh SBIS Baklava's Ushid, "Izor" som nu tilldelas Årets Saluki 2010 samtidigt som han återigen kammar hem titeln Årets Saluki kombinerat 2010. Detta har ingen hitintills lyckats med sedan Årets Saluki kombinerat infördes d v s där båda aktiviteterna räknas samman; utställning och lure coursing.

Salukibladet åker ut till Hönö för en intervju hemma hos familjen. Hönö ligger utanför Göteborg och med en färjetur på cirka 12 minuter når man Öckerö kommun där Hönö är en av öarna som finns i kommunen.

Hemma hos Linda och Mangan i deras stora hus bor även två andra Salukis som hälsar på mig när jag kommer. Det är Izors kullbror Uqir, "Zorro" och Izors son Velino även kallad "Azlan" och alla uppfödda av Monica Nilsson, kennel Baklava.

Nu i januari ligger deras hus inbäddat i snö med utsikt över havet och med en lite infrusen småbåtshamn får man ändå känslan av svensk skärgård när den är som bäst.

Vi sätter oss i köket med en kopp kaffe och alla tre hundarna runt omkring oss, för att försöka fånga in ett år, som måste ha varit helt otroligt att få uppleva för familjen Arbliden vars salukis är deras allra första.

Den lilla busiga grå

"Izor", som familjens stjärna kallas, var en av tre hanvalpar hos kennel Baklava och den enda gråa valpen. En färg de absolut inte ville ha först, men denna gråa valp gjorde alltid stort intryck när de var på kennelbesök hos Monica, och till slut kunde de inte motstå honom.

Han var framåt och busig och försökte ofta hitta hålen ut ur rastgården som liten. Idag som femåring (fyller 5 år 27 januari) älskar han att lekfullt busa med sin son Azlan i högsta fart och springer på lure coursingfältet som få. Att låta Izor springa lure coursing var ett val som de inte ångrar - kan vi alla förstå med facit i hand.

Förra året var Baklava's Ushid, "Izor", också Årets kombinerade så då måste jag börja fråga om det varit en medveten satsning i år att fortsätta med både utställning och lure coursing?

- Vi tänkte att Izor bara skulle få fem starter på lure coursing och att vi istället skulle satsa lite mer på utställningar, säger Linda och Mangan.

Izor och Zorro som små valpar

"Liten och oemotståndlig"

Det ska börja övas i tid - Izor tränar på stegen

Baklava's Ushid med sin bror Baklava's Uqir och sin son Baklava's Velino

Huvudstudie av Izor

Baklava's Ushid på språng

Grattis! Det har ju verkligen gett resultat! När började ni förstå att han låg högt upp i toppen på Årets salukilista?

- När vi såg att han ledde på halvsårslistan kände vi att vi ville försöka satsa fullt ut på utställning.

- Det är ju inte lätt då det är stor konkurrens i championklassen med många fina championhanar som visas. Det första man måste är ju att vinna championklassen och bara det är ju stentufft! Och sen ska man tampas med resten av ck-hundarna i bästa hane och slutligen också slå den bästa tiken om man vill bli BIR.

Bästa resultaten

Vilka är hans fem bästa resultat 2010 från utställningsringen?

- Det måste jag gå tillbaka och titta på. Poängen på listan styrs ju av hur många hundar som är anmälda och man får ju också ett extra poäng för varje champion man slår. Men om jag tar hans BIR 2010, så var årets första SvVK utställningen i Strängnäs i februari och det var faktiskt första gången Mangan ställde Izor och det var roligt att det slutade med ett BIR. Det var tyska Dagmar Hintzenberg-Freisleben, Sawahin Salukis, som dömde och det var många deltagande salukis.

- BIS:et på Salukiringens rasspecial i Tångahed för Karen Fisher, Ruweis Saluki, England.

- BIR och BIG-3 för Tatjana Urek, Slovenien på SKK Nationella i Tvååker.

- BIR, helgen efter, i Alfita på SKK nationella för Tanya Alhman-Stockmari, Finland.

- Årets sista BIR och även BIS-2 var SvVK Axevalla för Lyn Appleby, England.

- Bästa hane för Eva Andersson, Amiyat Salukis, på Salukiringens rasspecial i Lekåsa och det är extra roligt då man får en fin placering av en salukiuppfödare.

- Placerad för rasspecialisten Mary Parker, Classicus Salukis i England, när hon dömde på rasspecialen på Lövudden. Då som femte bästa hane

- Övriga placeringar har varit BIM på My Dog SKK INT för Marion Spavin, England, BIM för Henrik Johansson Västerås SKK Nat, BH-2 både på SvSR och SKK INT i Österbybruk, BH-2 SvVK Vallentuna, BH-4 SKK Nat Borås, BH-R SvVK Tångahed, BH-4 SKK INT Asker-sund.

Minns Axevalla

Är det någon utställning under året som ni kommer ihåg speciellt?

Spontant säger Linda – Axevalla!

- Det var ju fantastiskt roligt då det var hans sista utställning för året och att då få åka hem med BIR och BIS-2!

Ni valde bort Stora Stockholm – årets absolut sista möjligt att placera sig för Izor. Varför?

- Den hade vi aldrig med i vår planering. Faktiskt inte ens i början av året eftersom vår

dotter Lina fyller i december och 2010 10 år. Dessutom låg utställningen endast sex dagar innan julafton.

Tycker ni han har utvecklats exteriört? Om jag tittar tillbaka var han placerad 6:a på Årets Saluki 2009 och nu 2010 går han in på första platsen. Eller är det mer tillfälligheter som gjort att fler domare just i år passat Izor och hans salukityp bättre?

- Jag tycker han har utvecklats, ja det har han. Han har landat mer i sig själv. Om jag ska förklara det mer så har han mognat, satt sig i sin kropp, saker är mer på rätt platsen på något vis.

- Det är svåra frågor! Vi är ju så nya båda två på den här nivån av hundägandet även om Mangan ju är uppvuxen med afghanhund i familjen. Det är spännande - jag lär mig och försöker lära mig nya saker hela tiden. Jag, Linda, är inte så bra på att komma ihåg namn, stamtavlor och så, medan Mangan är experten i familjen på det!

Han är också pappa till en valpkull med sex valpar och en till på gång. Vad tycker ni han har gett till sina barn?

Izor har ju bara en kull så det är ju en svår fråga att svara på. Men vi tycker i alla fall att

Magnus och Linda med Izor utanför deras hus

Fortsättning på nästa sida

de har fått vackra huvuden, är välkroppade med goda rörelser och med fina salukitassar. Dessutom har flera utav dem fått hans nyfikna och busiga sätt.

Tycker ni han släktas mer på sin fars sida (Nord UCH DK KLBC SE LCCH Volante's Bizzarini) eller mors sida (SE UCH Baklava's Salima Harir)?

Vi tycker nog att han fått en hel del ifrån båda två. Vad man däremot kan se är ju att många utav Volante's Bizzarini "Brasses" avkommer springer väldigt bra på LC och det gör ju definitivt Izor också. Även Izors avkommer verkar sugna på LC vad vi sett än så länge.

Izor är en av de få svenska salukis som det gjorts DLAtest på. Hur kom det sig att ni valt lämna blod och sedan också analys?

När vi var i Norge på specialen 2009 så önskade de ju att så många som möjligt skulle lämna blod för någon forskning i Finland och vi fann ingen anledning till att inte lämna på alla våra tre salukisar så det gjorde vi. När det senare kom en förfrågan om att få använda Izor för parning och också inför detta göra DLA test så tyckte vi att det var okej.

Åker man på många utställningar så som ni varit på under året som gått kan det för vissa hundar bli lite tråkigt. Och de lessnar och tappar gnistan. Hur många utställningar har det blivit och hur har det varit för Izor?

- Totalt har vi ställt ut honom 20 gånger i Sverige 2010. Jag vet att jag sa till Mangan någon gång under sommaren, när det blivit intensivt med flera helger i rad, att han behövde få pausa lite. Han tappar gnistan lite om det blir för mycket. Han är en hund som trivs hemma!

Hur väljer ni vilka utställningar ni åker på?

Vi åker på de utställningar vi tycker är mysiga som t ex Tångahed, Lövudden och Helsingborg. Övriga utställningsresor planerar vi in efter hur det stämmer med tiden och jobb. Jag, Linda, jobbar varannan helg så det får ju

styra ibland. I familjen är det nog jag som ligger på bromsen gällande utställningsplanerna och Mangan vill gärna gasa fullt ut!

Många gillar honom

Har ni någon känsla för vilka domare som uppskattar Izor mest? Vilka är hans största fördelar?

- I stort sätt alla domare skriver att han är av "utmärkt typ, vacker, välbalanserad med mycket utstrålning". Sedan står det i stort sätt alltid: "Rör sig utmärkt fram och tillbaka och med lätta härliga rörelser från sida".

- Han vet verkligen var han ska sätta ner sina tassor så rörelserna är nog hans största fördel. Han är också av klassisk salukityp.

Har ni tränat hundarna på något annat sätt nu när det var utställning som ni ville satsa lite mer på?

- Nej, det är det vanliga som att se till att de får springa lösa, vi cyklar mycket på somrarna och så blir det lite simning då det är lite svårare att hitta ställen att ha dom lösa på, eftersom det är mycket sommargäster på vår ö.

- När man ska satsa på lure coursing är det viktigt att verkligen få upp konditionen så då måste Izor få vara lösa mycket och springa ordentligt. Han och sonen Azlan brukar verkligen "raca" runt. Annars orkar de inte prestera bra på LC-tävlingar.

- Vi ser till att livet är roligt för dom helt enkelt! De ska trivas i vardagen och må bra. Vi har en vän som brukar säga att om han skulle vara hund i ett annat liv så skulle han vilja var hund hemma hos oss.. haahaa..!

- Vi pysslar om dom, de sover i sängen med oss om de vill och på kvällen när vi sitter i soffan så är hundarna alltid med oss. Men vi har även matplats och vardagsrum som är hundfritt då vi också har vänner som är allergiska och alla, vet vi ju, uppskattar inte en hundnos i närheten då man ska äta!

Domarberöm

Vilka lure coursingresultat har varit hans bästa 2010?

- Givetvis i Jönköping, det internationella provet där han tog sitt kvalificerande cert, championtiteln och också sitt första CACIL. Han var placerad tvåa efter tiken Ritzas Shakirah som blev Årets Saluki på LC. Och sedan årets sista prov i oktober, i Skottorp, som han vann med 88,5 poäng och sprang ett fantastiskt andra lopp där domarna efteråt sa att det var ett av det bästa salukilopp de någonsin sett.

Har det funnits någon/några speciella personer som betytt mycket under året för de fina resultaten?

- Först och främst Mangan, säger jag, Linda! För Izor tycker det är roligt att springa med husse i ringen! Och Monica förstås, Izors uppfödare, för att hon finns där och stöttar, vad skulle vi göra utan henne? Sist men inte minst Linda och Marie Friséen som utan deras hjälp hade vi kanske inte varit där vi är idag med vårasalukis. De är två helt fantastiskt underbara människor och nära vänner.

Förra året svarade ni att era planer för 2010 var att ta sista certet på lure coursing för en championtitel och det har ni lyckats med – Grattis!! Vad händer 2011?

- Nästa år 2011 blir det inte lika mycket, men säkerligen då det gäller utställningsresor åker vi till Tångahed, Lövudden och Helsingborg.

- Då det gäller lure coursing funderar vi mycket på att åka på EM i Holland. Vi har hört att det flera som tänker som vi, så det vore roligt att vara med i ett stort salukilandslag vid EM med Izor! Det skulle vara en jätterolig upplevelse.

- Vi har också lite resplaner på att åka utomlands och tävla LC, kanske då till Finland, Danmark eller Tyskland. Izor blir förhoppningsvis pappa till sin andra valp kull nu i vår och det ska bli roligt att följa den och vi har börjat se på resor för att kunna åka upp till Norrland en helg för att se på valparna.

Tack och lycka till vidare önskar Salukibladet!!

Izor visar sina färdigheter på LC fältet

Tar emot pris för årets kombinerat 2009

Marie Friséen visar Izor på WW-10

Foto: Linda Arbliden

1. C.I.B & Nord Ch SE LC Ch **Baklava's Ushid**
F. 060127 E. Nord Ch DK Klb Ch, SE LC Ch Volante's Bizzarini - U. SE Ch Baklava's Salima Harir Uppf. Monica Nilsson, Hällingsjö
Äg. Linda & Magnus Arbliden, Hönö **217 p**
2. C.I.B Nord & FI Ch JWW-06, PLJW-06, PLJ Ch **Badavie Heat Of The Night**
F. 051221 E. Zarand Djelal Ed Din Rumi - U. Int SE & NO Ch Badavie Uinen Uppf. Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad
Äg. Leif-Åke Svärd, Mölnlycke **206 p**
3. Nord Ch Kbh V-10 **Badavie Konquestador**
F. 070101 E. Int & Nord Ch DK Klb Ch, DKK V-02,-04, VWW-09,-10 Badavie Seregion Camel - U. C.I.B Nord & FI Ch Badavie Black Magic Woman Uppf. Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad
Äg. Anette Nihlén, Helsingborg & Kerstin Andersson, Landskrona **201 p**
4. Int Nord EE RU & DK Ch BaltW-09 **Al Wathba Thamir Abdul Haq**
F. 020913 E. Nord Ch, FI, SE & EE LC Ch Kirman Nargil - U. Al Wathba Suha Sadaqa Uppf. Ingela Hägg, Frillesås & Carina Pettersson, Bullmark
Äg. Ann-Sofie Niemi, Haparanda **200 p**
5. Int Nord EE FI US PL LU & PT Ch FI V-05, PLW-06, WW-06, -08, SE V-06,-07,-08, Kbh V-08,-09, LW-08, MW-08, NO V-08, Nord V-08,-09,-10, AmsterdamW-08, SLO V Ch VEuW-10 **Amiyat Anakin**
F. 020708 E. Int & Nord Ch NO V-01, SE V-02,-05 Badavie Silmarillon - U. Int & Nord Ch Kbh V-01 Badavie Minas Anor Uppf. Eva Andersson, Sollentuna
Äg. Eva Hagforsen, Uppsala **176 p**
6. Nord Ch, WW-10 **Dahaqin Asiq Ajaban** **166 p**
Äg. Agneta Doverholt & Roland Öh, Gunnilse
7. SE & DK Ch, JWW-09 **Badavie Manaquentia** **157 p**
Äg. Marie Brandén, Karlstad
8. SE & SLO Ch **Dabka's Italy** **152 p**
Äg. Liz-Mari Seiholm Persson & Anders Persson, Skillingaryd
9. SE & NO Ch **Baklava's Uqir** **128 p**
Äg. Linda & Magnus Arbliden, Hönö
10. VDH DE NO & DK Ch Landessieger Nord/MV-09 **Al A'lim Ihmz Ben Malcolm** **114 p**
Äg. Jessica Bolander, Jönköping
10. SE & FI Ch **Khalils Waqar** **114 p**
Äg. Anna-Kaisa Iivari, Finland
10. Int Nord SL SLO & US Ch NV-07, WW-09, DKKV-09,-10, SE V-10, EuW-10 **Shiraz California Dreamin'** **114 p**
Äg. Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorp
13. SLO Ch FI JW-09, NordJ V-09, JWW-10 **Elamir Armani** **99 p**
13. **Xass Farah Cyrus** **99 p**
15. SE & NO Ch **Al Shên Qamar Al Dahabi** **98 p**
16. SE & NO Ch **Badavie Komander** **96 p**
17. Nord Ch, NO V-10 **Al Wathba Bahram Al Nadir** **93 p**
18. SE Ch **Baghdad Northern Lights** **91 p**
19. SE Ch **Seafarer Yazd** **82 p**
20. C.I.B Nord FI & LV Ch **Al Wathba Umm Lajj Ibn Sahib** **81 p**

Foto: Ingunn

1. Int Nord & FI Ch Kbh V-03, SE V-03, Nord V-03, FI V-04, VDH, EuSg-05, NO V-07 **Qirmizi Famenne**
F. 011225 E. Int & Nord Ch DK Klb Ch, DKK V-02,-04, VWW-09,-10 Badavie Seregion Camel - U. Int Nord & FI Ch, Kbh V-02 Qirmizi Casa-blanca Uppf. Nicklas Eriksson, Grästorp
Äg. Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorp **211 p**
2. Int Nord & FI Ch SE & NO LC Ch, DK V-09, Kbh V-10 **Qirmizi Hermione**
F. 050616 E. Int Nord & DK Ch, NordJ V-03, NO V-04, FI V-04, VDH, EuSg-05 Castlebay Enzo Ferrari - U. Int & Nord Ch Nord V-04, BerlinSg-05, Kbh V-06 Qirmizi Farah Keife
Uppf. & Äg. Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorp **204 p**
3. SL SE DK & SLO Ch **Dabka's Izzie**
F. 020319 E. It Ch Kan Ya Ma Kan Deglet Nour - U. Int & Nord Ch Kbh V-04 Dabka's Cassandra
Uppf. & Äg. Liz-Marie Seiholm Persson & Anders Persson, Skillingaryd **175 p**
4. SE & NO Ch, DE V Ch Landessieger Berlin-Brandenburg-10 **Shafaq Priscilla Paljetta**
F. 011211 E. Int Nord & DK Ch Khalils Jaham - U. Nord Ch Shafaq Lovisa Gazell Uppf. Elisabeth & Guy Jacobsson, Östhammar
Äg. Monika Bolander, Bankeryd **174 p**
5. SE & NO Ch **Badavie Cedala**
F. 070801 E. SE & VDH Ch Badavie Umbar - U. SE Ch Badavie Malinalda Uppf. Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad
Äg. Maria Nordin, Sävar **171 p**
6. SE Ch **Badavie Marilla** **168 p**
Äg. Maria Nordin, Sävar
6. SE Ch, VWW-10 **Badavie Zerinde** **168 p**
Äg. Kicki Lindqvist, Norrköping
8. C.I.B & Nord Ch SE LC Ch **Dahaqin Azuma Ashantii** **161 p**
Äg. Agneta Doverholt, Gunnilse
9. SE & DK Ch **Yashars Basmyra Bint Qadaa** **155 p**
Äg. Lotta Jeansson Rahm, Vollsjö
10. SE FI & EE Ch **Ruweis Al Wathba Sahibihah** **151 p**
Äg. Carina Pettersson, Bullmark & Ingela Hägg, Frillesås
11. Nord Ch **Badavie Innocent Temptation** **131 p**
11. Int SE & NO Ch **Badavie Uinen** **131 p**
13. **Djelal Passion Ruby** **125 p**
14. FI & SE Ch **Kirman Velika** **123 p**
15. SE Ch **Badavie Hold Me Tight** **119 p**
16. Int & Nord Ch **Khalils Li L Marrati** **106 p**
17. Nord Ch **Khalils Qalala Bint Li-L** **103 p**
18. Int & Nord Ch **Badavie Rhovanion** **95 p**
19. SE Ch **Barakisch Rana Banu** **89 p**
20. SE Ch **Khalils Wesper Wasimah** **88 p**

Vill du veta hur man räknar poängen på utställningar?
Marie Frisen förklarar på sidan 25 hur det går till.

Foto: Bernt-Inge Johansson

1. Ritzas Shakirah (t)

F. 080301 E. Shamali Fajr-Al-Nasr U. Ritzas Pantra Uppf. Ingela Johansson, Månkarbo

Äg. Carin Johansson, Nyköping

178 p

2. Shafaq Shantie Seabreeze (t)

F. 051028 E. SE Ch Abu Baqr's Babrack – U NO & SE Ch Shafaq Ophra O'Zahira Uppf. Elisabeth & Guy Johansson, Östhammar

Äg. Linnéa Johansson, Östhammar

151 p

3. SE LCCh Al Wathba Ya'la Ya'lla (h)

F. 060425 E. Sedeki Lale Zar – U. C'Est Esmera Hypnotica Al Wathba Uppf. Ingela Hägg, Frillesås & Carina Pettersson, Bullmark

Äg. Anna Hagström, Nacka

144 p

4. Arriyad Qhyria (t)

F. 060809 E. DK NO SE Ch SE LCCh Volante's Bizzarini - U. NO SE LCCh Arriyad Mobazra Uppf. Ingrid Ydreborg, Genarp

Äg. Ulla Ann-Margaret Åkesson, Tomelilla

135 p

5. SE LCCh Barakisch Roya Bolour (t)

F. 060818 E. BE LU INT Ch Zahedan Har Kala Rachi - U. Barakisch Oldooz Yalda Uppf. Elisabeth Andersson, Markaryd

Äg. Harriet Viktorsson, Mariestad

133 p

5. Xass Farah Eurydike (t)

F. 080521 E. SE LCCh Al Wathba Ya'la Ya'lla - U. Xass Farah Cleopatra

Uppf. & äg. Pia Jeppsson, Nacka

133 p

7. C.I.B & Nord Ch SE LC Ch Baklava's Ushid (h)

Äg. Linda & Magnus Arbliden, Hönö

125 p

8. Volante's Contessa (t)

Äg. Anne & Ola Edberg, Simlångsdalen

124 p

9. Khalils Umayyah (h)

Äg. Inga Hedvall, Ålandsbro

117 p

9. DK NO SE Ch SE LCCh Volante's Bizzarini (h)

Äg. Anne & Ola Edberg, Simlångsdalen

117 p

11. SE Ch SE LCCh Dabka's Heaven (t)

107 p

12. Volante's Ca'la Bionda (t)

103 p

13. Dhawati Nashira Bint Rafiiqa (t)

101 p

14. Dyyrien Idiz Imbus (h)

95 p

15. Al A'lim Ismir Ben Malcolm (h)

92 p

16. Arriyad Qhantara (t)

91 p

16. Sharraque Byleist (h)

91 p

18. SE Ch Hisilome's Fonzie (h)

90 p

19. SE & DK Ch Dabka's Goliath (h)

82 p

20. Feisal's Ghaspar Ghalib (h)

77 p

Foto: Ingunn

1. C.I.B & Nord Ch SE LC Ch Baklava's Ushid (h)

F. 060127 E. Nord Ch DK Klb Ch, SE LC Ch Volante's Bizzarini - U. SE Ch Baklava's Salima Harir Uppf. Monica Nilsson, Hällingsjö

Äg. Linda & Magnus Arbliden, Hönö

8 p

2. Int Nord & FI Ch SE & NO LC Ch, DK V-09, Kbh V-10 Qirmizi Hermione (t)

F. 050616 E. Int Nord & DK Ch, NordJ V-03, NO V-04, FI V-04, VDH, EuSg-05 Castlebay Enzo Ferrari - U. Int & Nord Ch Nord V-04, BerlinSg-05, Kbh V-06 Qirmizi Farah Keife

Uppf. & Äg. Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorp

29 p

3. SE & DK Ch Yashars Basmyra Bint Qadaa (t)

F. 070801 E. Int & Nord Ch Rahima's Basir Yashar – U. DK, ES, SE & Int Ch EUW-04, JWW-03 Al-Shên Qadaa Bint Abila, Karlstad

Äg & uppf. Lotta Jeansson Rahm, Vollsjo

62 p

3. Dhawati Nashira Bint Rafiiqa (t)

F. 081020 E. FI Ch Dadaelis Nile Of Tazilla – U. C.I.B FI & SE Ch Dhawati Hinda Bint Rafiiqa Uppf. Katarina Widström, Stora Mellösa

Äg. Petra Karlsson, Dhawati Hinda Bint Rafiiqa

62 p

5. SE & DK Ch Dabka's Goliath (h)

F. 060609 E. Int Nord EE FI US PL LU & PT Ch FI V-05, PLW-06, WW-06, -08, SE V-06,-07,-08, Kbh V-08,-09, LW-08, MW-08, NO V-08, Nord V-08,-09,-10, AmsterdamW-08, SLO V Ch VEuW-10 Amiyat Anakin – U. SE Ch Khalils Jahara Uppf. Liz-Marie Seiholm Persson & Anders Persson, Skillingaryd

Äg. Jan-Åke Hagforsen, Uppsala

81 p

6. Khalils Setareh (h)

Äg. Sari Hasa, Luleå

94 p

7. VDH DE NO & DK Ch Landessieger Nord/MV-09**Al A'lim Ihmz Ben Malcolm (h)**

Äg. Jessica Bolander, Jönköping

96 p

8. SE LCCh Al Wathba Ya'la Ya'lla (h)

Äg. Anna Hagström, Nacka

99 p

9. INT NORD DK Ch SE LCCh Khalils L'irq Al Lulu (t)

Äg. Sari Hasa, Luleå

107 p

10. SE DK LCCh Yashars Calazar Ibn Hareeq (h)

Äg. Lotta Jeansson Rahm, Vollsjo

111 p

11. Nord DK Ch SE LCCh Volante's Bizzarini (h)

118 p

12. Djelal Beautiful Jade (t)

119 p

13. Volante's Ca'la Bionda (t)

121 p

14. SE Ch Khalils Wesper Wasimah (t)

123 p

15. Dabka's Francine (t)

133 p

16. SE Ch SE V-09 Dhawati Hadeeya Bint Warda (t)

139 p

17. SE Ch Badavie High Flying Victory (t)

144 p

18. SE Ch SE LCCh Dabka's Heaven (t)

165 p

19. DE DWZRV JCh Sharwassim Ajib Ibn Shaitaan (h)

169 p

20. Xass Farah Eurydike (t)

186 p

Vill du veta hur man räknar poängen på lure coursing?
Ingela Hägg förklarar på sidan 69 hur det går till.

Foto: Fred Lindgren

1. SE Ch El Ubaid's Genesis

F. 970403 E. SE Ch Red Hawk's Harun Al Rashid - U. Int NL Pr DE VDH LU & DK Ch BryssW-93,-94 El Ubaid's Anastasia Uppf. Stephen Bruynder, Holland
 Äg. Elizabeth Kallin Forssberg & Bo Forssberg, Boden **608 p**

2. Int & Nord Ch DK Kib Ch, DKK V-02,-04, VWW-09**Badavie Seregon Camel**

F. 000324 E. US SE & NO Ch Wisdom's Totally Awesome Atom - U. Int & Nord Ch SE V-97,-98 Nord V-95,-99 Badavie Illuin Uppf. Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad Äg. Birgitte Horne-Nielsen, Danmark **508 p**

3. Int Nord & DK Ch SE V-04 Khalils Jaham

F. 990206 E. Int & Nord Ch Khalils Dahabi Dahaqin - U. SE Ch Khalils Watiqa Uzma Uppf. Elizabeth Kallin Forssberg & Bo Forssberg, Boden
 Äg. Thomas Martinsson, Enskede **447 p**

4. Nord Ch DK Kib Ch SE LC Ch Volante's Bizzarini

F. 040322 E. Int DK & LU Ch DK Kib Ch PzSg99, DKKV-03 Al Aziziah Sayyid - U. Int & Nord Ch Volante's Zola
 Uppf. & Äg. Anne & Ola Edberg, Simlångsdalen **409 p**

5. Int & Nord Ch NO V-01, SE V-02,-05 Badavie Silmarillon

F. 000324 E. US SE & NO Ch Wisdom's Totally Awesome Atom - U. Int & Nord Ch SE V-97,-98,-99,-01 Nord V-95,-99 Badavie Illuin Uppf. Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad
 Äg. Ulla Samuelsson, Uddevalla **405 p**

6. SE Ch Badavie Sandiman

Äg. Linn Olofsson, Umeå **395 p**

7. Int Nord & DK Ch NordJ V-03, NO V-04, FI V-04,**VDH EuSg-05 Castlebay Enzo Ferrari**

Äg. Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorps & Berit Larsson, Nossebro **314 p**

8. Nord Ch SE & EE LC Ch Khalils Liba Fu Lobie

Äg. Katarina Petersson, Holmsund **255 p**

9. Int Nord EE Fin US PI Lu & PT Ch FI V-05, PIW-06, WW-06, -07,-08, SE V-06,-07,-08, Kbh V-08, LW-08, MW-08, Nord V-08, NO V-08, AmsterdamW-08 Amiyat Anakin

Äg. Eva Hagforsen, Uppsala **222 p**

10. SE Ch Dabka's Chaspar

Äg. Sandra Nilsson, Skillingaryd **111 p**

11. Int & Nord Ch Khalils Dahabi Dahaqin

Äg. Agneta Doverholt & Roland Öh, Gunnilse **183 p**

12. Int & Nord Ch DK Kib Ch Kbh V-99 Volante's Zirocco

Äg. Anja Fagerström, Haverdal **179 p**

13. GB Ch Cranstal Quantum

Äg. Paul & Ann Shimmin, England **95 p**

14. Int, Nord, LTU & RU Ch NevskiyW-08, LTUW-08**Khaireddin Sarif**

Äg. Mirja-Leena Lassila, Finland **85 p**

15. Shamali Fajr Al Nasr

Äg. Benny Wallin, Sävar **76 p**

16. Sedeki Lale Zar

Äg. Christer Edling, Sävar **70 p**

17. Barakis Mehraz Wadd

Äg. Elisabet Andersson, Markaryd **69 p**

18. Int & Nord Ch Nord V-06, Jahrhundertsieger-09**Wisdom's Destiny Challenger**

Äg. Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorps & Carol Waymire, USA **67 p**

Foto: Mikael Emtsson

1. Int SE & NO Ch Badavie Uinen

F. 001121 E. US SE & NO Ch Wisdom's Totally Awesome Atom - U. Int & Nord Ch SE V-97,-98,-99,-01 Nord V-95,-99 Badavie Illuin Uppf. Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad
 Äg. Carina Almqvist, Ekenässjön **503 p**

2. Int & Nord Ch Kbh V-04 Dabka's Cassandra

F. 020711 E. Int FI DK EE & SE Ch FI V-03 Kirman Laertes - U. SE & DK Ch Khalils Dabka Darwis
 Uppf. & Äg. Liz-Mari & Anders Persson, Skillingaryd **449 p**

3. SE LCCh Baklava's Tigris Min Dahaqin

F. 020507 E. Int & Nord Ch Khalils Dahabi Dahaqin - U. Int & Nord Ch NO V-97, Kbh V-98 Baklava's Qala Mathly Uppf. Monica Nilsson, Hällingsjö
 Äg. Agneta Doverholt & Roland Öh, Gunnilse **442 p**

4. SE Ch Badavie Baby One More Time

F. 030719 E. Int, EE, FI, LT & LC Ch Aziz Jadugar - U. Int, SE & NO Ch Badavie Rhovanion Uppf. Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad
 Äg. Maria Nordin, Sävar **390 p**

5. Int & Nord Ch Nord V-04, BerlinSg-05, Kbh V-06 Qirmizi Farah Keife

F. 011225 E. DK Ch Badavie Seregon Camel - U. Int, Nord & FI Ch Kbh V-02 Qirmizi Casablanca Uppf. Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorps
 Äg. Birgitte Horne Nielsen, Danmark **295 p**

6. SE Ch Badavie Zamirien

Äg. Marie Brandén, Karlstad **253 p**

7. Int SE NO & LT Ch LTW-05, LTN' 05 Al Wathba Thabiya Hiyeh' l-Ahla

Äg. Sara Hägg, Frillesås **245 p**

8. SE & NO Ch Khalils Gaziya Gabas

Äg. Jessica Strömberg, Umeå **206 p**

9. SE Ch SE LC Ch Khalils Libah Fu Libie Scheherazade

Äg. Elizabeth Kallin Forssberg & Bo Forssberg, Boden **187 p**

10. C'est Esmera Hypnotica Al Wathba

Äg. Carina Pettersson, Bullmark **136 p**

11. Al A'lim Hamira

Äg. Rita & Jan Lindholm, Torshälla **128 p**

12. SE Ch SE V-04 Khalils Kibriya

Äg. Elizabeth Kallin Forssberg & Bo Forssberg, Boden **110 p**

13. El Ubaid's Hera

Äg. Christina Simonsson, Edsbyn **106 p**

14. Int & Nord Ch Khalils Lababa

Äg. Heidi Hansson, Töreboda **85 p**

15. Int & Nord Ch NO V-00 Hisilome's Celine

Äg. Mary-Ann Axelsson, Filipstad **83 p**

16. SE & NO Ch Badavie X'iting

Äg. Marie Brandén, Karlstad **77 p**

17. SE & NO Ch SE VCh Hisilome's Dilba

Äg. Mary-Ann Axelsson, Filipstad **58 p**

1. Badavie

Maria Nordin, Sävar & Marie Brandén, Karlstad

914 p**2. Qirmizi**

Nicklas Eriksson & Ingunn Solberg Eriksson, Grästorp

562 p**3. Al Wathba**

Ingela Hägg, Åsa & Carina Pettersson, Bullmark

493 p**4. Khaliis**

Elizabeth Kallin-Forsberg & Bo Forsberg, Boden

488 p**5. Dabka's**

Liz-Mari Seiholm Persson & Anders Persson, Skillingaryd

487 p**6. Baklava's**

Monica Nilsson, Hällingsjö

407 p**7. Dhawati**

Katarina Widström, Stora Mellösa

237 p**8. Yashars**

Lotta Jeansson Rahm, Vollsjo

217 p**9. Barakisch**

Elisabeth Andersson, Markaryd

215 p**10. Djelal**

Harriet O'Saluki, Kumla

199 p**11. Al A'lim**

Rita & Jan Lindholm, Torshälla

173 p**12. Seadis**

Heidi Hansen, Töreboda

171 p**13. Hisilome's**

Mary-Ann Axelsson, Filipstad

170 p**14. Al-Shên**

Anette Ajanki, Vårgårda

162 p**15. Ibriz**

Jan Thellberg, Nacka

123 p**16. Aziz**

Stina & Janette Jalkanen, Finland

103 p**17. Volante's**

Anne & Ola Edberg, Simlångsdalen

77 p

Utställningsåret 2010

Det blev en spännande slutspurt i tävlan om årets saluki då det in i det sista fanns flera kandidater som kunde vinna trofén. Det hela avgjordes på Stora Stockholm med många nervösa deltagare och även för de som väntade hemma.... Till slut stod det klart att C.I.B & Nord Ch SE LC Ch Baklava's Ushid blev årets vinstrikaste. Varma gratulationer till ägarna Linda & Magnus Arbliden och uppfödaren Monica Nilsson.

Under året har det varit 57 utställningar i regi av Svenska Kennelklubben, Svenska Vinthundsklubben och Svenska Salukiringen.

Det brukar gå riktigt bra för våra salukis i gruppfinalerna och även i Best In Show finalerna på såväl Kennelklubben som på Vinthundsklubben. De som i år har vunnit en grupp eller flera är följande: Qirmizi Hermione (4), Badavie Heat Of The Night (3), Qirmizi Famenne (2), Al Wathba Thamir Abdul Haqq (1), Badavie Konquestador (1), Dabka's Izzie (1), Qirmizi Global Temptress (1), Shiraz California Dreamin' (1), Stort grattis till er alla!

Veteraner har också tävlat med framgång på SKKs finaltävlingar. De som har vunnit Best In Show veteran alla raser är följande: Amiyat Anakin (2), Badavie Zerinde (1), Khalil's Kafiya Bint Dakila (1), Khalil's Li-L-Marrati (1), Khalil's Lirq Al Lulu (1), Qirmizi Famenne (1), Shamali Fasqiya Sadaqa (1). Grattis till alla inblandade!

Kennel Badavie blev Årets uppfödare och i tävlan om Årets Uppfödare (SKK) alla raser blev de tvåa endast slagna med ett poäng!

Nu ser jag fram emot ett nytt utställningsår med fler framgångar av vår vackra ras!

Väl mött,
Marie Frisen

Poängberäkningssystemet

Man får räkna sin hunds fem bästa utställningar per år dock inte två för samma domare.

Följande poängsystem gäller:

Bir	10 p
Bim	7
Bh/Bt-2	5
Bh/Bt-3	3
Bh/Bt-4	2

Alla bh/bt-placerade får 1 poäng för varje slagen konkurrent upp till 20 st. Därefter gäller 1 poäng extra för varje 20-tal slagna. Observera att det är antal anmälda hundar, strukna räknas också som poäng. Dessutom får man 1 poäng extra för varje slagen anmäld champion i championklass, ej veteranklass eller öppen klass. Det räknas heller inte om hunden har hunnit bli champion efter att anmälningstiden gick ut, utan det är vad som står i katalogen som gäller. Bir hunden får räkna både championtikar och championhanar.

Big	5
Big-2	4
Big-3	3
Big-4	2

För Best In Show placeringar gäller samma poäng som grupplaceringar.

För tävlan om årets uppfödare får uppfödaren räkna de fem som har mest poäng dock minst två kullar.

Avelshannar får räkna sina fem avkommor med flest poäng ur två kullar (två kombinationer) avelstikar även de fem avkommor men det räcker med en kull.

Hör gärna av er till mig om ni har några frågor.
Marie Frisen (marie.frisen@bohusbanken.se)

Vinner allt första säsongen på endast fem starter

Ritzas Shakirah - Årets lure coursingsaluki

Ett stort grattis till Carin och Bernt-Inge Johansson, ägare till årets lure coursingsaluki Ritzas Shakirah, som blott dryga 2 år (hon fyller 3 år 1 mars i år) kniper utmärkelsen framför alla medtävlare. Kira, som hon kallas till vardags, har tävlat endast fem gånger under säsongen, vilken också är hennes första. Två lopp under säsongen har gjort att det inte blivit fler tillfällen, men de fem tävlingarna har resulterat i två cert och två CACIL, förutom totalsegrare om titeln Årets lure coursingsaluki. Salukibladet är nyfikna på hur man lyckats så bra redan första säsongen och passade på att ställa några frågor till de lyckliga ägarna.

Text: Mary-Ann Axelsson

Foto: Jessica Bolander &
Britt Löfqvist

När började Ni träna?

Vi började lite lätt släppa henne vid 6 månaders ålder hemma i vår stora, inhägnade paddock. Kira fick här springa fritt i lek med race efter kastade leksaker och det tyckte hon var jättekul. Dessutom blev det promenader, bus och social kontakt med andra hundar. Förutom Kira har vi en gammal borzoi, som tävlat lure coursing i många år med mycket goda resultat samt en äldre saluki, som också har lyckats mycket bra. Till vardags tränar vi inte så mycket. Det blir dagliga promenader, cykling och fri lek i inhägnat område, eftersom Kira är en rymling. Massage och stretching är bra att lära sig, för att använda vid behov. Det skyddar mot många skador. Vi tränar i en lure coursingklubb ibland för att få träning med annan hund eller låta någon av våra äldre vara stöd-hund till någon nybörjare.

Viktigt att hundarna tycker det är kul

Vi har haft flera tävlingshundar och tror att om hundarna tycker det är kul, så vill de springa och man skall ALLTID berömma efter lopp, även om de sprungit dåligt. Och komma ihåg att värma upp hunden innan nästa race. Det viktigaste är att hundarna inte skadar sig och tycker det är kul att springa.

Hur utfordrar Ni?

Till vardags utfordrar vi hundarna tre gånger per dag. Foderets sort beror på vilofas eller tävlingsssäsong. Vi ger ett kraftigare foder under tävlingsmånaderna. Som tillägg har hundarna fri tillgång till frukt och grönsaker under dagen samt tuggben och knäckebröd som godis.

På tävling utfordrar vi med knappt en portion ca 1½ timme innan första start. Man vet ju inte sitt startnummer då. Mellan loppen ger vi en miniportion, gärna med en äggula och mycket dryck och sedan vila inför sista loppet.

Planer för framtiden?

Närmaste mål för Kira är någon utställning, lure coursing här hemma och EM i Holland 2011.

*Salukibladet önskar Kira och
hennes ägare lycka till 2011!*

Ritzas Shakirah (närmast), född 2008-03-01, e: Shamali Fajr-Al-Nasr u: Ritzas Pantra, uppfödare: Ingela Johansson

NordV-10

Zandirah's Within Temptation

"Lilja" född 2009-12-14 - NordV-07 Se Ch Shaamroc Silver Breeze x Est Ch Al Khabara Darrah

Vår första kull har redan hunnit bli ett år gamla! Från valpklass minns vi ett flertal BIS, BIR och BIM-placeringar samt många hederspriser. Hela tre valpar blev också utvalda att tävla om bästa rörelser på våra rasspecialer. Hittills har fem av de nio i kullen ställts ut officiellt, alla med första pris i kvalitet och flera har även fått CK eller HP. På Nordisk Vinnarutställning i Norge vann Lilja en stor juniorklass och titeln Nordisk Juniorvinnare 2010, domare var Saija Juutilainen, kennel Wallaby, Finland. Nu ser vi fram emot årets hundaktiviteter, vi ses där!

Kennel Zandirah

Carolina & Benita Holstensson - www.zandirah.se - zandirah@saluki.se - 0223-71940 - 070-0434446

~ AL CALIPHS SALUKIS ~

Top Saluki Breeder UK 2010

CH AL CALIPHS ZOBAYNI JW – 17 CCs
UK's Top Winning Saluki 2010

Hound Group 2 LKA 2010 – Judge Mrs Anne MacDonald
(photograph courtesy of Highams Press)

Joint Top Saluki 2009 with his daughter Ch Al Caliphs Nuray
(Nuray is co-owned with Mrs Kathy Webb)

* * * * *

Top Saluki Brood Bitch UK 2010

Al Caliphs Madhura – 2 CCs

Dam of Zobeyni and Zofeyah
Grand-dam of Nephele and Nuray -
all Challenge Certificate winners in 2010

* * * * *

Peter and Debbie Copperthwaite
www.al-caliphs.com

Dato: Lørdag, 20. august.
Sted: Lier Videregående Skole,
Drammen området.
Dommer: Juan Carlos Vasconsellos,
Anjal Sahara Salukis, Paraguay.

Salukispesialen 2011

Velkommen til årets Salukifest i Norge!

Salukiutvalget inviterer igjen til Salukispesial hvor våre vakre hunder er i sentrum. I år er Spesialen tilbake til gamle takter og sammen med NKK sin Bjerkeutstilling. Det betyr igjen mulighet til å ta et lite og et stort cert, pluss Crufts-kvalifisering på søndagens NKK utstilling. Salukispesialen vil igjen ha et fantastisk premiebord og vi planlegger felles lunsj!

Til Salukispesialen 2011 har vi invitert Juan Carlos Vasconsellos, kennel Anjal Sahara, Paraguay. Juan Carlos er ikke bare en salukispesialist, han er også all round dommer for alle raser innen FCI. Han har oppdrettet og vist salukier siden 1976. Salukiene fra hans kennel "Anjal Sahara" (Ørkenens sønner) har blitt høyt premiert opp gjennom årene med mange vinner- og championtitler fra utallige land. "Anjal Sahara" salukiene er eksportert til en rekke land til kjente kenneler i Argentina, Brasil, Uruguay, Chile, Venezuela, Mexico, USA, Spania, Portugal og Finland.

Juan Carlos har dømt på de største salukispesialene rundt om i verden og det er derfor med glede at vi nå kan presentere ham her i Norge. Vi håper at vi nok en gang fyller ringen til randen med kvalitets-hunder, slik at det blir en fornøyelse både for ham som dommer og for oss deltakere.

Velkommen skal dere være alle som en! Sett av helgen 20. og 21. august.

Vi gleder oss!
Salukiutvalget

Priser: ordinær (utsatt)

Offisielle klasser:	320,-	(380,-)
Veteran (over 8 år)	290,-	(350,-)

Fra og med tredje hund med samme eier, halv pris per hund. Rabatten regnes fra og av laveste avgifter, men gjelder ikke valper.

Det vil bli avholdt konkurranser om beste bevegelser, beste par, beste hode og uttrykk, beste sletthår og m.m.

Uoffisielle klasser:

Valper	200,-	(250,-)
Monorkid*	100,-	(120,-)
Junior handling	50,-	
Barn og hund	50,-	

* For hannhunder som ikke har testiklene på plass.

Ordinær påmeldingsfrist web og manuell: 18/07-11. Utsatt påmelding: 01/08-11

Påmelding: Elektronisk via www.nkk.no, evt. manuell til: Kristian Viken. E-post: web@saluki-norway.com

Betaling: Brith Hiorth, Langgt. 7, 3080 Holmestrand. E-post: brith.hiorth@c2i.net

Kontonr: 0533 19 80473 eller Pay Pal

Opplysninger: Brith, tlf: (+47) 33 05 35 90, mob: (+47) 928 69 395
Elisabeth, tlf: (+47) 51 11 41 42, mob: (+47) 930 61 857

Mer info om utstillingen, dommer, med mer på: www.saluki-norway.com
More info about the show, judge and more at: www.saluki-norway.com

SALUKI NORGE

KENNEL KHALIL

3:E VINSTRIKASTE UPPFÖDARE I NORGE

4:E VINSTRIKASTE UPPFÖDARE I SVERIGE

CH KHALILS TARAB
CH KHALILS LI-L MARRATI
CH KHALILS L'IRQ AL LULU
CH KHALILS QALALA BINT LI-L

ELIZABETTE KALLIN-FORSSBERG & BO FORSSBERG, BODEN
TEL 0921-47 03 42

EL-UBAID'S GENESIS

1:A VINSTRIKASTE AVELSHANE

daflo

"JENS" ÄR PAPPA TILL

**KHALILS O-KULL 2004, KHALILS P-KULL 2005,
RITZAS Q-KULL 2005, DAHAQIN A-KULL 2006,
KHALILS W-KULL 2008**

ELIZABETTE KALLIN-FORSSBERG & BO FORSSBERG, BODEN
TEL 0921-47 03 42

KHALILS TARAB

1:A VINSTRIKASTE SALUKI I NORGE

ÄGARE FRODE & MARIT ENGDAL

ELIZABETTE KALLIN-FORSSBERG & BO FORSSBERG, BODEN
TEL 921-47 03 42

Feisal's Ghaspar Ghalib

Ad by: tazim.se

Owner Lisbeth Håkansson
Breeder Birgitte Horne Nielsen, Feisal's
www.saluqisite.com

KHALILS JAHAM

3:E VINSTRIKASTE AVELSHANE I SVERIGE & NORGE

*Julle lämnade oss i November
men finns fortfarande kvar
genom alla hans fina avkomor*

"JULLE" MED SINA BARN:
CH SHAFaq PRISCILLA PALJETTE
CH KHALILS TARIQ SHARIAR IBN JAHAM
KHALILS TARA SCHEHERAZADE
KHALILS THIANA SCHERAZADE BINT LUBAH

TOMMY MORIN & THOMAS MARTINSSON

Baklava's Virac

Grattis pappa Izor - C.I.B. & Nord Ch SE LCCh Baklava's Ushid - till
Årets Saluki och
Årets Saluki kombinerat 2010

Monica Nilsson, Hällingsjö - Baklava's

Annons av: tazim.se, Foto: Linda Frisén J & Linda Arbliden

Baklava's Vivero

Uppfödarintervju med kennel

BAKLAVA

Baklava's Vivero

Baklava

Baklava's Irbis-Min

Baklava's Qala Mathly

Baklava's Tara Tayyibah

Baklava's Valletta

30-årig uppfödargärning bakom årets saluki

En intervju med Monica Nilsson, kennel Baklava

Text: Katarina Petersson

Foto: Per Undén, Linda Frisé J, Jessica Bolander, Ingunn Solberg Eriksson, Dioskury, Linda Björk Jónsdóttir, Mirjana Hecimovic, Linda och Magnus Arbliden, Gunilla Skoglund

Ushids seger blev femte gången gillt för kennel Baklava! Efter 30 år som uppfödare kan Monica Nilsson dessutom ståta med en dubbelseger. Det är första gången som årets vinstrikaste saluki också står överst på listan Årets kombinerat. Salukibladet har intervjuat Monica för att höra hur hon ser på rasen och sin uppfödning efter mer än 30 år som aktiv uppfödare.

C.I.B. Nord UCh SE LCCh Baklava's Ushid. "Izor", som han kallas till vardags, är alltså kennelns femte uppfödning som vinner den prestigefyllda titeln Årets saluki.

Det började 1978 och redan 1994 tilldelades kenneln det mest värdefulla förtjänststecken en uppfödare kan få – Svenska Kennelklubbens Hamiltonplakett. Den tidens mest välkända saluki på kenneln var Int Nord Ch, Baklavas Ahsan-Min. Åren 1983 och 1987 var Ahsan Sveriges vinstrikaste saluki och hans dotter Int S N Ch NV-89 Baklava's Irbis-Min erövrar titel 1991.

"Greta närmast mitt ideal"

Fortsättningen blir också lyckosam när Irbis dotter, Int Nord Ch NV-97 KBHV-98 Baklava's Qala Mathly, går i mor och morfars fotspår och blir årets saluki 2000. "Greta", som hon kallades, föddes 1995 i Q-kullen och är nog de närmaste jag kommit mitt ideal, säger Monica. Men nu över till årets resultat.

Grattis Monica! Årets Saluki igen, 10 år sen sist, hur känns det? Hur värdesätter du dina framgångar med vinster som uppfödare av Årets Saluki?

- Jätteroligt, man kan inte tycka annat! Det kräver ju inte enbart en bra hund utan det måste också finnas människor bakom hunden som engagerar sig och sköter om den på bästa sätt och det har Linda och Magnus verkligen gjort. Man kommer inte så långt med en bra hund om man inte satsar helhjärtat. Jag tycker också det är roligt att Izor även lyckats bli Årets Saluki kombinerat. Han visar att han är sund och välbyggd genom att också springa bra på lure coursing.

Jag måste också få ställa frågan: många har nog genom åren sett dig som en lite

Monika utanför sitt hus i Hällingsjö med hundarna Valletta, Raih Raqqas, Thurrayya, Vivero, Veracruz och Virac.

blygsam person med en låg profil. Nu när jag ser tillbaka på alla de vinster du har genom åren med dina hundar hur går det ihop? - Är du ändå en tävlingsmänniska?

- Ja, skratt, det har jag nog varit. Ja, jag gick nog in i detta då, på den tiden, med stor beslutsamhet och tänkte att det här ska jag nog vinna. Man kan ju inte gå in i utställningsringen med huvudet hängande och hund släpandes. Jag är nog en tävlingsmänniska, men en förlust går snabbt över för vi ska ju alla ha roligt. Nu är det inte längre så viktigt, men jag måste erkänna, fortfarande gnistrar det till! Extra har det ju varit nu senast när jag fått gå in och tävla med Izor!

Starkaste drivkraften

Vad har varit din starkaste drivkraft för att

hålla på med salukiuppfödning i över 30 år?

- Jag har alltid älskat den här rasen och jag har varit tokig i hundar ända sedan jag var liten. De två första saluki (1974 köptes den första och det var Ibinores Jezebel Saida) jag köpte var inga stjärnor, men det var när jag såg "Isabell", min stamtik INT & NORD Uch Baklava, på en utställning som allt började på allvar. Isabelle skulle omplaceras och jag bestämde mig direkt att jag ville ha henne. Jag köpte henne och hon var nästan 5 år då. Hon var sagolikt vacker och jag tyckte hon var värd att få bli mamma och sen var jag fast i det här. Jag var ju ung, 22 år, och man kan ju undra vad man begriper då?

- Jag hade en dröm om huset fullt med hundar sedan jag var liten. Det var bara så och saluki är ju en så otrolig ras. Man kan ju inte låta bli

att älska dom! Alla min fyra unga hemma är ljuvliga, men också olika personligheter. Ibland har jag kanske haft väl mycket hundar hemma, men jag har alltid svårt att skiljas från dom. Jag har alltid kvar mina hundar hela sitt liv ut så länge det mår bra i flocken. Tills dom flyttar ut under mitt äppelträd.

Brinnande salukiintresse

- När jag lärde känna Anne-Marie Danielsson (hon tog senare kennelnamnet Hamahdan's) och fick läsa alla hennes engelska och amerikanska salukitidningar, hon hade massor, läste jag allt, tittade på bilder, stamtavlor, studerade avkommor efter avelshundar och undrade varför de hade blivit så och vad de hade lämnat. Jag hade ett brinnande intresse och så är det då, man vill ha reda på allt. Jag tittade på alla finska salukis. Man sökte överallt för att lära mer.

Med ett så stort intresse måste jag fråga om du rest mycket för att se salukis i andra länder?

- Jag har alltid haft huset fullt med hundar och jag är inte den som har kennelflickor. Så det är och har inte varit så lätt att komma ifrån. Den längsta resan har varit till Finland förutom min USA-resa 1999 då jag besökte Lexington som är en av USAs största salukispecialer och den genomförs över flera dagar. Där var det otroligt många saluki, över 450 utställda, så det tog lite tid att smälta allt man såg. Men jag var väldigt glad att jag fick tillfälle att se Ch Clarinda Sunna Sarea Bashir, han var en sådan hund som verkligen tog andan ur mig. (Bashir är farfar till min P- och Q-kull).

Med mindre hundar i huset nu skulle du vilja göra någon resa framöver för att se salukis?

- Ja, det skulle vara roligt att åka till England och titta och gärna en trip till USA igen. Givetvis, en dröm är att få resa och se salukis i sitt ursprung, i öknen.

En stark tiklinje

Vad är ditt framgångsrecept? En stark tiklinje brukar erfarna uppfödare nämna.

- Ja, det kan man nog säga. Jag har en stark linje från Isabell och i rakt nedstigande led nu till min senaste vita tik Valetta, "Siri", som har typen. Jag har hållit mig till den och plockat in lite här och där. Min lilla Siri tycker jag är som en väldigt elegant kopia av Irbis-Min och sedan min Vivero "Eros", som stundtals påminner mig mycket om Ahsan-Min.

Jag var också nyss inne och tittade på Kirman's hemsida och fastnade på en bild av Kirman Rumba. Det är mycket jag känner igen när jag ser henne, och Isabell, som jag började med hade ju Rumbas kullsystem Reseda som mamma. Så då är det inte så konstigt att det känns bekant.

Isabell, hade ett fantastiskt huvud och uttryck och var en sagolik saluki. Och självklart vill man förbättra saker hela tiden i sin uppfödning, ibland går man på pumpen, så är det. Jag har väl alltid haft framför ögonen en stark, bra front, de typiska tassarna, en vacker överlinje med en mjuk övergång mellan hals och rygg, lagom välvd, djup bröstorg, ett vackert huvud och uttryck och

Fortsättning på nästa sida

Baklava's Ahsan-Min

Baklava's Ichatar-Min

Fortsättning från föregående sida

vackra rörelser. Standarden för mig.

Ditt ideal exteriört – vad har du präglats av här? Någon speciell hund?

- Greta är jag väldigt förtjust i och visst hade hon fel och brister men hon var ändå så vacker som en skulptur. Med både styrka och elegans som en saluki ska ha. De ska kunna se ut att jaga, som den jakthund det ursprungligen är, men ändå vara vackra. Visst färgas vi av våra känslor till våra hundar också.

Att jag tillsammans med Elisabeth Levenskog tog in "Tyler", S Ch Sundown Shamsi-Adad (född 1993), var ju för att Sahava El Arish fanns bakom, som jag tyckte mycket om och tänkte här att det skulle passa mina hundar. Vidare hans far Shams IL J'Balie, också en vacker hund, och sedan hans far Jen Araby Jurwadi Bey (som är Sedeki Hamahs farfar) så det var flera hundar jag tyckte om i Tylers stamtavla.

A-kullen stor betydelse

Vilka hundar av din egen uppfödning har betytt mest för ditt avelsresultat?

- A-kullen eftersom du har här Asal-Hilw (som ägdes av Anne-Marie Danielsson), min egen Ahsan-Min och Axira-Gamil (ägdes av Anne Edberg). Jag har ju lånat in Asal-Hilw i min

uppfödning, Ahsan-Min använde jag själv tre gånger och sedan har jag lånat in Volante's från Anne Edberg, hanhundar med Axira-Gamil bakom.

När du ska välja avelshundar vad börjar du titta på då?

- Jag försöker hitta en hane som ska komplettera den tik jag ska para. Jag ser till härstamning och funderar på om de kan passa till varandra. Jag tittar på hans syskon, föräldrar och hundar där bakom och tittar på avkommor om han eventuellt använts tidigare i avel. Jag måste få en helhet så jag upplever att de kan passa.

Vad jag kan se har du genom åren använt både inavel, linjeavel och utavel. Vilka hundar har du gärna linjeavlat på? Vad har du då velat tillföra?

- Det har väl skiftat genom åren. När jag åkte till Finland för att para med El Hamrah Bazman så var det mycket för att jag tycker om flera av hundarna bakom. Jag har velat tillföra de amerikanska linjerna från Sundown. Jag har linjeavlat på min A-kull och det som jag oftast har fått är balans, harmoni och linjesköna hundar. Det var också det jag ville ha med från Bazman och Sadruk Del Falmante. Sedekilinjerna har funnits med från början genom Sedeki Hamah och passar ihop med mina hundar. Även Birgitha Runmarkers Azadi

salukis tyckte jag var väldigt vackra och finns även bakom en del av de hanar jag använt.

Vilka kompromisser har du fått göra när du valt? Något du absolut inte kompromissar med?

- Helst vill man inte kompromissa med något alls. Helst ska det vara perfekt och därför är det så svårt att hitta hanhundar. Jag kompromissar inte med dåligt temperament, jag är känslig för ett dåligt kors och tunna spretiga fronter. Jag vill ha ett bra huvud. Jag tycker om vackra huvuden och uttryck, hur hunden ser på dig. Men inte för bred skalle och inte för tunna smala näsor heller. Ibland får man saker man inte vill ha. Pigment är viktigt för jag vill absolut inte ha ljusa hundar med skära nosar. Kattfötter är inte heller något jag kan överse med. Sedeki Hamah var outstanding i sina rörelser och jag valde honom till Isabell, min A-kull, men jag är inte svag för black and tan som färg.

Exteriör och funktion

Anser du jaktlusten var viktig hos rasen? Har du tagit hänsyn till den i dina val vid avel?

- Ja, det är klart för det är jakthundar och de är födda till att jaga. Jag kan inte säga att jag vägt in detta med jakt för de har ju det ändå. Det måste finnas balans och inga överdrifter

Lure coursing champions - kenneln har även erhållit SKK's bruksuppfödarpri

Baklava's Raih Raqqas

Baklava's Limelight

Baklava's Rawa Ramaq

och då har de det i rörelserna och ska kunna fungera som den ursprungliga jakthund de är. När jag går promenader så har jag mina tikar från T-kullen, Tara Tayyibah och Thurrayya (9 år gamla), lösa i skogen. Häromdagen stod de och skällde och voffade. Då stod det två rådjur en bit från oss inne i skogen, men det var lite djup snö, för djup tyckte de så de valde att stanna hos mig. De yngre tvååringarna "Siri" och "Ville" jagar och försvinner som ett streck om de ser något. De kom i kontakt med ett skjutet rådjur nu i november efter det är de svåra att ha lösa.

Utöver det vanliga

Har du haft någon parning som gett ett resultat över förväntan?

- Optimist är jag, men alla kan ju inte bli stjärnor. R-kullen kanske? Där blev väldigt många bra hundar (sju av åtta blev champions) och även bra på att springa lure coursing. Rawa Ramaq, mina egna Rifa Tamannin och Raih Raqqas, "Musse", och sedan självklart Rafi Rasil of Khiva som blev Årets Saluki tre år i USA. Det är inget man ens kan tänka sig ska hända.

Hur kom det sig att du sålde en hund till USA?

- Jag blev kontaktad av Valerie Hamilton som skulle besöka Sverige i sitt arbete. Hon vill då hälsa på mig och titta på mina hundar. Hon blev förtjust i Najih Raai och när hon fick höra att hon skulle paras med INT & NORD Ch Khalils Dahabi Dahaqin så ville hon gärna ha en valp. Så kom Rafi till USA.

Rafi har vad jag sett fått flera kullar i USA. Du funderar inte på att ta tillbaka något själv med Rafi i stamtavlan?

- Jag har inte den möjligheten just nu. Vi får se vad som händer i framtiden. Det känns lite avlägset. Jag skulle önska att jag kunde hålla på mer, men då skulle man inte behöva jobba så man kunde lägga ner all sin tid på hundarna. Min salukiresa kanske är färdig? Man får se vad som händer i framtiden.

Vilka rasegenskaper får man med sig om man avlar på Baklava's linjer? Något signifikant just för din "familjtyp"?

- Vackra huvuden med fina uttryck, bra salukirörelser. Substansfulla och ändå eleganta. Se på Izor som är så lagom, ändå elegant med vackra salukirörelser. Det gläder mig väldigt mycket att många rasspecialister värdesätter honom högt.

Vilka storlekar har du på dina saluki?

- Icahtar-Min var en liten hane på 66 cm. Någ-

ra stora hanar har jag haft på 72-73 cm. Det var två hanar i D-kullen, efter Ahsan-Min och undan min Chabina Pari-Khasma. En vardera i S- och V-kullen är i största laget. Ahsan-Min var 69 cm, "Musse" och Ramaq var 69-70 cm, så medel har varit mest kring 69 cm för hanhundarna. Mina tikar har i snitt legat på 64 cm och könprägeln mellan hanar och tikar har varit god.

Något som nedärvtts som du sedan medvetet valt att gå ifrån?

- Självklart kan du titta på mina kullar här och se vad jag gått vidare på. Vilka kullar som jag inte har fortsatt på. Jag har inte alltid tyckt att det varit av den kvalitén att jag velat använda något. Samtidigt har det ibland varit rätt kvalitet men andra omständigheter har gjort att det inte har varit möjligt att ta en kull.

Hur ser du på hälsoläget i rasen just nu? Har ditt synsätt på hälsa förändrats genom åren?

- Veterinärvården och möjligheter till fler och mer omfattande undersökningar har gått framåt. Idag får vi veta mer än vi fick förr. Idag föds det också fler salukis så rimligt bör ju vara så att procentuellt fler måste insjukna? Hälsoläget har nog inte förändrats över tid, så vi har en relativt frisk ras idag anser nog jag.

Fortsättning på nästa sida

Lure coursing champions

Baklava's Tigris Min Dahaqin

Internationella championhanar använda i avel

Baklava's Ushid

Amerikansk championhane använd i avel

Baklava's Rafi Rasil of Khiva

Fortsättning från föregående sida

Har du själv stött på några problem, exempelvis sjukdomar under dina år som uppfödare? Kryptochism? Bettfel?

- Ja, i D-kullen fanns en med överbett och i F-kullen var det en tik som tog tid på sig, men hade till slut ett korrekt bett vid 1 års ålder. Kryptochism har jag haft, El-Kahira lämnade en i varje kull (I-, K-, M- och O-kullen) och det fanns en även i C-kullen. De senaste sju kullarna har jag inte haft några alls. Jag har fått två med autoimmun blodsjukdom. Det var en i F- och en i P-kullen. Sedan har det på äldre tider funnits de som fått juvertumörer. I R-kullen hade jag en svart hane som dog plötsligt. Han obducerades noggrant och man fann att han drabbats av något som även människor kan insjukna i, tvarbakterier på hjärtat. Jag har inte haft någon saluki med hjärtfel, vad jag vet.

Inte dyra veterinär

- Mina hundar blir ofta väldigt gamla uppåt 14-15 år och en del även 16 år. Inte alla förstås, men nu har jag två hemma, Rifa Tamannin "Rifa" och Raih Raqqas "Musse" som är 13 år. Även deras kullsyskon Raai'ah Tamaaman, som ägs av Marielle Turesson och "Rafi" i USA finns kvar. Från min Q-kull finns Qaidah Al Shams "Mysan" kvar nu, 15 ½ år gammal. Även hon var en duktig lchund i sin krafts da-

gar. Ahsan-Min blev 15 år och Asal-Hilw 16 år. Parvane-Padid, "Paddi", blev bara 9 år då han fick en tumör på hasen och den satt så illa att det inte var möjligt att ta bort den. Nio år, det är ingen ålder så det sörjde jag mycket. Salukin är en frisk ras, så jag har inte haft många dyra veterinärräkningar genom åren.

Levande konstverk

Vad sätter du högst värde på hos en salukis mentalitet?

- Att de är så tillgivna. Hela deras väsen genom att de är så vänliga. Och detta att det är fullt drag ute (kanske inte allt så roligt om det är efter rådjur) och sedan så ligger de som döda sillar inne. Mycket nöjda och ser ut att ha det så behagligt och när de ligger i soffan och sträcker på sina ben. Jag älskar att titta på dom. Det är som att omge sig med levande konstverk.

Tycker du saluki är en ras som ställer krav på rätt sorts ägare?

- Ja, det tycker jag. Man får inte vara någon latmask. Man måste tycka om att ta ut dom i skog och mark så dom får röra på sig ordentligt. Och man måste ha förståelse för deras mjuka sinnelag, men ändå inte behandla dom mesigt. De behöver få veta vad som är rätt och fel för givetvis testas de gränser. Jag me-

nar att man inte får ta i för hårt med en saluki då kan man fördärva dom. De är väldigt känsliga och för mig räcker det många gånger med teckenspråket för att tillrättavisa dom.

Alla salukis hamnar nog inte i hem där man har förståelse för det unika med rasen. Det är svårt att hitta bra hem och kanske det nu föds upp för många valpar och då är risken att de hamnar fel. Sitter man länge med flera valpar är det lätt att sänka kraven. Så det är väl en av anledningarna till att jag inte känner för att föda upp så mycket längre.

Du har varit uppfödare i över 30 år och under dessa år kan jag tänka mycket förändrats för dig som uppfödare. Allt från tillgång till t ex internet, hemsidor, fler regler från SKK, RAS och dolda fel försäkringar. Var det bättre förr?

- Det är väl för- och nackdelar. Kanske det var lite mer lustfyllt förr och nu mer kravfullt. Kontaktvägar och information går ju snabbare och enklare idag.

Har det förändrats inom vår ras – utställningsmiljön, rasklubben?

- Vi har blivit väldigt många fler i rasen. Den har ju växt och i alla fall antal utställare. På en SKK-utställning tidigare var det ca 20 salukis och nu är det dubbelt upp och än fler ibland.

Lure coursing champions

Baklava's Ushid

"Vi har ett ansvar"

Finns det något som oroar dig gällande vår ras?

- Att rasen håller på att bli för stor och det är så många som måste föda upp utan att ha raskunskaper. Valpar hamnar fel ju mer det föds upp och desto fler bra hem måste hittas vilket inte alltid finns. Uppfödarna har sitt ansvar här. Prata så mycket som möjligt med de nya valpköparna. Alla nya måste inse att man får erfarenhet med tiden och det måste få ta tid att lära sig rasen.

Kan vi verkligen prata om "utveckling" av salukirasen? Tycker du det har skett någont?

- Bättre fronter har vi nu än när jag började helt klart. Den kanske var lite mer försiktig i sitt sätt förr. Vi har mer öppna salukis idag och vi har avlat på mer säkra trygga hundar.

Finns det något som kommit in i rasen som du tycker vi bör se upp med?

- Tunna nospartier och klena underkäkar ser man tyvärr allt oftare idag. Elegansen i rasen får inte övergå till något överförfinat. Fram-

skjutna skulderläge är också en av de saker vi får se upp med.

Hur ser dina planer ut för Baklava's närmaste åren?

- Vi hoppas kunna åka på lite hundutställningar och försöka få lure coursinglicens på de unga. Vi får se om de kanske är lika duktiga på lc som pappa Izor. För ögonblicket finns inga valpplaner. Omständigheterna kanske styr åt något håll som jag idag inte vet. Det är svårt att sluta helt och hållet.

Tack Monica!

Am Ch Baklava's Rafi Rasil of Khiva

Han är rasen mest vinnande particolour någonsin och har enorma vinster i USA såsom 2003 Number One Saluki (all systems) in the Nation, 2003 Westminster Breed Winner, 2002 Number One Saluki (all systems) in the Nation och 2002, 2003, 2004 Number One Saluki Pedigree Award Winner, 2001 Number Three Saluki in the Nation och 8 BIS, vinnare av över 40 Grupp-1, 6 BIS och 4 BIR på rasspecialer.

Baklava's Salukis 1978-2008

A-kullen, född 1978-10-16, 4+5

Int&Nord Ch Sedeki Hamah – Int&Nord Ch Baklava
Int&Nord Ch Ahsan-Min, S Ch Al-Afdal, S&N Ch Asraq-Gamal, Ala-Hassab, Int&Nord Ch Axira-Gamil, Nord Ch Asal-Hilw, Aryha-Sari, Asmar-Harir, Aswad Hilya

B-kullen, född 1980-08-03, 3+6

Nord Ch Schiram Imbus – Int&Nord Ch Baklava
S Ch Buruq-El-Malik, S Ch Budh-El-Sharif, Bahr-El-Malik, S Ch Bayni-Dalika, S Ch Beira-Sha-Sari, Bahri-Malaika, Balana-Zahra, Bi-Hala-Hasana, Bisara-Almasa

C-kullen, född 1981-09-28, 4+4

Int&Nord Ch Baklava's Ahsan-Min – Int&Nord Ch Baklava
Nord Ch Chaspar, Chakir, Chalif, Chubi, S Ch Chazaika, Chazemah, Ciddie-Barrani, Chakeela

D-kullen, född 1983-01-11, 2+3

Int&Nord Ch Baklava's Ahsan-Min – Chabina Pari Kashma
Dribahn-Sams, Dibon-Karim, S&N Ch Drini-Harir, Djebel-Thufa, Dido-Aqil

E-kullen, född 1983-08-04, 3+4

Nord Ch Zohari Afsare-Yaleb – Nord Ch Baklava's Asal-Hilw, N & S Ch Elmass, El-Sayyad, El-Qa-Id, Effedi, Int, S & N Ch El-Kahira, Egyptica, Eskela

F-kullen, född 1984-07-31, 4+6

S&N Ch Zohari Javan-Esdevaj – Baklava's Bisara-Almasa
Fashmidan, Fauz, Faik Farid, Farrukh, Farash, Farazi, Farzana, Farzin, Firishta, Farazenda

G-kullen, född 1986-05-25, 0+4

Int&Nord Ch El-Hamrah Bazman – S Ch Baklava's Chazaika
S&N Ch Garin Gan Eden, S Ch Gazelle-Xafif, Gamil Al-Gali, Gizette Xalil

H-kullen, född 1986-10-11, 1+5

Int&Nord Ch Zera'Ati El Zaf Zahir – S&N Ch Baklava's Drini-Harir
S Ch Hooshmand, S Ch Hrandik, S&N Ch Hannaneh, Hamee, Hasmik, Hadiss-Harir

I-kullen, född 1988-07-13, 3+5

Int&Nord Ch Baklava's Ahsan-Min - Int, S & N Ch Baklava's El-Kahira
Int&Nord Ichatar-Min, Iffat-Min, Isai-Min, Int, S&N Ch NV-89 Irbis-Min, S Ch Ilja-Min, S Ch Idriz-Min, Ino-Min, Isis-Min

J-kullen, född 1989-04-14, 3+5

S&N Ch Hamahdan's Benjamin - S&N Ch Baklava's Garin Gan Eden
S&N Ch Janschah, Jahzam, Jibou, S Ch Jojoba, Jiddah, Jenda, Jazira, Jaifa

K-kullen, född 1990-03-18, 2+1

Baklava's Dribahn-Sams - Int, S & N Ch Baklava's El-Kahira
Kamri-Kanzab, Kirjat-Kair, Kimia-Karida

Fortsättning från föregående sida

L-kullen, född 1990-09-01, 6+1

Int&Nord Ch Volante's Pinot-Nero - S&N Ch Baklava's Drini-Harir
Int, S&DK Ch KbhV-96 Limelight, S Ch Lucky Me, Lost Illusion, Ladykiller, Little Black Diamond, Lightning, Lace and Black Velvet

M-kullen, född 1991-10-30, 5+3

S&N Ch Schiram Ghadif - Int, S & N Ch Baklava's El-Kahira
Mizaj, Musqa, Min-Sahn-Min, Mabud El Qaid, Malik el Sayyad, Marisi, S Ch Mindra Beh Schiram, Myrrah

N-kullen, född 1992-12-07, 5+3

Hamahdan's Alex - S Ch Baklava's Gazelle-Xafif
Najasi Hasib, Negus, Najuba Beh Hamahdan, Nazif Najjad, Nazir el Abadan, Int, S&N Ch Najih Raai, Nijad, Nujaima

O-kullen, född 1994-07-01, 1+2

S&N Ch Schiram Ghadif - Int, S & N Ch Baklava's El-Kahira
Orashan, Obeyya, Ozamiz Beh Schiram

P-kullen, född 1995-07-23, 4+4

S Ch Sundown Shamsi-Adad - S Ch Baklava's Gazelle-Xafif
Int, S Ch KbhV-98 Parvane-Padid (2 LC Cert), Nord Ch Paran-Jedidjah, Paramessu, Pasha, Int&Nord Ch Pari Pashira, DK Ch Pasandide-Shahin, Persimon, Picabo

Q-kullen, född 1995-07-29, 3+4

S Ch Sundown Shamsi-Adad - Int, S&N Ch NV-89 Baklava's Irbis-Min
FI Ch Qaid Min Qada, Qahtan of Sundown, Qari Ad-Dahr, S&N Ch Qabiliya, Qadima (Årets LC Saluki 1999), S Ch Qaidah Al Shams (1 LC Cert), Int&Nord Ch NV-97 KbhV-98 Qala Mathly

R-kullen, född 1998-03-21, 6+2

Int&Nord Ch Khalils Dahabi Dahaqin - Int&Nord Ch Baklava's Najih Raai
Am Ch Rafi Rasil of Khiva, Int&Nord Ch Rawa Ramaq (2 LC Cert+1 Cacil), S&DK Ch Ramz Ragib, Rahma Rahiq, S Ch S LCCh Raih Raqqas, S Ch Rajin Raffa, S Ch Raai'ah Tamaaman, S Ch Rifa Tamannin (1 LC Cert)

S-kullen, född 2000-09-22, 3+1

Int S Dk Ch KbhV-96 Baklava's Limelight - S Ch Raai'ah Tamaaman
Saham Sirafim, Sarqi Sadiq, Sirdar Sadid, S Ch Salima Harir

T-kullen, född 2002-05-07, 3+4

Int&Nord Ch Khalils Dahabi Dahaqin - Int&Nord Ch NV-97 KbhV-98 Baklava's Qala Mathly
S Ch Thamose Halil (2 LC Cert+1 Cacil), S&N Ch Tara Tayyibah, S Ch Thurrayya, S Ch Tifli Tayyib, S LCCh Tigris Min Dahaqin, Tepe Yahya, Tifla Talismah

U-kullen, född 2006-01-27, 3+4

S&N Ch SE LCCh Volante's Bizzarini - S Ch Baklava's Salima Harir
C.I.B. & Nord Ch SE LCCh Ushid, S&N Ch Uqir, Umbashi, DK Ch Umniya, Uns Harir, Ushuaia, Ukina

V-kullen, född 2008-11-27, 3+3

C.I.B. & Nord Ch SE LCCh Baklava's Ushid - S&N Ch Baklava's Tara Tayyibah
Velino, Vivero, Virac, Vienna, Valletta, Veracruz

På bilderna ser vi Monica och...

Baklava's Najih Raai

Baklava's Qala Mathly

Baklava's Rawa Ramaq

Baklava's Salukis i avel hos andra uppfödare

Int Nord Ch Baklava's Ahsan-Min

Citat från hemsidan "Han regerade så småningom över kennels salukiflock med sitt lugn och sin stora värdighet fram till sin död vid femton års ålder." Han blev far till 13 kullar med 39 champions och finns i stamtavlorna bakom många av dagens salukis. Han användes av El-Hamrah i Finland, Gamax i Norge och av följande svenska kennlar C'est Esmera, Badavie, Barakisch, Khalil, Schiram, Silhouette's, Zarrin och Zohari.

S&N Ch Baklava's Asraq-Gamal fick en kull hos Badavie.
Int&Nord Ch Baklava's Axira-Gamil fick en kull hos Volante.
Nord Ch Baklava's Asal-Hilw fick två kullar hos Hamahdan's.
S Ch Baklava's Bayni-Dalika fick två kullar hos Badavie. **N&S**

Ch Baklava's Elmass fick två kullar och **Baklava's Eskela** fick 1 kull i Norge. **Baklava's Balana-Zahra** fick en kull hos Volante. **S Ch Baklava's Beira-Sha-Sari** fick två kullar varav en hos Izania och en hos Shaamroc. **S Ch Baklava's Jojoba** fick en kull hos Abu Baqr. **Int&Nord Baklava's Ichatar-Min** fick en kull i Norge hos El-Adini. **Fin Ch Baklava's Qaid Min Qada** fick en kull i Finland hos Aziz. **Int&Nord Ch Baklava's Rawa Ramaq** har en kull hos Al-Wathba född 2005. **Am Ch Baklava's Rafi Rasil of Khiva** har använts i avel i USA, Canada, Australien, Japan och Slovenien. **S&N Ch Baklava's Uqir** har en kull hos Yashars född 2009. **DK Ch Baklava's Umniya** har en kull i Danmark hos Al-Aziziah född 2010.

S Ch Sundown Shamsi-Adad (import USA)

Användes av Badavie och Volante, i Norge av El-Adini och av Kan Ya Ma Ka i Italien.

Ta'zim Salukis

www.tazim.se

Photo: Marie Palmqvist

IT CH SE UCH Abu Baqr's Fazilat Zud / Dabka's Francine / Djelal Beautiful Jade / Ta'zim Fairuhz Fellah

Sorry - älskade Åke!

***Ibland räcker vår avancerade
djursjukvård ändå inte till***

Text: Anne Christine Karlsson
Foto: Rebecca Pettersson

- När jag tvingades ta farväl av Åke, var det den hittills största sorgen i mitt liv. Och kanske det svåraste beslutet att fatta. Ändå var det så enkelt egentligen - det som från början var en bra prognos, hade efter hela den långa behandlingstiden blivit en mycket osäker sådan, och jag ville inte se Åke lida.

Rebecca Pettersson vill här berätta om den traumatiska resan hon gjorde tillsammans med sin älskade saluki Åke. En resa som började mycket dramatiskt med en svår lunglobsomvridning, som efter en hel dags operation och många behandlingar därefter såg ut att sluta lyckligt, men som till sist ändå slutade med det värsta tänkbara.

Veterinärvården på våra kliniker kan idag jämföras med den som vi själva får på våra sjukhus. Operationsteam står redo och teknik och kunskaper är högt - något som kan utmynna i ett svårt val för många djurägare. 50 000 -100 000 kronor i kostnader utöver vad försäkringen täcker är inget ovanligt.

- För oss var det dock mer frågan om vår Åke skulle kunna leva ett fullvärdigt salukiliv i fortsättningen som avgjorde när vi bestämde oss för att försöka rädda honom, säger Rebecca. Pengarna var inget vi tänkte på då.

Svårt sjuk

Det var före jul 2010 som Åke blev mycket sjuk. Han fick svårt att andas och läget blev, när Rebecca och sambon Markus kom in till djursjukhuset Bagarmossen, snabbt mycket akut och snart stod det klart att en operation var det enda som skulle kunna rädda Åke.

- Prognosen för att vår hund skulle bli helt frisk var mycket god, vi fick veta att han skulle kunna bli helt återställd och kunna leva ett fullvärdigt salukiliv, säger Rebecca.

- Problemet var att han var så sjuk att han kanske inte skulle klara narkosen.

Rebecca och sambon Markus åkte hem för att vänta och det bestämdes att veterinären bara skulle höra av sig under dagen om Åke skulle dö. Det blev en lång väntan - operationen tog hela dagen, och Rebecca och sambon satte sig vid köksbordet och tände ljus för sin älskade hund. Efter några timmar ringde det och Rebecca var säker på att Åke inte hade klarat operationen.

- Men dom ringde för att tala om att det var ett kritiskt skede och ville veta om dom fick ta bort hunden om det ansågs nödvändigt, säger Rebecca.

Åke - en kämpe

Men Rebeccas och Markus hund var en kämpe och mot dåliga odds överlevde han den svåra operationen.

- Gissa om vi var lyckliga, säger Rebecca.

Rebecca och Seadis Chogan Spiritlight, "Åke"

Åkes sjukdom:

Lunglobstorsion som blev extra allvarlig eftersom lungan hade vridit sig i 360 grader och i princip höll på att explodera. Vanligast är en vridning på 90 - 120 grader. I 90 procent av fallen finns en bakomliggande sjukdom, ofta t ex cancer.

Provsvär:

Vid histopatologisk undersökning av båda lungpreparaten har ingen tumörvävnad påvisats.

Däremot föreligger utbredd inflammatorisk reaktion i ett av preparaten. Denna var av kronisk aktiv karaktär med riklig infiltrat av neutrofila leukocyter och celdrebris i både bronker och alveolär vävnad. I några avsnitt förekommer även smärre fibrösa stråk.

Denna fokala inflammatoriska reaktion är sannolikt bakgrunden till lungtorsjon.

Både detta preparat och det andra preparatet är genomsläppta av markant hyperemi och blödningar som uttryck för lungtorsjon. Det finns inga neoplastiska celler i detta undersökningsmateriel. PAD: Fokal, kronisk aktiv bronkopneumoni med lungtorsjon.

Hjärtfel

I anslutning till operationen visade det sig att Åke också hade ett hjärtfel, Trikuspidalisdysplasi, en troligen medfödd missbildning som gör att klaffar mellan höger förmak och kammare inte sluter riktigt tätt. Ena klaffen ser förkortad ut och öppnar inte riktigt som den ska. Höger kammare lite förstörd.

Felet hade sannolikt inte upptäckts på Åke om han inte blivit akut sjuk. Vid mer gravt fel av denna typ får man bli blåsljud och kraftig förstoring av höger kammare.

Trikuspidalisdysplati tycks inte tidigare ha beskrivits på saluki, enligt specialistveterinär Suzanne Grundler på Bagarmossens djursjukhus, vilket enligt henne tyder på att det inte är något vanligt förekommande problem i rasen.

Raser som rapporteras ha ökad förekomst är bl a schäfer, golden och labrador retriever, grand danois och weimaraner.

Rebeccas egen berättelse

"Vår livskamrat Seadis Chogan Spiritlight "Åke" hade levt med mig i drygt fem år när han blev sjuk. Dessa år har gett mig och min sambo Markus mycket glädje, kärlek och minnesvärda stunder. Att bo och leva under samma tak som denna underbara hund, har varit en hit!! Alla som kände honom förstår säkert vad jag menar - alla älskade honom. Hans personlighet var enormt stark. Hans mjuka fina sätt och hans trygga jag var så fint.

Åke var lätt att ha med sig på de flesta ställen, han fann sig i stort sett i allt. Jag gick t ex aldrig ensam till affären och handlade utan han var alltid med och satt snällt utanför och vaktade gärna mina vantar om det var den årstiden. Vi kunde också ha Åke lös med oss i de flesta miljöer, han var nöjd om han fick skutta runt med oss, och lyssnade särskilt bra på husse som helt klart var favoriten för honom.

Började med panik

Natten mellan den 5 och 6 december förra året, inträffade något som inte brukar hända med Åke. Han fick fullständig panik. Vi vaknade av att han kom kutande in i vårt sovrum och for som en projektil upp i vår säng, han slängde sig på sidan och tryckte sig mot Markus. Min första tanke var att han måste ut! Väl ute så satte han sig och bajsade avföring som var som vatten. När vi kom in så hoppade han upp i soffan och lade sig och vilade men kort därefter gick han till dörren och gnällde för att visa att han ville ut igen,

Markus gick ut med honom flera gånger den natten och han fortsatte att vara dålig i magen. Framåt fem på morgonen var han lugn och ville bara vila så det fick han göra, vi sov alla någon timma till.

Vägrade äta

Morgonen kom och jag gick upp vid sju för att göra risavkok, men Åke ville bara vila och vägrade äta. Jag tog tempen, men den låg normalt. Fram på förmiddagen så ringde jag ändå min vän Veronika som arbetar på Bagarmossens djursjukhus som djursjukvårdare, jag tänkte bara rådfråga henne lite, men Veronika, snäll som hon är, kastade sig i bilen för att komma och titta på Åke. Hon kollade slemhinnor och allmäntillståndet och vi tog också en ny temp, som var normal, så vi bestämde att jag skulle vänta och se.

Jag höll koll på att han drack bra under dagen och det gjorde han, men däremot ville han inte äta. Fram på dagen tog vi en kort promenad och Åke följde med men han ville inte vara ute länge, han frös och drog upp svansen mellan benen vilket inte var likt honom. Eftersom jag blev allt oroligare ringde jag till min veterinär och frågade lite och han rekommenderade mej att låta Åke fasta för han tyckte det lät som att han hade nått skräp i magen, men tyckte inte det lät så akut att jag behövde komma in då, utan att jag skulle vänta men noga hålla koll på att han fick i sig bra med vätska.

Jättehög puls

Dagen gick och Åke sov hela eftermiddagen på sin färfäll på soffan, men efter sista rastningen satte jag mig hos honom i soffan, som vi alltid brukade göra innan natten, för att gosa lite. Det var då jag kände att hans puls var jät-

tehög i viloläge, så jag slängde mig på telefonen och ringde till jouren på Bagarmossen. Detta var vid midnatt. Jag förklarade allt och sa att jag var jätteorolig eftersom han hade sån puls fastän att han vilade, så vi klockade hans hjärtslag över telefonen och konstaterade att den låg runt 105 slag per minut, vilket var lite väl hög vilopuls.

Jag blev ändå rekommenderad att vänta tills dagen därpå för att det kunde vara så, att om hunden var magsjuk, kunde den bli stressad om det körde i magen. Jag förklarade dock att jag inte upplevde Åke som det minsta stressad utan helt lugn i detta läge fast med hög puls. Vi beslöt ändå att jag skulle vänta och se tills på morgonen därpå. Åke sov hela natten.

Ville inte ut

På morgonen skulle Markus släppa ut hundarna för att kissa som vanligt innan han skall åka och jobba, men då ville inte Åke gå upp ur soffan, så Markus fick lyfta ner honom och han traskade med ut och kissade. När jag vaknade ringde jag på stört till Animalens djursjukhus som ligger nära oss och dom sa direkt att, "kom in med honom - det låter som att han behöver vätskas upp", så jag åkte dit till halvtio.

Väl på Animalen så lyssnade veterinären på hjärta och lungor samt en vanlig koll på slemhinnor och allmäntillstånd. Det såg bra ut, men hjärtat slog på tok för fort och det hördes sämre på vänster sida. Trots att hjärtat slog 165 slag i minuten var Åke inte det minsta stressad. Veterinären ville behålla hunden över dagen för vidare utredning och observation så jag fick åka hem och de skulle ringa mig på kvällen efter ronden. Jag sa, "gör det som behöver göras" och sedan åkte jag.

Jag hann inte mycket mer än hem innan veterinären ringde och sa att blodproven vi tog var bra, men att röntgen på lungorna såg mindre bra ut samt att röntgen var svår att tyda då det såg ut att ligga något för hjärtat på vänstra sida och jag blev ombedd att köra in Åke till Bagarmossen omgående. Väl på Bagarmossens djursjukhus så ville de lägga in Åke på intensiv och vi fick åka hem och veterinären lovade ringa oss på kvällen efter ronden.

Vi sa, "gör de ni måste men ring oss så vi vet vad som krävs, samt att Åkes välbefinnande var det viktigaste". Veterinären ringde på kvällen och sa att Åkes tillstånd var stabilt, men att de måste utreda mera morgonen därpå och då skulle de börja med ett ultraljud av hjärtat och ta nya röntgenbilder.

Hittade hjärtfel

Efter morgonronden ringde en annan veterinär, som sedan blev ansvarig veterinär för Åke, och berättade att de hade hittat ett hjärtfel som troligen är medfött och heter Trikuspidalisdysplasi. Hon menade dock att detta inte var den orsakande faktorn till hans tillstånd utan det måste göras en skiktröntgen för att få en tydligare bild av vad det kunde vara. Hon berättade vad det skulle kosta och att det krävdes narkos för att göra detta och att vi skulle förstå risken med narkos på en så här sjuk hund, men tyckte att vi skulle göra det direkt för att få mer klarhet i vad det kunde vara

Åke innan han blev sjuk tillsammans med Markus under en härlig båttur på sjön.

som gjorde Åke så sjuk. Efter röntgenundersökningen ringde veterinären och berättade att Åke hade mycket allvarliga förändringar på lungorna och att det krävdes en operation för att se vad det kunde vara. Min fråga var då, "vad misstänker ni?" Svaret blev att det kan vara en tumör i värsta fall, en lunglobstorsjon eller ett okänt föremål som kommit in i lungan.

Fortsättning från föregående sida

"Hur ser prognosen ut?" Veterinären svarade, att är det en torsjon är den mycket god, är det ett okänt föremål är den också mycket god, men om det är cancer så kan den vara sämre. Jag förklarade att det för mig var viktigt att prognosen såg så pass god ut att Åke kunde få chansen att leva ett fullvärdigt salukiliv med allt vad det innebär.

Stor operation

Eftersom veterinären ansåg att chanserna till detta var stora bestämde vi att Åke skulle opereras. Veterinären tyckte att på en så här ung hund, som i övrigt är frisk, kan det vara värt en viss tids lidande för att få leva ett bra liv efteråt. Hon förklarade också alla risker som en så här stor operation medför på en redan så sjuk hund. Vi uppmanades att åka och ta farväl den kvällen och hon ville också ha värt medgivande till att få låta honom somna in på operationsbordet om han inte skulle klara narkosen eller om de hittade något som inte skulle gå att operera eller behandla vidare. Detta medgav vi självklart.

Operationen var satt till klockan åtta morgonen därpå och vi fick veta att den skulle ta en hel arbetsdag. Vi skulle inte förvänta oss att höra ifrån dem förrän efter operationen på kvällen - de skulle bara ringa om det hände något.

På kvällen åkte Markus, Alve (vår son), vår andra hund "Kärstin" och jag in till IVA och tog farväl av en Åke som var så dålig att han knappt kände igen oss. Det var fruktansvärt, men jag kände ändå att Åke skulle fixa detta - det fanns inget annat för mig! Trots allt hade vi hopp när vi for hem den kvällen.

Tände ljus

På morgonen därpå så gick vi upp tidigt för att tända ett ljus vid frukostbordet, där satt vi hela familjen och hoppades att allt skulle gå bra med operationen. Klockan 10.30 ringde de från Bagarmossen och jag vågade knappt svara för jag visste ju redan att något hade gått fel om de skulle ringa tidigare - operationen skulle ju ta hela dagen så jag bara skrek, "Är han död?"

"Nej Rebecca - Åke lever, men läget är mycket kritiskt och han har fått hög feber och kissat rent blod på morgonen så jag har inte vågat

operera honom ännu, men nu tycker jag ändå att vi gör ett försök för då har vi i alla fall gjort vad vi kunnat och han mår inte sämre när han ligger i narkos. Nu behöver vi alla tummar som finns där ute!"

Vi bestämde att hon skulle ringa på kvällen efter operationen. Gissa om den dagen var lång? Oron var enorm och vi ville ju inget hellre än att allt skulle gå bra för vår fina Åke. När kvällen kom ringde veterinären och berättade att operationen gått bra och att det var en lunglobstorsjon som hade vridit lungan hela 360 grader. Vad som orsakat detta skulle vi få reda på först när provsvaren kommit (2 gånger 2 dm lunga skickades in). Så småningom visade provsvaren att det var en Fokal Aktiv Kronisk Bronkopneumoni (spridd aktiv kronisk lunginflammation) som orsakat torsjonen.

Dagen efter fick vi inte hälsa på Åke för han behövde bara lungn och ro, men dagen därpå fick vi komma på kvällen och det var som en dröm, oj oj vad vi berömde honom för hur duk-tig han hade varit.

Tre kritiska dygn

Nu återstod tre kritiska dygn för vår fina svarta pojke att återhämta sig efter operationen. Vi var så glada och tacksamma för att det gått som planerat, och mitt hopp var starkt! Vi fick mata honom med IVA:s lyxmat för kräsnare patienter - Findus kalvfrikadeller och Åke åt två burkar fast en frikadell i taget skulle det vara, och det var ju goda tecken!

Dag tre efter operationen åkte vi åter till IVA för att hälsa på Åke och denna gång fick vi till och med rasta honom själv, han var så glad och stolt och vi med. Under dessa dagar så gick hans värden lite upp och ner men det var inte så konstigt eftersom han gått igenom en av de största operationerna som görs på hund, samt att hans tillstånd före operationen var så dåligt, så det fanns mycket att återhämta. Dag fyra åkte vi inte och hälsade på, men dag fem var vi där och dag sex fick han komma hem.

Väl hemma så gick allt enligt planerna och vi var på två återbesök och det mesta såg bra ut, men vissa prover låg lite lågt. Hematokritvärdet var för lågt på grund av anemin, men det återhämtar sig efter hand så det såg bra ut.

Orosmoment

Det fanns dock ett orosmoment för mig - jag tyckte att han hade lite hosta hela tiden som jag ringde om flera gånger och även åkte in för att kolla ett par gånger, men de tyckte det allt såg bra ut. Enligt veterinärerna lät allt bra på hjärta och lungor så de fanns inget att oroa sig för. Den 26 januari kände jag att nu bokar jag ytterligare en tid för ett sista återbesök pga hostan, som visserligen var väldigt diffus och allmäntillståndet var bra, men jag ville ta en röntgen ändå på lungorna, Jag kände på mig att det var något som var fel.

Veterinären lyssnade på både hjärta och lungor och allt lät som det ska låta, men vi tog röntgen ändå och de bilderna gav inget trevligt svar. Det såg inte alls bra ut. Dom var tvungna att skicka dessa till en specialist på Bagarmossen för granskning. Vätska sågs, så prover togs samma dag. Men de fick inte ut tillräckligt med vätska för att kunna säga om det var klarvätska, blod eller lymfvätska, så jag fick tid hos Åkes veterinär den 27 januari.

Svåraste dagen

Denna dag blev den svåraste i mitt 30-åriga liv, att ta beslutet om att Åke skulle få flytta till himmeln. Jag kände mig tvungen att ta det beslutet både för Åkes och vår skull eftersom prognosen då såg mycket osäker ut. Det visade sig vara lymfvätska, som hade krävt en livslång behandling med en medicin som inte fanns i Sverige utan skulle komma hem från Danmark. Och det skulle kanske inte ha räckt med den utan kanske skulle en operation till behövs och de ville vi inte utsätta Åke för! De bästa i allt elände var att han fick somna in i toppform, som han faktiskt var vid det tillfället. Han somnade tryggt liggandes i sked med sin husse. Åke hade levt med oss hemma, frisk-förklarad i nästan sju veckor när vi fick detta mycket tragiska besked.

Fina minnen kvar

Eftersom vi hela tiden hade sagt att det är inte är värt att leva ett salukiliv om man inte kan få göra det fullt ut, och det vet vi ju alla salukiägare vad det innebär, så fanns det bara detta alternativ kvar för oss. Nu lever vi på minnerna av vår fina, svarta vän Åke!

**Efter den svåra operationen –
Markus och Alve hälsar
på sin älskade Åke.**

Efterord

Tack för att du tog dig tid att läsa, här kommer lite till Ris och Ros. Ris till de personer som kritiserat min öppenhet kring Åkes insjuknande och att jag hela tiden uppdaterat hans tillstånd. Det var mitt val jag gjorde och det var också mitt sätt att bearbeta min stora sorg. Hur hade det varit om jag inte nämt något alls eller bara sagt A och inte B, inte förklarat något mer? Då hade det varit mer fel. För de som är intresserade av fallet, så finns samtliga journaler som kompliment till det du nyligen läst, att få från mig.

Ros till alla de personer som stöttat mig och familjen när vi levt mellan hopp och förtvivlan, ert stöd har för oss varit guld värt. Tack för alla era mail, telefonsamtal, kommentarer och kramar! Tack också för att ni uppmuntrat min öppenhet.

Rebecca med familj

Allt dyrare veterinärvård ger hundägare svåra val

Text: Anne Christine Karlsson

Dagens allt mer avancerade veterinärvård ställer många djurägare inför svåra val. Kostnader på mellan 25 000 och 100 000 kronor utöver vad försäkringen ersätter är inte helt ovanliga. För många är detta en orimlig kostnad att betala och dom tvingas ta beslutet att låta sin älskade hund somna in trots att en stor veterinärinsats skulle kunna rädda den.

Ett ombud på Agria djurförsäkringar berättar att hon kommit i kontakt med flera försäkringstagare som lånat pengar på sitt hus eller sålt bilen för att kunna lösa ut sin sjuka hund från djursjukhuset.

Dagens allt mer avancerade veterinärvård ställer många djurägare inför svåra val. Kostnader på mellan 25 och 100 000 kronor utöver vad försäkringen ersätter är inte helt ovanliga. För många är detta en orimlig kostnad att betala och dom tvingas ta beslutet att låta sin älskade hund somna in trots att en stor veterinärinsats skulle kunna rädda den. Ett ombud på Agria djurförsäkringar berättar att hon kommit i kontakt med flera försäkringstagare som lånat pengar på sitt hus eller sålt bilen för att kunna lösa ut sin sjuka hund från djursjukhuset.

Veterinärvården kan idag jämföras med den som vi själva får på våra sjukhus. Nya kliniker växer upp som svampar ur jorden, i vissa områden, och operationsteam står redo att operera och behandla våra hundar bara ägarna och försäkringsbolagen kan och vill betala. Veterinärvården har blivit en storindustri som bara ett fåtal skulle kunna utnyttja om inte försäkringsbolagen fanns. Och omvänt skulle heller inte försäkringsbranschen sälja så mycket försäkringar till så höga premier om inte de dyra klinikerna fanns. Kort sagt - kliniker och försäkringsbolag lever på - och är beroende av varandra. I slutändan är det vi djurägare som får betala.

Våga fråga

-Vi är medvetna om de ökade kostnaderna, säger Cina Seidefors, informationsansvarig på Agria. Det vi kan uppmana våra djurägare är att ha så bra försäkrat som det går, och våga fråga innan behandlingen vad det kommer att gå på. Barbro Kamleitner säljer försäkringar åt Agria i Örebroområdet.

- Det finns folk som tvingas sälja sin bil eller låna på huset för att kunna lösa ut sin hund från djursjukhuset, säger hon.

Barbro säger precis som Cina Seidefors att det är viktigt att ha en bra försäkring, särskilt om du har dåligt ställt.

- Det kanske kostar lite mer, men i gengäld har du ett bättre skydd om något händer.

-Det är också viktigt att uppfödarna har en sk dold felförsäkring. Den ersätter en del av det som inte kunde upptäckas vid valpens veterinärbesiktning, säger Cina Seidefors. Det är ett sätt att både skydda sej själv och valpköparna.

Vågar inte

- Många veterinärer är tyvärr rädda för att ta upp kostnadsfrågan med djurägare som står inför ett större ingrepp, säger Barbro Kamleitner, som själv är uppfödare och som också har ställts inför valet av en dyr behandling eller ej för att försöka rädda sin hund.

- Det är så mycket känslor inblandade, säger hon.

- Många veterinärer känner oro över att säga för mycket och riskera att t ex bli anmälda för Ansvarsnämnden. I takt med att skadekostnaderna stiger hos försäkringsbolagen stiger också premierna och det finns uppfödare idag som väljer att inte ha sina hundar försäkrade på grund av detta. Man kanske har tiken som ska valpa försäkrad men inte resten av hundarna.

Istället för avelssanering?

En annan aspekt är att dagens försäkringssystem med höga ersättningar kan motverka uppfödarnas sk avelssanering. Att försäkra sej till tänderna - kan det vara ett sätt att köpa sej fri istället för att avelssanera?

- En försäkring ersätter sådant som sker oväntat och i framtiden, säger Cina Seidefors. Om en ras ofta har en viss typ av sjukdomar, som t ex en shar pei med hudproblem, är det inte oväntat att hunden får sådana problem. Detta kallas, rasspecifika begränsningar.

- Vi har också valt att sätta begränsningar för vissa kostsamma operationer, som tex 15 000 kronor för korsbandsoperationer. Det påverkar en ytterst liten del av djurägarna negativt, men alla djurägare tar del av det på ett positivt sätt i och med att vi inte behöver höja premien. I samma takt som veterinärvårdskostnaderna stiger. Om en djurägare bestämmer sej för att inte påbörja en osäker eller dyr behandling av sin hund - hur ställer sej då Agria till att betala ut livvårdet?

- Oftast är hundägaren och veterinären överens om när det bästa är att låta hunden somna in men i osäkra fall där djuret skulle kunna bli frisk men kostnaderna inte kan bäras av djurägaren måste man inhämta tillstånd från oss - om livvårdet ska betalas ut, säger Cina Seidefors.

Rimliga kostnader?

Vad är då rimliga kostnader för att rädda en hund?

- Det går helt enkelt inte att säga. Människor ser så olika på sina djur och det är upp till varje enskild djurägare att fatta ett beslut som känns riktig, säger Barbro Kamleitner. Med bakgrund av detta borde det vara rimligt men olika försäkringsformer för olika djurägare.

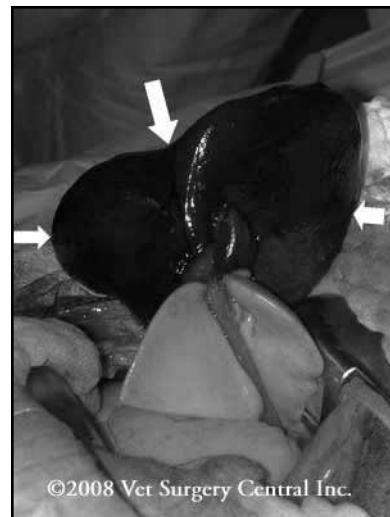
Kanske är det inte rimlig att den som bara vill ha ett skydd mot olycksfall och en begränsad sjukdomsbehandling, betalar lika mycket som de djurägare som vill rädda sina hundar till varje pris? Har Agria nåt sånt på gång?

- Vi jobbar hela tiden med att förändra och anpassa försäkringssystemet, säger Cina Seidefors.

Men har ni något på gång nu som kan sänka kostnaderna för denna kategori av hundägare?

- Vi har olika förslag på gång, men av konkurrensskäl kan jag inte avslöja exakt vad.

I nästa nummer av Salukibladet har vi planer på att låta veterinärerna ge sin syn på problemet med de ökade kostnaderna.

Dagens veterinärvård kostar - att t ex operera en lunga som i Åkes fall (s. 44-46), är mycket komplicerat och kräver fullt operationsteam och omfattande eftervård. Bilden visar lunglobstorsion. I Åkes fall var lungan vriden 360 grader och var nära att explodera.

Stora summor ur egen ficka

50 000 - 100 000 kronor utöver vad veterinärvårdsförsäkringen ersätter är inte ovanligt om hunden blir svårt sjuk och måste opereras.

Behandlingskostnaderna drar snabbt iväg med dagens dyra och kvalificerade veterinärvård och passerar ofta gränsen för vad bolagen betalar. Våra fyra fall i reportaget fick alla betala betydande summor ur egen ficka.

Åkes ägare Rebecca betalade runt 60 000 kronor utöver vad försäkringsbolaget ersatte, Pernilla ca 50 000 kronor för Darcys operation, Lazzes ägare Martina 22 000 kronor och Annika, vars hund Thea var oförsäkrad, 40 000 i bara veterinärkostnader.

"Frisk" hund dog på tre veckor

Text & foto: Pernilla Larsson

Darcys lätta hosta visade sej tillslut vara elakartad cancer

Det är i början av maj 2010. Hundarna springer och leker. Äter gräs, sätter i halsen och harklar sig. Jag tycker dock att Darcy hostar lite oftare än de andra, och även inomhus. Inget anmärkningsvärt men ändå något jag lägger märke till och bokar därför tid hos min husveterinär. Darcy visar inga tecken på att må dåligt. Springer som vanligt utan att bli ansträngd, pigg och glad som vanligt. Veterinären lyssnar på Darcys hjärta och lungor, tittar henne i halsen. Allt hör och ser bra ut. Vi diskuterar vad det kan vara. Funderar på mask, som i vissa fall kan ge hosta. Jag avmaskar hundarna och tycker att Darcy hostar mindre, knappt alls.

Början av juli. Darcy hostar lite då och då igen. Hon är fortfarande pigg och springer lika obehindrat som alltid. Avmaskar henne ytterligare en gång med ett annat maskmedel. Tycker att det går över lite igen, men ändå inte helt. Darcys hosta och harklingar är inte varje dag utan endast någon gång då och då.

24 juli, lördag morgon och vår första semesterdag. Sover ut och äter en lång frukost. Hundarna ligger hos oss i soffan. När jag klappar Darcy tycker jag att hon känns varm och att hjärtrytmerna inte är rätt. Hon verkar också lite mer slö än vanligt. Tempar henne och det visar sig att Darcy har 39,6 i feber. Hon har också lite lös avföring när jag rastar henne. Ringer Valla Djurklinik i Linköping. Det finns ingen tid att få hos deras veterinärer. Ringer Jönköpings djursjukhus, samma där, helt fullbokat. Blir rekommenderad att kontakta

Strömsholm om febern stiger till över 40 grader. Både Valla och Jönköping är mycket tillmötesgående och jag pratar flera gånger med dem under dagen och kvällen. Får en tid på Valla Djurklinik på söndag eftermiddag. Senare på kvällen piggnar Darcy till litegrann. Avföringen är fast och fin. Hon äter lite mat och vi bestämmer oss för att avvakta till söndag med veterinär. För säkerhets skull så tempar jag Darcy innan vi ska somna. 40,0! Där gick gränsen för om vi skulle åka eller inte. Tanken på att åka 27 mil till Strömsholm mitt i natten är inte rolig. Vi avvaktar.

Söndag morgon. Darcys temp ligger på 39,6 och hon äter och verkar lite piggare. Ännu en kontakt med Valla, och vi beslutar att avvakta med veterinärtden. Söndag kväll har tempen sjunkit till 38,3.

Måndag morgon. Tempen ligger kvar på 38,3. Pratar åter med Valla Djurklinik och får en tid kl. 10.00. Åker dit och vi träffar veterinär Björn som börjar undersöka Darcy. Lyssnar på hjärta och lungor. Han tycker att det låter normalt. Han gör en blodskanning och alla värden är bra. Vad kan det vara?

Jag berättar då att Darcy varit en frisk hund i hela sitt liv och det enda som varit är att vi några år tidigare opererat bort en liten juvertumör på Darcy. Den tumören analyserades och den var godartad. Darcy har i detta läget en risgrönsstor tumör i juvret. Björn tycker då att vi för säkerhets skull ska ta en röntgenbild på Darcys lungor.

Lillmatte Karin Larsson och Darcy - det blev ett sista farväl. Dagen efter, på väg till veterinären, somnade familjens älskade prinsessa in.

Svaret vi får är inte roligt. Hela vänster lunga är "förtätad" på bilden. Veterinären säger att det kan vara cancer. Tårarna brister på mig och husse. Björn säger då att han för säkerhets skull ska kontakta en expert på Strömsholm för att utläsa röntgenbilden. Han lovar ringa oss. Darcy sätts på stark antibiotika för att få ner febern. Vi åker gråtandes därifrån, jag ringer Mary-Ann, Darcys uppfödare, som naturligtvis också blir förtvivlad.

Någon timma senare ringer veterinären upp oss igen och berättar att Strömsholm har tittat på röntgenbilderna. De tycker mer det ser ut som en lungomvridning, eller lungtorsion som det heter på fackspråk. En gnista av hopp tänds hos oss när vi får reda på att det går att operera. Vi får en remiss till Strömsholm. Tyvärr måste vi vänta över en vecka innan vi får komma till Strömsholm på datortomografi. Tisdag den 3 augusti får vi tid.

Darcy ska stå kvar på den starka antibiotikan. Jag letar på internet efter lungomvridning men det finns inte mycket att läsa tyvärr. Några texter på fackengelska. Darcy piggnar till av antibiotikan och febern går ner. Onsdag kväll träffar jag min väninna och hennes borzoier. Darcy får gå kopplad bredvid mig medan de andra hundarna springer och busar. Darcy verkar nöjd så jag säger till slut - Jag släpper henne, hon verkar inte vara intresserad av att springa. Oj, vad jag bedrog mig. Darcy blev helt plötsligt superpigg och började springa. Hon verkade lycklig så det tog några varv innan jag lyckades få stopp på henne. Hon var inte påverkad eller andfådd efter sprängmarschen, men jag blev orolig och mycket arg på mig själv. Hur dum får man vara? Det är ju en saluki, och vad är det bästa en saluki vet? Jo, att springa! På torsdag morgon hade Darcys temp stigit igen, men den gick ner till normalt innan dagen var slut. Darcy var normal igen.

Fredag morgon den 30 juli. Vi packar husvagnen och åker mot Västerås. Egentligen var planerna att ställa ut Darcy på Lövudden eftersom hon året innan blivit BIM-senior och vi skulle lämna vandringspriset vidare. Darcy fick ligga i husvagnen och jag gick till utställningen själv.

Måndag kväll. Dagen före vi skulle till Strömsholm. Nu började vi bli riktigt nervösa. Vad skulle datortomografin visa? Vi tog en sista kvällspromenad och träffade på två borzoipojkar. Darcy gav lekinviter till den ena borzoien. Vi blev så glada. Hon kunde väl inte vara allvarligt sjuk när hon var så glad och ville leka? Tisdag morgon 3 augusti. Vi letar oss till Strömsholms djursjukhus utanför Västerås. Mycket nervösa. Vi träffar en veterinär som undersöker Darcy. Lyssnar på hjärta och lungor, allt låter normalt. Något svaga ljud på vänster lunga, torra ljud på höger. En ny blodskanning görs, alla värden bra. Vi får lämna Darcy för vidare undersökning. Veterinären förklarar att

om det är lungomvridning så kan man operera bort ena lungan. Det är lång konvalescens, men en i övrigt frisk hund kan klara det bra. Veterinären säger också att om det är cancer kommer de inte att operera - Självklart inte, svarar vi. Vi lämnar Darcy och tårarna rinner.

Vi stannar kvar i Strömsholmstrakterna i väntan på svar. Om Darcy ska opereras måste vi tillbaka och skriva på papper. Detta är en lång dag, som är början på en mycket lång vecka. På eftermiddagen pratade jag med veterinär Rita. Man hade gjort en datortomografi och en lungsköljning på Darcy. Man kunde fortfarande inte säga exakt vad det var. På datortomografin såg det ut att kunna vara en lungomvridning, förändringen man såg i lungan var ca 8x8x8 cm. Man hade även gjort en lungsköljning som visat att det kunde vara en varböld (abcess) i lungan, vilket kunde tyda på ett främmande föremål i lungan (neoplas). Om det kommer in ett främmande föremål i lungan så reagerar kroppen med att kapsla in detta föremål med blod och var.

På onsdag morgon ska man göra en UL-guidad FNA. D.v.s. man går in mellan revbenen med en nål och tar ett prov på varbölden och kollar så denna inte innehåller cancervävnad. Man inväntar detta svar innan man beslutar om operation. Veterinären är än en gång tydlig med att tala om att om det är cancer så opererar de inte. Jag svarar lika tydligt - Självklart inte.

Torsdag morgon den 5 augusti. Dagen för operation. Pratar med en av veterinärerna som ska operera. Proverna har inte påvisat någon cancer, men han betonar att skulle det trots allt visa sig vara cancer när de öppnat Darcy så kommer de ej att väcka henne. Veterinären förklarar att det är en stor operation och talar även om kostnaden, som även den är stor. Vi tar beslutet att vi vill ge Darcy den här chansen, och att vi tar kostnaden. Den summa som försäkringen står för är redan passerad.

Det blir en mycket lång torsdag. Väntan är enorm. Jag tittar hela tiden på min mobiltelefon och undrar om den verkligen fungerar. Borde de inte höra av sig snart? Vid 18-tiden ringer äntligen en av veterinärerna som varit med och opererat, Lennart. Han berättar att det varit en mycket komplicerad operation, men att de har gjort allt de kan. De första dygnet är nu kritiska. Prognosen tyder på ett främmande föremål i lungan. När jag senare pratar med min mamma i telefon gråter jag och funderar på om det verkligen var rätt att utsätta min älskade Darcy för detta?

Fredag morgon. Vi bor fortfarande i vår husvagn på Lövuuddens camping. Jag ringer Strömsholm för att höra hur det går för Darcy. Darcy ligger på IVA men läget är stabilt. Personalen på Strömsholm säger åt oss att åka hem ett par dagar, nu är det bara att avvakta och se de första dygnet. Vi åker hem till Boxholm. Vi har kontakt med Strömsholm minst en gång om dagen de närmsta dagarna. Inget känns självklart. Det går lite upp och ned. Vi bara väntar på att de ska säga att Darcy mår så pass bra att hon får komma hem.

Onsdag morgon, den 11 augusti. Äntligen får vi hämta Darcy. Vi åker mot Strömsholm. Framme betalar vi för veterinärkostnaderna och köper en sorts body till Darcy som hon

ska ha istället för trätt för att inte komma åt att slicka på sitt sår. Vi får också råd om hur Darcy ska skötas den kommande tiden. Sedan får vi sitta ner i väntrummet tills vi blir inkallade till veterinär Rita.

Rita var själv med och opererade Darcy tillsammans med veterinär Lennart. Hon berättar att det inte var lungomvridning utan troligtvis ett främmande föremål i lungan. Hon har själv skurit och letat i lungan efter ett föremål men inte hittat något. Lungan var fylld med mycket blod och var och det kan röra sig om ett litet frö som Darcy andats in. Rita berättar också att de skickat vävnadsprov till ett laboratorium för att säkerhetsställa än en gång att det inte rörde sig om cancer. Rita säger att hon skulle bli mycket förvånad om det är cancer. Hon har ju själv skurit i vävnaden och tycker inte att det såg ut som cancer. Sedan kommer den stora stunden. När djursjuksköterskan kommer in med Darcy till oss. Darcy blev lycklig och vi blev lyckliga. Jag kommer aldrig att glömma den stunden. Så underbart att få träffa vår skrutta igen. Nu var det glädjetårar.

När vi kommer hem sköter vi om Darcy efter bästa förmåga. Tvättar sår, ger medicin som består av antibiotika och smärtlindring. Jag och Darcy sover på nedre våningen nattetid, för hon får inte gå i trappor eller hoppa. Går korta rastningar. För att ingen av de andra hundarna ska stöta till henne av misstag så får hon ha stora buren att ligga i på dagarna. Hon trivs, mitt bland oss i trygghet.

Fredag kväll. Darcy tigger av oss när vi äter. Verkar pigg och glad. Senare står hon vid trappan till övervåningen med bedjande ögon och vill upp i vårt sovrum och ligga i sängen. Vi smälter och husse bär henne försiktigt upp och hon sträcker ut i vår säng och somnar. Vi är glada att det går framåt.

Lördag 14 augusti. Tre dagar efter hemkomst. Vädret är grått och luftfuktigheten hög. Värsta vädret för någon med nyopererad lunga. Men vädret kan man inte ändra på. På eftermiddagen börjar Darcy småhosta och får upp lite slem. Snart blir hon orolig och vill ut. Väl ute kissar hon men verkar få svårare och svårare med andningen. Vi ringer genast Strömsholms djursjukhus.

Jag har turen att få prata med veterinär Rita. Hon berättar för mig att sista provsvaret kommit. Tyvärr visar det sig att sista cancerprovet visat på ELAKARTAD CANCER. Jag börjar gråta och inser vad det innebär. Jag frågar Rita vilket råd hon ger mig. - Vore det min hund skulle jag avliva henne. Hon råder mig att ta mig till närmaste djursjukhus för att hjälpa Darcy med andningen direkt. Jag ringer Valla Djurklinik i Linköping och förklarar läget. Vi får komma direkt. Vi har drygt sex mil till Valla i Linköping. Vi kastar oss i bilen och åker. Darcy får ännu svårare att andas. Jag sitter bak i bilen hos henne. Plötsligt ser jag att Darcys tunga ändrar färg och börjar bli blåliga. - Janne, säger jag till husse, jag tror att hon dör för oss. Darcy står upp och sträcker upp halsen och kämpar för att få luft. Hon lägger sig ned och somnar in i den eviga sömnen.

Att se sin älskade hund kämpa för sitt liv utan att kunna ingripa är fruktansvärt. Vi fortsätter till Valla. Där lämnar vi Darcy för separat kremering. Darcy ska vila i vår trädgård under

äppelträder bredvid sin livskompis, borzoien Dobri. På väg hem ringer jag Mary-Ann. Hon nästan skriker - Nej! Det får inte vara sant. Vi gråter tillsammans.

Hemma igen ringer jag till Strömsholm och pratar med Rita. Hon beklagar och tycker att det var tråkigt det som hänt. Vi tackar henne för allt och ber henne hälsa till den andra veterinären som var med vid operationen. Hon säger att hon ska hälsa och att hon vet att Lennart kommer att bli mycket ledsen över detta. Han kämpade för Darcy.

Vila i frid vår lilla salukiprinsessa.

Fakta om *kostnaderna*

Den totala summan för samtliga veterinärbesök samt operation och kremering slutade på 40 000 kr

Försäkringen täckte 20 000 kr

Darcy har varit fullförsäkrad i Agria hela sitt liv med högsta veternärvård, men på grund av hennes ålder (fyllda 9 år) har maxibeloppet sänkts till 20 000 i veternärvård. På grund av åldern fick vi heller inte ut någon livförsäkring. Vi fick också cirka 500 kronor från Agria för medicin.

Efterord

Exakt vad som orsakade att Darcy fick svårt att andas och dog, vet vi inte. Kan-ske var det ett läckage efter operationen, vätska i lungan, den höga luftfuktigheten eller hann cancer sprida sig?

Vi vill tacka och skänka den största respekt till alla veterinärer och personal på samtliga djursjukhus som var med på den här resan. Vi vet att ingen av de berörda veterinärerna skulle ha rekommenderat operation om de vetat att det var cancer. Vi kan bara konstatera att cancer är en mycket lömsk sjukdom. Trots prover och erfarna veterinärer lurade cancersjukdomen oss alla.

Vi vill också tacka Darcys uppfödare, alla vänner och vår familj som följt och stöttat oss under allt det jobbiga. Darcys journalutskrift finns att tillgå om någon är intresserad. Kontakta mig så skickar jag den gärna.

Pernilla och Janne Larsson, Boxholm

Avbrott *på grund av* benbrott

... fick Djelal Fabulous Lapis Lazuli, till vardags kallad "Lazze", erfara då han en dag i maj 2010 gav sig ut på en egen jakttur i skog och mark i Malmköping där han bor. Efter ett benbrott blev det avbrott för både honom och matte Martina med såväl lure coursing, utställning, lekstunder som långa promenader. Här följer historien med en lycklig utgång.

Text & foto: Martina Lagerbäck

Det var torsdag eftermiddag den 26 maj 2010. Solen sken och klockan närmade sig fyra. Jag började plocka undan på skrivbordet och stänga av alla olika program på datorn för att åka hem från jobbet och ta en avkopplande promenad med hundarna. Då ringde telefonen och jag konstaterade att det var min syster innan jag svarade.

"Hej, är du på väg hem? Lazze har rymt. Han hoppade över staketet och jag tror att det var älgen som han sprang efter. Jag är på väg ut för att leta efter honom nu."

En sån där otäck känsla av att något är fruktansvärt fel spred sig genom kroppen och jag svarade snabbt att jag var på väg. Struntade i att stänga av datorn och gav mig raskt av hemåt. När jag bara hade några minuter kvar att åka ringde min syster igen och informerade mig om att hon hade hittat Lazze. Han stod i andra änden av grannarnas beteshage. Skönt tänkte jag och vi kom överens om att jag skulle hämta sonen på dagis och hon skulle hämta Lazze, som inte ville komma på inkallning, innan jag fortsatte hem för att ta den tilltänkta promenaden. På väg från dagis ringde min syster igen och hennes röst lät ganska ansträngd när hon sa: "Du måste komma nu! Lazze är skadad... jag tror benet är av..."

Den otäcka känslan av att något var väldigt fel kom tillbaka och behöver jag ens nämna att bilen nog aldrig har gått så fort tidigare, åtmins-

tone inte med mig som förare. Jag parkerade bilen så nära hagen jag kunde och ropade till sonen att jag springer i förväg och att han kan komma efter. Jag sprang fortare än vad jag gjort på många år genom decimeterdjupa lera fram till Lazze och min syster och kunde snabbt konstatera att höger framben var av och att han blödde kraftigt från skadan.

Jag blev tvungen att lyfta honom och bära honom genom den decimeterdjupa leran i hagen. Blodet rann uteder benet som hängde och dinglade på ett mycket obehagligt sätt. När jag lyfte honom skrek han så högt att grannarna kom ut och undrade vad som stod på. När vi kommit ut ur hagen placerade jag Lazze baktill i bilen, tillsammans med min syster, och under tiden som hon försökte stoppa blödningen så påbörjade vi färden mot Strömsholms Djursjukhus. När vi anlände till Strömsholm skulle han lyftas över till en bår och hans skrik av smärta är något som jag aldrig kommer att glömma. Vi själva såg ut som slaktare, blodiga och leriga och övriga besökare tittade chockat på oss när vi kom.

Lazze rullades in på ett undersökningsrum direkt och blev mycket bra mottagen av den professionella personalen. En mycket grundlig undersökning följde. De tog många röntgenbilder för att se om det var något mer än benet som var skadat. Av röntgenplåtarna kunde de konstatera att höger framben var helt av pre-

cis ovanför armbågsleden. Operation bokades med en av landets främsta smådjursortopedier till dagen därpå. Det var aldrig någon tvekan om att allt som var möjligt skulle göras för att Lazze skulle bli bra igen. Just då var det för tidigt för att säga hur prognosen till fullt tillfrisknande var, men de var ändå positiva med tanke på hans låga ålder och goda kondition. Dagen därpå blev en lång väntan på telefon-samtalet som slutligen kom och talade om att operationen gått bra.

Lazze hade haft en otrolig tur eftersom det vid skadan går många viktiga nervbanor men att allt såg ut att ha klarat sig. Vid operationen fick Lazze en platta med spikar inopererad eftersom det inte gick att gipsa benet så högt upp. Helgen gick med dagliga rapporter från Strömsholm och det lät som att Lazze skulle

Röntgenplåt på benbrottet

Här ser vi röntgenplåt med platta och spikar på plats

Här är Lazze med transfixationen dagen innan den togs bort

få komma hem redan på måndagen men först efter att veterinären sagt sitt. När måndagen kom var inte veterinären riktigt nöjd med hur Lazze rörde sig och en röntgen skulle göras innan hemgång. Vi väntade länge på telefonsamtalet som skulle tala om när vi kunde få hämta honom. Till slut ringde en mycket förbryllad veterinär och försökte förklara att det som absolut inte ska kunna hända hade skett, nämligen att den inopererade plattan hade böjt sig. De hade aldrig varit med om något liknande och hade ingen förklaring till hur det kunnat bli så.

Dagen efter läggs Lazze på operationsbordet igen och genomgår ytterligare en stor operation för att byta ut plattan. För att säkerställa att inte det som hänt upprepas fick han även en transfixation på benet. Transfixationen består av flera metallstift som sitter genom benet (skelettet) samt bryggor av metall och kolfiber som förbinder stiften på utsidan av benet. Runt bryggan fanns ett skyddsbandage som dels skyddade de ställen där stiften gick genom huden, dels täckte bryggan för att förhindra att Lazze fastnade i saker.

Sju dagar efter olyckan fick vi äntligen hämta hem en mager och medtagen Lazze som blev väldigt glad över att se oss. Han fick inte gå i trappor, så min lägenhet var inte att tänka på. Vardagsrummet hemma hos mina föräldrar gjordes om till sjukrum och en ramp från altanen ut på gräsmattan byggdes snabbt så att Lazze skulle kunna ta sig ut.

Nu följde åtta veckor av promenader som skulle utökas succesivt i tid från 10 min till 30 min, stretching av leder, massage, bandagebyte och rengöring av stifthål varje dag. Vi fick börja med att gå i rastgården för att senare kunna ta oss ut på gräsmattan och därefter på grusvägen. Varje promenad följdes av stretching och massage. Jag är otroligt tacksam över att min syster, som nyutexaminerad djurvårdare, tog en mycket stor del av allt detta arbete med Lazze under tiden som jag var tvungen att sköta mitt vanliga arbete. Sommaren var ju varm och risken för infektion i stifthålen, som vätskade sig en del, var mycket stor. Det gick åt mycket bandage och personalen på apoteket tittade lite extra på oss när vi kom in och handlade.

Träning i Treadmill på Strömsholm

När åtta veckor gått så var det dags för en ny operation för att ta bort transfixationen. Vi fick lämna in Lazze på morgonen och hämta honom sent på kvällen när han hade vaknat upp. Nu var det öppna sår efter skruvarna som skulle skötas om så de inte blev infekterade. När sårerna var läkta skulle rehabiliteringen påbörjas.

Vårt första besök på Strömsholms rehab-klinik var i början av augusti. Personalen som hade träffat Lazze när han var inlagd hade förväntat sig att vi skulle komma med en haltande hund. De blev mycket förvånade när de såg hur bra han rörde sig och kallade honom för ett mirakel. På kliniken fick han träna i Treadmill och med sig hem fick han en viktmanchett att fästa på benet. Den skulle han ha för att återfå ett normalt rörelsemönster. Efter att ha gått med ställningen på benet i åtta veckor så avlastade Lazze höger sida och rörde sig med benet i en bäge ut från kroppen.

Många timmar lades ner på att försöka hålla den nu väldigt pigga salukin någorlunda lugn och sansad men samtidigt inte uttråkad. I slutet av september var det så dags för

återbesök till ortopederna och den veterinär som opererat. Ny undersökning, röntgen och kontroll av rörelsemönster. Allt såg bra ut och Lazze friskförklarades med ett leende från veterinären. Friskförklarad betyder att skadan är läkt, men vägen tillbaka upp i vikt och muskelmassa har varit lång och tagit mycket tid. Första gången vi hade tillåtelse från rehabpersonalen att släppa Lazze lös efter olyckan kommer jag nog aldrig att glömma. Vilken lycklig hund det var!

Den 20 februari 2011, 9 månader efter olyckan, var det så dags för att medverka i en inofficiell utställning i Örebro. Fem salukihannar var på plats och att Lazze fortfarande saknade en del muskler såg man tydligt. Bedömningen började och när domaren började placera oss så stod vi helt plötsligt först av de fem hannarna och detta till stor del tack vare hans rörelser enligt domaren. Slutresultatet för dagen blev BIM men för oss kändes det som en enorm seger efter allt som vi gått igenom. Än saknas det lite muskler, men vi jobbar vidare på det och ser fram emot en säsong med både utställningar och lure coursing.

Här ser vi Lazzes högersida som nu är helt återställd efter skadan

Fakta om kostnaderna

Alla besök och behandlingar på Strömsholms Djursjukhus kostade totalt 60 198 kr

Då stod Strömsholm själva för kostnaden för den andra operationen eftersom en inopererad platta inte ska kunna böja sig enligt dem.

Vårt försäkringsbolag AGRIA ersatte kostnader för 40 656 kr

Vi köpte medicin, bandage och specialfoder för totalt 2 909 kr

Bortsett från bensinkostnaderna till och från Strömsholm så har vi själva betalat för det här äventyret. 22 451 kr

Trodde det var slut för Thea!

Annika minns med fasa när hennes oförsäkrade LC-stjärna bröt benet

- Jag såg direkt att benet gick av - och min första tanke var att nu är det slut med Theas liv!
Det var på ett LC-prov i Horn utanför Västervik som olyckan hände på en miserabel bana där flera incidenter inträffade under samma dag.

Annika Andersson, kennel Shirin Roya, kommer med fasa ihåg hur hennes hund, Barakisch Qarib Ayaz, "Thea", kort efter start trampade ned i ett kaninhål och bröt båda benen i vänster framben strax under knäet.

- Jag visste att hunden, genom olyckliga omständigheter just då var oförsäkrad, berättar Annika och det första som for genom mitt huvud när jag såg Thea ligga där var att jag inte skulle ha råd att behandla henne. På ett ögonblick försvann alla mina drömmar... sedan sprang jag...

**17 månader efter olycka i Horn, springer PLCH SELCCH Barakisch Qarib Ayaz, "Thea" igen.
Om det blir på tävling som här, vet Annika ännu inte. Thea var, Årets LC-hund 2007 och trea 2008.**

En som också sprang var Ingunn Solberg Eriksson, berättar Annika. Jag tror ingen någonsin har sprungit 100 meter så fort i flipp-flapp-tofflor som hon gjorde då. Och jag är henne evigt tacksam för hon fick mig direkt på andra tankar.

- Thea skrek av smärta och vi tog henne i famnen och rusade till Ingunns bil. Ingunns hund "Coco" fick lämna plats i bagageutrymmet, berättar Annika. Camilla Haglund hade ispsår, som vi med hjälp av Roland "Rolle" Öh, packade om benet och vi körde sedan i ilfart till Linköping.

- Ingunn var med mig hela dagen och hjälpte mig att hålla Thea på bordet innan hon fick smärtstillande. Jag är enormt tacksam för vad hon och alla andra som hjälpte till, gjorde för mig och Thea. Både det lilla och det stora benet i vänster framben var av strax under knäet och det krävde en operation.

- Jag hade fortfarande inte löst problemet med kostnaderna, säger Annika men tänkte att på något sätt måste jag få fram pengarna.

- Efter en orolig natt hemma med Thea, som fått smärtt lindring, för jag på måndagmorgo-

nen till Sune Jerre på Jennyhills djurklinik i Kvidinge, som är expert och en fantastiskt veterinär, och han fick operera Thea.

Många resor

- Naturligtvis blev det komplikationer, säger Annika - benet svullnade och gipset fick klippas upp ett antal gånger och det blev många resor de 20 milen tur och retur Kvidinge.

Olyckan hände i september 2009 - två år innan hade Thea blivit Årets lc saluki och 2009 totalt 3:a. Hon behövde bara ett CACIL till för att bli internationell lure coursingchampion och hade goda chanser att kvalificera sej till EM året efter. Hon hade också blivit BIS på Bosjökloster, bästa tik-2 i Tånga Hed och bästa tik-5 dagen efter, tre utställningsspecialer.

- Jag hade stora förväntningar på henne - nu gick allt om intet.

Men det viktigaste var att hon hade räddats även om Annika, fortfarande inte visste om hon skulle bli fullt återställd.

- Hon haltade och kanske skulle hon inte kunna springa mer, säger Annika.

Hon var dock genom sina meriter på tävlingsbanan och i utställningsringen väl kvalificerad som avelstik och Annika beslöt sig för att para

hennes. Den 19 april valpade hon efter Nicklas och Ingunns multichampion Shiraz California Dreamin', "Harley".

I augusti 2010 gjorde valparna debut i Lekåsa med den äran och Thea var för första gången, 10 månader efter olyckan, så återställd att hon ganska obehindrat kunde springa runt i ringen.

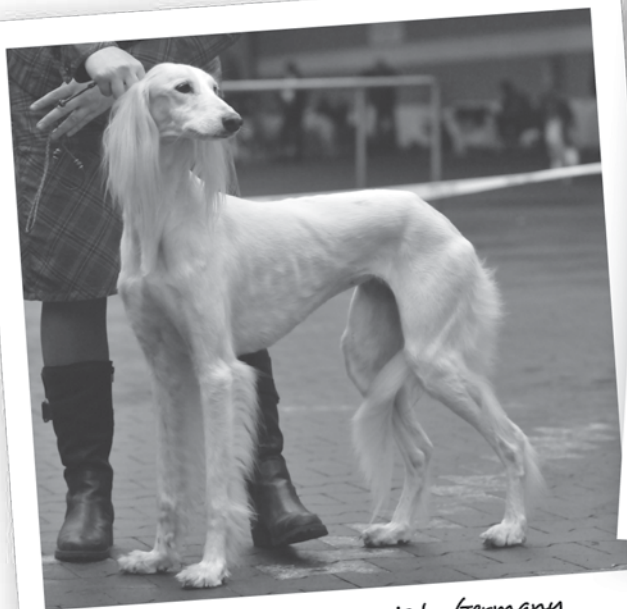
Nyligen gjorde Thea sitt första riktiga race i trädgården, berättar Annika. Sedan olyckan har hon bara velat springa korta bitar men för första gången sträckte hon ut i full fart.

- Jag var mycket lycklig att se henne springa igen, säger Annika. Och det bästa av allt - hon visade ingen reaktion i benet alls dagen därpå. Kanske är hon återställd nu.

Dyr olycka

För Annika blev olyckan i Horn dyr. Notan hamnade på 40 000 kr i bara veterinärräkningar och till detta kommer medicin och många resor. Ett tillfälligt lån räddade Thea men för många som inte har den möjligheten kan en skadad eller svårt sjuk och oförsäkrad hund vara bortom all räddning.

Text: Anne Christine Karlsson
Foto: Ingunn Solberg Eriksson

Pillan BOB in Langerwisch, Germany

Pillan BIS at the saluki specialty in Backagården

BOB at Skokloster Summer Show - over 200 saluki entries

BIS at the sighthound specialty in Hoisdorf, Germany

Res-BIS at Skokloster Summer Show

Winning the third CAC and Swedish champion title

SE UCH NO UCH SBIS DE VetCh Landessieger Berlin-Brandenburg-10

SHAFaq PRISCILLA PALJETTE

4th best bitch in Sweden and 7th best bitch in Germany

Thank you Linda, Marie, Jessica & Emma för making this possible!

In Memoriam

Vi startar upp en sida där vi erbjuder våra medlemmar att utan kostnad skicka in en bild och text till minne av sin saluki. Vill du delta i nästa nummer maila in till salukibladet@saluki.se!

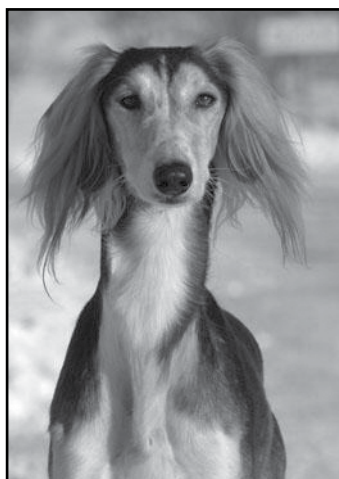
Seadis Chogan Spiritlight

f. 2005-11-15 d. 2011-01-27
e. SE Ch Dabka's Chaspar
u. SE FI NO UCh Khalils Lababa
Ägare: Rebecca & Markus Pettersson, Trosa

Åke var en speciell hund som med en underbar personlighet, han hade en stor plats i vår familj. Åke fick somna in efter en tids sjukdom. (Åkes historia finns att läsa mer om på sidan 44).

Nu lever han kvar i våra minnen & är alltid saknad.

Tack för allt du gav oss fina vän!
Matte, Husse & Alve

Khalils Kasib Ibn Amjad Al-Shên

f. 2001-01-27 d. 2011-02-23
e. Al-Shên Amjad Al Jadab
u. SE UCh Khalils Dakila L-Lail
Ägare: Anette och Conny Ajanki, Vårgårda

Kasib var en speciell herre och högt älskad här hemma!
Saknaden är tung och smärtsam!
Kasib fick en tumör som inte växte så fort, det vi däremot inte visste var att den spred sig inåt.

Vila i frid älskade vän!
Anette, Conny, Sebastian och Gabriel

Foto: Ingunn Solberg Eriksson

Ritzas Pantra

f. 2003-03-17 d. 2010-12-18
e. SE NO UCh Volante's Alante
u. INT SE & NO LCCh SE & NO UCh Ritzas Natascha
Ägare: Ingela Johansson

Vår underbara snälla Pantra är borta. Pantra som alltid ställde upp som en suverän extra mamma åt allas valpar i huset. Tyvärr var det hennes egen dräktighet som utlöste hennes sjukdom som till slut ledde till en förtidig död.

När hon var ca 3-4 år fick hon lite problem med tandsten. Valpkullen blev en stor belastning (trigger) på hennes immunförsvar. Det gjorde att hon utvecklade en autoimmun sjukdom, kronisk stomatit, där hon överreagerade på sitt eget plack på tänderna.

Hon fick stora sår i munslemhinnan, tungan och gommen som trots medicinering och utdragning av ett par friska tänder ändå inte gick att stoppa. På slutet kunde hon knappt äta sin mat utan stor smärta.

Foto: Linda Frisén J

VEM ÄR VEM

bakom kennelnamnet ...

Vem är vem bakom kennelnamnet är en återkommande punkt i Salukibladet. Tanken är att presentera alla nya uppfödare som har skaffat kennelnamn. Den här gången har turen gått till Jan-Olov Holmqvist & Anna Christoffersson, kennel Majo's i Kalix.

På bilden: Anna, Jan-Olov med hundarna Suki, Blondie, Jerry, Ava, Malin, Emma och Disa.

Hur valde ni kennelnamn?

Vårt kennelnamn Majo's ansökte jag och min dåvarande fru om 1980. Min dåvarande fru hette Maria och jag heter Jan-Olov. Därav Majo's. Vi sökte Holmgårdens som alternativ 1 och Majo's som alternativ 2. Idag är jag glad att vi inte fick det första alternativet.

Hur kom ni i kontakt med rasen saluki för första gången?

Jan-Olov: Eftersom vi redan födde upp bichon frise', så befann vi oss ganska ofta på hundutställningar. Det fanns ingen saluki där vi bodde, men på utställningarna började jag mer och mer att söka upp salukeringen, när vi ändå var där och ställde bichon. Den första som jag pratade med där var Elisabeth Kallin-Forsberg, kennel Khalils. Jag kommer ihåg att jag var mycket imponerad av deras hundar och fascinerad över rasens fina, härliga och speciella sätt.

Anna: Även för mig är det via utställningar som jag på allvar började intressera mig för saluki och vinthundar över lag. Det föll sig naturligt att jag kontaktade Jan-Olov eftersom vi bor på samma ort. Hos honom fick jag möjlighet att lära känna salukin på nära håll. Blev än mer fascinerad av rasen och dess självständiga, men vänliga natur.

Vilken var din första saluki?

Jan-Olov: 1996 köpte jag min första saluki, Khalils Farisa bint Qaruba, som var efter Ch Khalils Tard och Ch Khalils Qaruba. Jag hade sett Qaruba på utställning flera år innan och bestämde redan då att jag ville köpa en valp efter henne. Jag kommer ihåg en internationell utställning i Skellefteå där Khalils Qaruba

vann BIS och jag minns att jag tyckte enormt mycket om hennes typ och hennes fantastiska rörelser.

Anna: Hösten 2008 fick jag vetskap om att Badavie planerade en kull mellan Jan-Olovs SE UCH Baghdad Northern Lights och SE UCH NO UCH INT UCH Badavie Uinen. Denna kull kändes otroligt intressant med en spännande stamtavla och inte att förglomma två salukis med underbar mentalitet. Den femte maj 2009 föddes sex små välskapta salukivalpar och två månader senare flyttade Badavie Ocean Wind "Suki", en underbar liten particolourtik hem till mig.

Varför vill ni ägna er åt uppfödning?

Jan-Olov: Jag hade fortfarande inga planer att föda upp saluki när jag 2001 köpte min andra saluki, Khalils Kaida bint Dakila, efter Al-Shen Amjad Al Jadab och Khalils Dakila L-Lail. 2006 frågade jag Bo och Elizabeth, om de kunde ta en valp kull på Khalils Kaida bint Dakila, "Emma" och hon parades med deras Ch El-Ubaid's Ignas Indian Knight. Resultatet blev tre hanar och tre tikar. Två hanar ur den kullen flyttade hem till mig.

2008 importerade jag Baghdad Northern Lights från Paula Bockman-Chato, kennel Baghdad i Australien. Året efter kom jag i kontakt med Anna Christoffersson, som numera är delägare i Majo's salukis. Anna köpte en tikvalp från kennel Badavie vid namn Badavie Ocean Wind, som är en dotter till min australiska import Ch Baghdad Northern Lights, "Jerry" och 2010 föddes vår första salukikull efter Ch Baghdad Northern Lights och Khalils Kaida bint Dakila.

Anna: Det är genom Jan-Olov som mina planer på att ägna mig åt uppfödning väcks till liv och när jag fick frågan om delägarskap för första gången i början av 2010, kändes det

otroligt smickrande, spännande, men samtidigt skrämmande med tanke på mina ringa erfarenhet av rasen. Fick även möjligheten att vara med under valpningen av Majo's första salukikull, vilket var en fantastisk upplevelse. Sen var beslutet lätt att ta. Sedan den 24 mars 2010 är jag delägare i kennel Majo's. Går in för uppgiften med stor ödmjukhet, vi är alla nybörjare någon gång, men med ett brinnande intresse och viljan att lära. Jag känner samtidigt att jag har stödet av Jan-Olovs enorma kunskap och erfarenhet av uppfödning. Det känns som början på en mycket spännande resa där vår förhoppning är att föda upp sunda, rasty-piska salukis med en stabil mentalitet.

Vilka hundar har ni idag?

I kenneln finns idag Khalils Kaida bint Dakila, Baghdad Northern Lights, Badavie Mirima, Badavie Ocean Wind, Majo's Ava Gardner och Majo's Marilyn Monroe.

Har du något speciellt tema när ni döper valparna?

Jan-Olov: Jag har alltid gått i alfabetisk ordning när jag döpt tidigare kullar och tyckte bara att det var kul att fråga det systemet. Så salukikullen fick namn på temat gamla kända filmstjärnor; Humphrey Bogart, Ava Gardner, Marilyn Monroe, Gretha Garbo och Audrey Hepburn.

Nämn några hundar som representerar den salukityp Ni strävar efter i Er uppfödning?

Khalils Qaruba, Badavie Illuin, Baghdad Creme de la Creme, Baghdad Globetrotter och Amiyat Anakin är några hundar som representerar vår salukityp.

Vad har Ni för planer för framtiden?

Våra närmaste avelsplaner är att para Badavie Mirima med Baghdad Northern Lights.

Hemsidan - sammanställning 2010

1 januari 2010 - 31 december 2010

På ett år har vi haft totalt **155302** besök på hemsidan. Det är i snitt nästan 13000 besök per månad! Ca 425 besök per dag! Det kanske vore dags att börja sälja annonsplatser på hemsidan....?

Vi har en **avvisningsfrekvens** som ligger på **21,55%**. Med avvisningsfrekvens menas det antal besökare som kommer till sidan och sedan lämnar den utan att göra något mer. Vad är då en normal eller låg avvisningsfrekvens? Man brukar säga att en avvisningsfrekvens på 30% eller lägre är bra. Börjar den krypa upp över 30% bör man fundera över anledningen till detta.

Genomsnittlig tid som spenderas på hemsidan är **2,53 minuter**.

Hur kommer de då till vår hemsida?

- 1) Direkt (www.saluki.se) 66953 besök
- 2) Google 40287 besök
- 3) Facebook 4499 besök
- 4) svvk.se 4312 besök
- 5) sagoruna.blogspot.com 3364 besök
- 6) saluki.fi 3258 besök
- 7) skk.se 2228 besök
- 8) saluki-norway.com 2191 besök
- 9) Bing sökmotor 1920 besök
- 10) alwathbasaluki.com 1614 besök

Vi har besökare från många länder!

- 1) Sverige 113993 besök
- 2) Norge 12639 besök
- 3) Finland 10225 besök
- 4) Tyskland 4040 besök
- 5) Danmark 2592 besök
- 6) England 1961 besök
- 7) Italien 1052 besök
- 8) Frankrike 930 besök
- 9) Österrike 925 besök
- 10) USA 746 besök

Historien om "skånehundarna" kan väl alla vid det här laget. Fredagen den 24 september hade hemsidan 1984 besök (jämför med genomsnittet 425 besök/dag), varav 942 av dessa kom från Annelie Nilssons blogg (se nummer 5 på listan ovan)! Många ville hjälpa till!

Vi har inte så mycket besök från "mobila enheter" som det så fint kallas. 1372 besök under hela 2010 (varav 574 från iPhone).

Tittar vi på utställningsresultat, vilka är välbesökta - så leder vår egen "Skokloster Summer Show" på Lövudden med 2311 sidvisningar!

Flest sidvisningar....

- 1) Startsidan (www.saluki.se) 164677
- 2) Uppdaterat 101175
- 3) Uppfödarlista 31330
- 4) Länkar 21527
- 5) Utställningar 2010 24259
- 6) Till salu/omplaceringar 18100
- 7) Födda valpar 16973
- 8) Startsidan på engelska 8211
- 9) Parninsnotiser 6701
- 10) Databaslista 5532

Värt att notera - "födda valpar" har en avvisningsfrekvens på 81,46% - det betyder alltså att de flesta klickar på länken till uppfödarens hemsida.

Den hund i databasen som hade flest sidvisningar under 2010 är Elamir Armani (314 st). Tänk på att hålla databasen uppdaterad med bilder!

Vad söker man på?

Ja, alltså vad skriver man in i sin sökmotor (google, bing etc)?

- 1) salukiringen 6853 besök
- 2) saluki 4113 besök
- 3) saluki.se 1393 besök
- 4) svenska salukiringen 820 besök
- 5) www.saluki.se 813 besök
- 6) kharisma saluki 712 besök
- 7) kennel twisty marsh 663 besök
- 8) barbro johansson saluki 550 besök
- 9) lotta jeansson rahm 459 besök
- 10) kennel bedu 428 besök

Hemsidan innehåller idag 3440 sidor!

*Statistiska hälsningar från
webmaster Jessica Bolander*

En god start i livet

Royal Canin

*Medlem i vår Breeder Club?
royalcanin.se*

Modersmjölkersättning • Dräktighet, digivning & valpar < 2 månader

► valp.royalcanin.se

► tikochvalp.royalcanin.se

Tillväxtprogram för tik och valpar

Royal Canins unika näringslösningar tillgodoser såväl tikens som valparnas specifika näringsbehov under de 5 viktiga livsstadier: dräktighet, födsel, digivning, avvänjning och tillväxt.

Finns för MINI, MEDIUM, MAXI och GIANT hundar.

ROYAL CANIN

Se upp för ”mördarbakterien”!

Dilba smittad vid rutinoperation

Sjukhussjukan, ibland även kallad ”mördarbakterien”, drabbar också våra husdjur - på veterinärklinikerna. En vanlig rutinoperation kan plötsligt bli mycket allvarlig om hunden smittas. Föga anande jag följderna av en ren rutinoperation när jag lät min då 9-åriga salukitik Dilba läggas på operationsbordet hos min vanliga veterinär den 14 december 2009.

Av: Mary-Ann Axelsson
Foto: Gaute Larsen

Vi hade varit där tidigare för att kolla förekomsten av eventuella juvertumörer. Veterinärerna rekommenderar att de tas bort så fort som möjligt. På en saluki, med sin strama hud och lite fett, känner man dessutom den allra minsta knöl, som man inte skulle känt på en annan hund. Det visade sig att Dilba hade ett antal av dessa knölar utspridda på båda sidors juver. Och eftersom hennes mamma hade elakartade juvertumörer ville jag givetvis att Dilbas knölar skulle bort så fort som möjligt. I samråd med veterinären bestämde vi att ta bort den ena raden nu och den andra om en månad, eftersom det inte skulle vara möjligt att ta båda på en gång då det inte fanns tillräckligt med hud att sy i. Efter avslutad operation skickades vi hem med antibiotika och trätt.

Det tog bara några dagar så hade några stygn gått upp. Men det brukar inte vara några problem, vanligtvis läker det fint i alla fall. Någon dag

senare var det ytterligare några stygn som gått upp, men det verkade inte vara någon fara. På kvällen när hon lade sig bredvid mig i soffan så hade såret gått upp ca 1 decimeter, vilket gjorde att när hon låg ner så glipade hela såret. Fruktansvärt! Tillbaka till veterinären för att sy ihop såret igen. Då togs ett bakterieprov. Såret gick upp igen och åter för tredje gången inom en vecka för att sy ihop en hund, där det knappt fanns något att sy i längre.

Allvarliga komplikationer

Provsvaret hade kommit och veterinären var lite fåordig. Det visade sig att hon hade fått den multiresistenta bakterien MRSP (meticillinresistent *Staphylococcus pseudintermedius*), hundars motsvarighet till vår så kallat sjukhussjuka. Ny antibiotika och stränga restriktioner om isole-

Lilla bilden: Hisilome's Dilba innan operationen

Stora bilden: Ärret på magen till minne av bakterien

ring och skyddshandskar på när såret skulle läggas om. Detta verkade så unikt att veterinärerna själva inte visste något om det. Bara att det var allvarligt. Om den nya antibiotikan inte skulle hjälpa visste de inte vad de skulle göra. För mig hade plötsligt en rutinoperation helt plötsligt förvandlats till ett skräckscenario, med risk att förlora min hund.

6 månader innan friskförklaring

Nu hjälpte antibiotikan och efter ett antal extra resor till veterinären för att göra rent och lägga om såret (med ingång direkt till infektionsrummet och veterinärer med skyddshandskar), så började det läka. I mars var hela såret läkt. I juli kollade vi om det fanns några MRSP bakterier kvar. Det fanns det inte. Någon tanke på att operera andra sidan har jag inte just nu även om veterinären säger att det inte är något problem för dem att operera.

MRSP - var kommer den ifrån?

Vart kom nu allt detta från? Ja, det kan man inte säga med säkerhet, men alla inrapporterade fall (MRSP är rapporteringspliktig) kommer efter vård på veterinärkliniker. Precis som bakterien MRSA, som drabbar människor efter vistelse på sjukhus. Men enligt veterinären är det inget problem för dem att operera Dilba igen. De tar bara extra hänsyn till att det är en patient som haft MRSP bakterien och är extra försiktiga. Som drabbad djurägare kan man ju lätt tycka att de kanske skulle varit extra försiktiga och noga med hygien från början, så hade man kanske sluppit allt detta. Veterinären själv vill gärna påstå att bakterien kanske redan fanns där och det inte har något med deras hygien att göra.

Flera fall

Och av en slump fick jag höra en konversation vid receptionen på veterinärkliniken där Dilba opererats där jag hörde MRSP nämnas. Jag frågade då om deras hund också fått denna bakterie och det hade den. Hon berättade att hunden brutit benet och opererats för det. Vid någon av de skruvar som satts in vägrade det att läka och det visade sig att det var just MRSP bakterien som orsakade det. Hon jobbade själv inom tandvården och tyckte bara att detta är något vi får vänja oss vid i framtiden. -Får vi in en sådan här patient, så dukar vi bara upp brickan med instrument efter de förutsättningarna, sa hon.

Fakta om MRSP

- *meticillinresistent staphylococcus pseudintermedius*

Staphylococcus pseudintermedius är en av hundens vanligaste hudbakterier. En klon av den med en förvärvad resistens mot en majoritet av de antibiotika som används inom veterinärmedicinen idag, har de senaste åren spritt sig i Sverige. Bakterien benämns meticillinresistent Staphylococcus pseudintermedius. Det är en hudbakterie som sprids via direktkontakt mellan djur eller indirekt kontakt via människor eller omgivningen.

MRSP påvisades för första gången 2006 hos en svensk hund. Totalt 13 fall rapporterades det året, samtliga från postoperativa sår. Antalet meticillinresistenta S. pseudintermedius (MRSP) har ökat sedan 2006 då första fallet påvisades i Sverige. 2007 var siffran 77 och under 2009 konfirmerades 121 isolat av MRSP från hundar, 7 från katter och ett isolat från häst.

Om ett djur som opererats kommer i kontakt med MRSP och behandlas med antibiotika så är det företrädesvis de bakterier som är resistenta mot den valda antibiotikan som överlever och får chans att föröka sig. Förenklat kan man beskriva det som att alla bakterier som inte tål antibiotikan dör, medan de resistenta överlever och blir fler eftersom inga andra bakterier stoppar dem. Detta talar för att antibiotikabehandling är en tydlig riskfaktor. Om man ska kunna begränsa smittan behöver användandet av antibiotika minskas och djursjukhusen behöver ha fungerande hygienrutiner. Att gå mellan två patienter utan sprita händerna eller använda handdesinfektion är en möjlig smittväg.

// Källa: SVA

Registrerade saluki 2001 - 2010

Importer kan visas fr o m 2004

Fortsättning från "Salukinytt" på sidan 5

Långhår

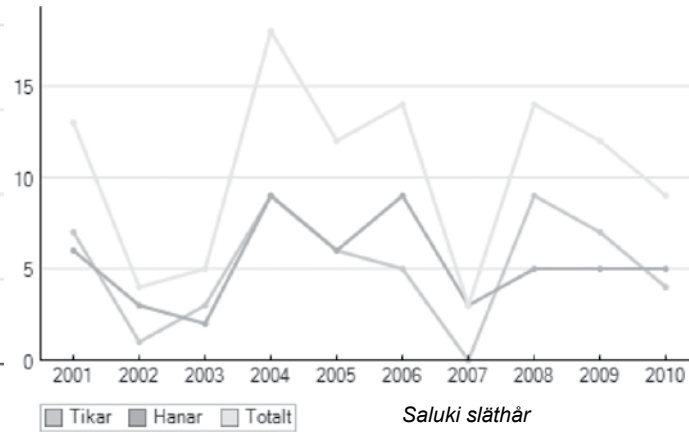
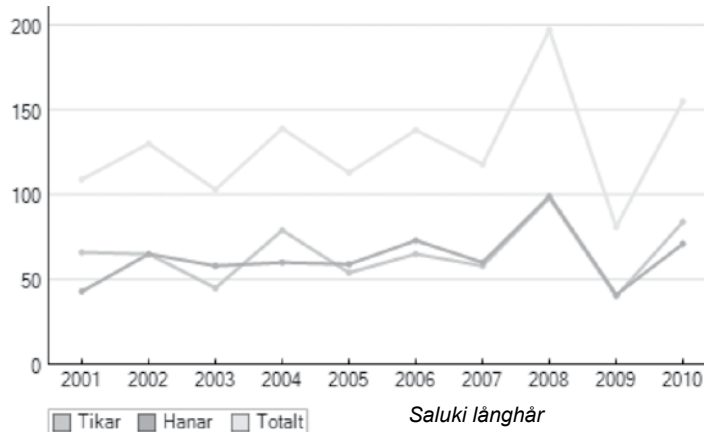
Antal reg/år	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Tikar										
(varav importer)	66	65	45	79 (5)	54 (2)	65 (1)	58 (5)	98 (5)	40 (5)	84 (7)
Hanar										
(varav importer)	43	65	58	60 (1)	59 (3)	73 (9)	60 (4)	99 (10)	41 (5)	71 (4)
Totalt	109	130	103	139 (6)	113 (5)	138 (10)	118 (9)	197 (15)	81 (10)	155 (11)

Släthår

Antal reg/år	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010
Tikar										
(varav importer)	7	1	3	9	6	5	0	9	7 (1)	4
Hanar										
(varav importer)	6	3	2	9	6	9 (1)	3 (1)	5	5 (3)	5 (2)
Totalt	13	4	5	18	12	14 (1)	3 (1)	14	12 (4)	9 (2)

Okänt hårlag

2005 registrerades totalt 3 st, 2 tikar och 1 hane

Arriyad Qhantara och den

Av Ingrid Ydreborg
Foto Karin Alt-Nijsten

...eller en berättelse om en resa

Wv Coursing Mienward Leek

Vinnande hane näsmast, Schahin von Iransamin

Jag och min man Peter, fast det var nog mest jag, började förra våren fundera på att åka ner till kontinenten för att tävla lure coursing. Våra salukis Arriyad Qhayal och Qhantara har varit framgångsrika här hemma och nu fattades bara ett CACIL i annat land för att de båda skulle kunna bli internationella lure coursingchampions. Så vi började planera och här kan ni läsa om hur allt blev.

Svårigheter att hitta ett holländskt lure coursingprov

Jag började leta efter prov att åka på och hittade ett i Holland, som gick av stapeln den 30-31 oktober. Jag vet att många andra salukiägare är vana europaresenärer, men det är inte vi. Vi har endast varit i våra grannländer tidigare, så vi tog hjälp av vår gode vän Robert Dirksen, holländare sen födseln. Han hjälpte oss att hitta rätt hemsida, WvCNL, vilket är holländska lure coursingklubben, där vi kunde hitta all information vi behövde för att anmäla. Då hela sidan var på holländska var det svårt att leta sig fram även om mycket i språket är likt svenskan. Internet i alla ära, men till slut ringde vi helt sonika ner till klubben. Då fick vi kontakt med folk i styrelsen som gav oss fantastisk hjälp med vår anmälan och all behövlig information.

Bed and breakfast i Roden

Efter mycket letande fick vi också kontakt med ägarna till ett "Bed and breakfast" som tog emot, inte bara oss, utan även våra hundar. Det är annars rätt svårt att hitta bra boende i Holland där man får ha hundarna på rummet. Många hotell tar hutlöst betalt för hundarna. Om de alls tar emot dem. Det var ett mycket trevligt par som erbjöd oss rum och frukost för tre, vår yngsta dotter Agnes var också med, och hundar för endast 104 euro per natt. Boendet låg i den lilla staden Roden, som låg endast fem kilometer från Ronostrand där lure coursingen skulle äga rum. Ronostrand är ett rekreativt område intill en liten, till synes konstgjord, sjö. Vi hade sett bilder på Youtube från coursingen året innan och det såg underbart härligt ut! Tänk att hundarna skulle få springa coursing i sjösand.

Avresa från Sverige

Fredagen den 29 oktober bar det av hemifrån

Genarp i Skåne där vi bor och vidare ner genom Danmark. Vi hade "bara" 74 mil framför oss att köra. Alltså inte mycket längre än till Stockholm och inte alls så långt heller tyckte vi, med tanke på att vi i maj åkt norrut för lure coursingprovet i Söderhamn. Då var det 85 mil enkel resa! Vi som bor här i söder har ju en stor fördel genom att vi har hela kontinenten inom nära räckhåll. Tyvärr har vi varit dåliga på att utnyttja det tidigare.

Vi nådde vårt resmål vid 16-tiden på fredagen då det fortfarande var ljus. Vi skulle hämta nycklarna i ett närliggande hotell då vårt värdepär var bortresta och inte kom hem förrän på lördagskvällen.

Roden var en underbar liten stad, eller kanske man ska säga samhälle, med små pittoreska hus och lugn trafik. Vi fick tillgång till ett eget hus i värdparets trädgård med all bekvämlighet man kan önska sig. Två sovrum, stort vardagsrum, jättestor badrum och stort kök. Frukosten skulle vi få inta i hotellets matsal, strax över gatan. Våra salukis fann sig väl tillrätta i de sköna sofforna som jag snabbt täckte över med lakan. Vi ville ju inte ge ett dåligt intryck om vi skulle vilja komma tillbaka. Vi var nyfikna på Ronostrand, så vi fick en vägbeskrivning och åkte dit. Vi hann se den underbara stranden där coursingen skulle äga rum innan det blev mörkt. Både Qhayal och Qhantara började fatta vid det här laget vad som var på gång och blev väldigt uppspelta! Incheckning och lottningsdagen före

Vi letade oss fram till incheckningen och veterinärbesiktningen som var inne i restaurangen! Näväl, vi gick dit med våra hundar och blev mycket vänligt bemötta. Vi kände oss nästan lite exotiska då vi var de första svenskar som hade kommit till denna coursingen. Alla ville

hjälpa oss med information om nästa dags tävling. De var naturligtvis också nyfikna på våra hundar.

Vi veterinärbesiktigade hundarna och köpte program och betalade anmälningsavgiften som var ca 150 kr. I programmet var hundarna redan lottade till nästa dag. Jag frågade om detta och de berättade att hundarna paras ihop utifrån tidigare resultat. Alltså tidigare framgångsrika hundar springer tillsammans redan i första loppet. När jag frågade om hur de tänkt om våra hundar så fick vi svaret att de utgick från att de var bra då vi hade rest så långt! Så Qhantara skulle få springa med den holländska mästaren och Qhayal med förra årets vinnare på Ronostrand. Vi kände då att vi hade lite att bevisa. Efter trevliga samtal med flera av salukiägarna åkte vi tillbaka till vårt boende i Roden. En god middag intogs på en av den lilla byns 12(!) restauranger. Vi och hundarna sov sedan gott och vaknade väl utsövd.

Tävlingsdagen

Dagen började med att vi bjöds på en fantastisk frukostbuffé i det närliggande hotellet och sedan var vi taggade och på väg till Ronostrand. I vår ras var det 20 hanhundar och 9 tikar anmälda. Det var gott om tid då det var flera raser som sprang före saluki. Detta gjorde att vi hade tid att titta på organisationen och banan. Både jag och Peter tycker att det är intressant då vi är aktiva som funktionärer på alla coursingprov här i söder.

Utmaning – 1 000 meter blöt sandbana

Banan var 1 000 m lång och gick mestadels i sand, blöt sand. Våra hundar har aldrig sprungit i havssand så jag blev lite orolig för hur de skulle orka. En liten del av banan gick på gräs. Vi blev förundrade över att de hade

holländska lure coursingmästaren

Qhantara i första loppet med holländska mästaren Emira Al-Wahat Tazi

dragit banan två varv så att linan löpte parallellt på en lång raka, alltså skulle hundarna passera där två gånger. Banan var byggd med mycket långa raksträckor och inte så många slag. Detta gjorde att snabbhet och uthållighet blev de viktigaste parametrarna och skulle bli mycket utslagsgivande.

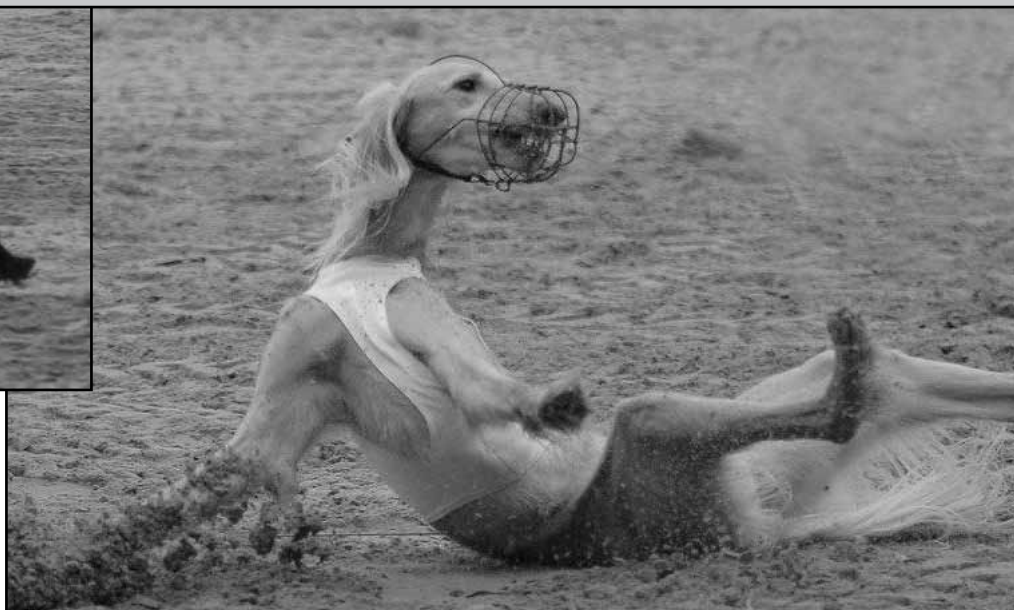
Det var tre domare på plats där två kom från Holland och en tillrest tysk. För internationella prov säger reglerna att det måste vara minst en utländsk domare.

Första loppet

Hanhundarna sprang först och Qhayal sprang med Dandjibban Min Al Asife, som var en stor och kraftig grizzle. Det blev ett snyggt lopp, men Qhayal hade svårt att orka med på raksträckorna och han var rejält trött när han kom in i mål. Men så härligt att se honom springa i den miljön. Det var också roligt att höra speakern som ropade upp loppen. Han sa Arriyad Qhayal (försök tänka er på holländska med de r:en!) och sedan dessutom mitt namn med alla de r:en! Alla lopp ropas upp med hunden och ägarens namn både före och efter loppet. Publikvänligt och trevligt. Kanske något att ta efter här hemma, det blir lite festligare.

Qhantara sprang med en svart tik, Emira Al-Wahat Tazi. Hon var jättesnabb och mycket musklad. Jag tyckte att det var ett mycket bra lopp och de sprang fint tillsammans. Resultaten kom upp väldigt snabbt i pausen och efter första loppet så låg Qhantara näst sist av tikarna och Qhayal var delad 12:a av hanarna. De hade fått 260 respektive 262 poäng. Det var inte så värst bra och vi såg att de önskade CACIL:en var långt borta. Nåja, det var ett lopp till!

Vi åt en god lunch och träffade många trevliga människor och alla var så intresserade av oss och våra salukis. De kallade våra hundar för showsalukis. Jag försökte säga att de inte är showsalukis utan att salukis i Sverige ser ut så oavsett om de tävlar lure coursing eller utställning. Både Qhayal och Qhantara har ju meriter på såväl utställning som lure coursing. Men när vi tittade på deras salukis så skilde många av dem i typ från våra i Sverige och de var mycket mer musklade och kraftfullare. Men jag såg också många som helt klart höll CK-kvalitet på utställning.

Qhayal slänger sig på luren i full fart

Den tjugiga prisutdelningen på restaurangen

Dags för lopp 2

Återigen sprang våra salukis 1 000 m i blöt sand och nu hade de vänt banan, men den var sig ändå ganska lik. Jag var mycket nöjd över att de båda klarade av två så tuffa lopp och att de höll hela vägen.

Peter tog sig tid att studera piloten som körde maskinen. En gammal bensindriven sak som kördes med både gas och broms. Vi har sett att danskarna har en sådan maskin som vi ibland lånat. Den funkade utmärkt och linan gick bara av vid ETT tillfälle. De hade också gott om fyrhjulingar som hela tiden var igång. Sekretariat och provledning fanns inne i restaurangen som låg i anslutning till banan. Man kunde alltså sitta i restaurangen och se en stor del av banan. Vi hade också vår bil parkerad nära restaurangen. En stor campingplats fanns strax bredvid och jag kan tänka mig att de flesta deltagarna bodde där.

Tjugig prisutdelning i restaurang

När alla raserna för dagen sprungit inleddes den väntan som är typiskt för lure coursing. Både spännande och jättetråkigt!! Det fina här var att vi tog våra salukis med in i restaurangen och placerade oss vid ett bord med hundarna på en fäll på golvet. Vi beställde in lite gott att dricka med tilltugg och hade gott om tid att studera alla människor och hundar. Prisutdelningen tog plats på en scen med

spotlights och blomsterarrangemang. Jättetjussigt! Nu var detta sista tävlingen för säsongen i Holland så man korade också den vinstrikaste i varje ras och allt var mycket trevligt ordnat. CACIL trots allt – vilken glädje!

Våra salukis slutade 12:a, Qhayal, och 5:a blev Qhantara i sitt kön. Vi var lite besvikna först, men sedan visade det sig att ingen av de tikar som var före Qhantara hade utställningsmeriter så hon fick sitt CACIL!!! Då ändrades vår besvikelse till enorm glädje och vi hade något att fira på kvällen. Vi lämnade den trevliga samlingen holländare och önskade dem en fortsatt trevlig helg. De andra raserna tävlade på söndagen. Vi körde hem till vårt lilla hus och gav hundarna en välförtjänt middag. Sedan gick vi till en tjugig restaurang och firade. Nästa morgon fick vi träffa vårt värdpar som visade sig vara veterinärer, men pensionerade sedan ett par år. De hade byggt om sin klinik till ett B&B och hyrde ut det till turister. Vi var så välkomna tillbaka nästa år om vi ville boka redan nu.

Resan hem gick snabbt och lätt. Vi känner att vi gärna skulle åka tillbaka igen för att det var en så trevlig helhetsupplevelse. Vi kan verkligen rekommendera detta prov då det var välorganiserat och lättamt. Klubben firade 25-års jubileum och det märktes att de hade lång erfarenhet av organisationen runt provet.

Från omplaceringshund till SM-vinnare!

Sharraque Byleist - Årets kapplöpningsaluki 2010

Han har vunnit på alla distanser; 295, 510 och 780 meters bana. Han har banrekord med 20,34 sekunder på 295 meters bana i Västerås och i Borås på 780 meter med 55,68 sekunder och båda är officiellt registrerade tider. Årets kapplöpningsaluki utses av SHCFs styrelse och Byleist eller "Bylle" ägs och tränas av Thomas Ankarås som Salukibladet gärna vill presentera här med en intervju.

Text: Katarina Petersson
Foto: Linn Billgren

- Vad jag förstår är Bylle din allra första saluki. Hur kom det sig att det blev saluki och att just han flyttade hem till dig?

Det hela började när jag skaffade en rescuehund från Irland. Det var en lurcher (en blandras oftast med inblandning av vindhund såsom greyhound och saluki och t ex bordercollie) och som används vid tjuvjakt i England och Irland) och en dag med "Ralph", som han heter min lurcher, träffade jag kappentusiasten Tom Pörhö från VHS, Västerås Hundkapplöpningsällskap, på parkeringen utanför ICA Maxi. Tom, som höll på med hundkapp, tyckte jag skulle komma och prova på med min hund. Detta var innan säsongen började på kappbanan i Västerås.

Jag åkte förbi, men ingen var där då. Först efter sommaren träffade honom igen och han tyckte fortfarande att jag skulle komma över på en träning och jag fick informationen att de kör onsdagar. Så jag tänkte att det skulle jag väl göra och prova på. Ralph, min lurcher, tyckte det var kul att springa på banan och under träningen träffade jag Rita och Jan Lindholm och

deras salukis. Jag kom då ihåg en saluki som jag såg när jag var 10 år och beundrade.

Våra träningar på kappbanan slutade med att jag ville en hund att tävla med och eftersom Ralph inte får tävla då han är en lurcher fick jag lov att börja fundera på ytterligare en hund. Jag vill ha en saluki, tänkte jag då. Jag kunde inte ta en valp, eftersom jag tar med hunden på jobbet på dagarna, så då tänkte jag att en omplacering skulle passa bättre. Jag nämnde detta för Pia Höggren och hon tipsade om en saluki och det var Byleist, kallas Bylle, som skulle placeras om. Uppfödaren Peter Funke var inte alltför positiv när jag ringde men fick överenskommelsen att jag i alla fall skulle få komma och titta. Min Ralph och Bylle fann varandra på direkten och det slutade med att uppfödaren sa okej till att jag skulle få överta honom.

- Grattis till en fin prestation med Bylle - vinnare av SM i kapplöpning 2010! Kan du berätta lite om varför det blev kapplöpning som du satsat på med Bylle?

Vi åkte på träningar på banan och piloten sa att denna hund var riktigt snabb så du måste ta licens på honom. Vi började då med träning och tog licens båda två. Jag som ägare behövde ju ta B-tränarlicens och Bylle sin licensbok för att få tävla. Tyvärr fanns det inte några andra saluki att springa mot på träningarna. Så hans första licenslopp var första gången han sprang med en annan saluki.

- Vad är hans starkaste sidor som gör honom till en bra kapplöpningshund?

Han hade svårt att starta från början och var för det mesta sist ut ur buren. Han är grymt snabb, så han rundar istället alla på utsidan. Helt otrolig överlägsen är han, måste jag nog säga. Det var de första loppen, sedan fick han rutin och då är han först ut. Som senast i höstas i Borås på ett 780 meters stayerlopp då var han först ut. Han var till slut 30 m före alla andra och det blev banrekord på denna för dagen mycket tungsprungna bana som var som kvicksand som man sjönk ner i.

- Hur har ni tränat fram till SM:et?

Jag hade så mycket att göra inför SM eftersom det var min hemmaklubb som arrangerade. Jag bodde nästan på banan för att göra allt som måste fixas innan SM-veckan. Jag passade då på att träna honom så mycket det gick. Jag har egentligen inte tränat tidigare för han har ju Ralph och han är lite snabbare och så gillar han att bli jagad av Bylle. Vi brukar åka ut till en udde där jag kan släppa hundarna. Bylle har så mycket jakt i sig så han spanar hela tiden när vi går på promenader och det syns ju på banan för han älskar att jaga trasan.

Jag tror inte du kan överträna en saluki. Dels så finns det regler om hur många lopp man får starta i och en vältränad saluki är en stark

Snabbfakta om Thomas och hundarna

Jag och mina hundar, Bylle och Ralph, bor i lägenhet i Eskilstuna (vinthundar tar inte mycket plats när dom är hemma). Vi har bara cirka 300 meter till mycket fina grönområden samt ett hundhågn som kommunen byggt. Staketet är tyvärr bara 1 meter, man har inte förstått att det bör vara 1,5 meter högt om man säkert ska kunna släppa annat än små pekingeser där.

Vi jobbar alla tre på Robbans Speedshop, en auktoriserad Harley Davidson verkstad. Den ligger på 20 minuters morgonpromenadsavstånd hemifrån. Mycket uppskattat under den ljusa delen av året.

Sharraque Byleist är född 2008-07-18 och uppfödare är Peter Funke i Finspång. Byleist "Bylle" är efter Maymouna's Kamaledyn Kady och Shadri Binti.

Bylle vet precis vad som väntas när munkorgen åker på. Nu står han och tittar längtansfullt mot startboxarna.

Många pallplaceringar under 2010 blev det. Här ser vi Bylle stå som segrare på Hässlö Race.

hund. Jag har börjat fundera på att åka och simma med honom. Det sliter ju inte på leder utan är bara muskelbyggnad och kondition. Jag har Strömsholm i närheten med bara 2 mil, så jag ska nog ringa dit för att kolla upp möjligheterna till detta.

Jag har också byggt ihop en lc maskin. Den som tyskarna gör. Den är bra att använda på kappbanan för att träna snabbheten på raksträckorna. Den ligger i en väska och så smidig att ha med sig.

En saluki är mycket tåligare än en greyhound med tanke på skador, men precis 2,5 vecka innan SM bröt han en klo på en trapp hemma. Jag åkte till distriktsveterinären som ville plocka bort hela klon, men jag ville att de skulle rädda den. Så vi provade och det blev bandage och det läkte fint. Jag stärkte upp den med epoxylim, så den läkte ihop på 1,5 vecka så vi kunde starta på SM:et.

Det finns en film på Youtube från SM (sök på saluki och Bylle) och där ser man hur han råkar ut för attacker och jag var lite rädd att han skulle bli förstörd efter detta. Men vi var uppe i Stockholm och då visade han sig helt okej. Han är väldigt stabil i sitt psyke och många vill köra licenslopp med Bylle för han så snäll på banan. Det är ju viktigt för nya hundar.

- Vad ger du dina hundar för foder?

Förra vintern fick dom ANF lamm och ris, men nu ger jag dom ANF Performance som är ett mer proteinrikt foder. Och vintertid ger jag ister som jag hyvlar ned i maten med osthyvel. När det varit kallt får de jättefin päls. Till tävlingsdagarna köper jag Hills, recoveryfoder på burk. Det brukar dom alltid få då det är enkelt med mycket näring på liten mängd mat. Det ger jag även mellan loppen när vi är på lure coursing. Det har jag sett gör stor skillnad för hunden. Första tävlingen vi var med på gav jag ingenting och det syntes då att han var rätt trött och slut. Nästa tävling gav jag recoveryfoder med vatten på innan och mellan loppen och han var pigg och inte alls trött.

- Har du tävlat mycket på andra banor än din hemmabana i Västerås?

Jag har varit på Borås Greyhound Park och

Åkers kanal i Åkersberga utanför Stockholm, men detta är ju vår första tävlingssäsong. Under SM-veckan fyllde han 2 år och man får börja tävla från och med 15 månaders ålder.

- Vad tycker han om att resa på tävlingar?

Han hoppar glatt in i bilen, men kan inte slappna av och sova. Han ligger alltid och tittar ut. Nu åker han dagligen bil och är inte stressad, men han fortsätter med sin vana att ligga och kika ut hela bilresan.

- Om man aldrig besökt en kappbana med sin saluki varför tycker du man ska prova på detta?

För att hundarna tycker det är kul och att det är hyfsat säkert för hundarna. Det inhägnat med staket, banan är sand och vad jag vet är det inga saluki som gör sig illa på kapplöpning. Man är väldigt nog på banan med att plocka bort småsten och det ska mycket till att en tränad hund gör sig illa,

Det är ju trevligt att träffa folk och också hyfsat enkelt. Det är förstås lite pyssel med licensen, men är man intresserade av hundar så går det av sig själv. Tiden är ju en fördel om man tycker att lure coursing tävlingar tar mycket tid om man inte har det. Jag tycker att har man schysst sällskap och vädret är bra så har man ju trevligt hela tiden också. En kapptävling tar max 2 timmar. Sedan är det klart.

Man har ju alltid träningar onsdag och lördag under säsong och man behöver inte fundera vart man ska åka utan man vet att det är alltid träning då. Man behöver inte ta licens för att prova utan träna kan alla göra. Till och med andra raser kan träna och vill man kan man köra alla raser. Det går att finna på hemsidorerna när det är träning på din hemmabana. Jag har rätt nära med 5 mil till min bana. Sedan har jag Örebro som ligger ca 10 mil bort, men tyvärr har de lite för få intresserade för att köra tävlingar.

- Är det inte problem med för få licensierade saluki som kan tävla?

För att arrangera tävlingar, ja. För det finns ju ett 40-tal licensierade saluki, men tyvärr få som regelbundet tävlar. Jag skulle gärna se

cert och möjlighet till en championstitel på kapp såsom i Finland. Skulle vi köra såsom man gör i Finland behöver SHCF och SKK enas om detta. Man skulle kunna köra dessa certlopp under en vanlig tävlingsdag.

- Är Bylle utställd någon gång?

Han var utställd någon gång innan jag tog honom och sedan har jag visat honom på Bosjökloster och då fick han CK.

- Vad har du för planer inför 2011?

Jag har köpt en ny bil, en större som jag kan sova i någon natt. Mina planer är att tävla allt som går i södra delen av Sverige. EM-kapp går i Belgien i september och det ska jag åka på. Vi har ett Derby i Hamburg i augusti som jag också tänkte åka till och så hoppas jag få komma med till EM i lure coursing i Holland. Bylle är första reserv i och med att han ligger på 7:e plats av hanarna. Jag tänkte också åka till Finland och prova där.

Då det gäller lc tänkte jag också hinna med så mycket jag hinner, men kappen går före. Vi tävlade lc första gången i Norberg och då vann hans kullbror och Bylle placerade sig på 5:e plats och vi missade precis certet. Så han gjorde det bra ändå och det var ju första tävlingen. Han springer mycket lös med Ralph och det är även bra träning för lc. Ralph är så kvick så jag tror helt enkelt att Ralph är bästa tränaren. Det är nog mycket hans förtjänst att Bylle är så bra.

Tack Thomas

*Salukibladet önskar
lycka till med
Bylle under 2011!*

Detta händer vid överträning

I förra artikeln gick Anna igenom de grundläggande termerna man behöver känna till samt en del muskellära och tankar kring grenspecifik träning. Anna driver Canis Hundskola i Sörmland och hennes stora intresse är fysträning för hund och hur man på bästa sätt kan förebygga skador, få ut max av våra tävlingshundar och ge dem ett långt och aktivt liv, (se förra numret av Salukibladet).

Fysträning för hund del 2

I min förra artikel gick jag igenom de grundläggande termerna inom fysträning, muskellära och task specific-grenspecifik träning. I denna artikel kommer jag nu gå vidare till träningsplanering, hur man kan periodisera träningen över året och avslutningsvis lite om vad som sker hos hunden vid överträning.

Träningsplanering

En ren nybörjare eller otränad individ kan höja sin prestationsnivå även om träningen är tillfällig och osystematisk, eftersom den fysiska utgångsnivån då är så låg att all form av träning blir en framgång. Men så snart individen – hunden i detta fall - har uppnått en viss fysisk nivå gäller det inte bara att träna utan också hur, när och vad man tränar för att man ska nå framgång. Därför blir träningsplanering viktigt om man vill få ut så mycket som möjligt av fysträningen för sin hund! Så snart hunden belastar kroppen mer än den vanligen gör, kommer träningen att först verka nedbrytande på de delar av kroppen som belastats. Kroppen har dock förmåga att bygga upp sig själv igen och anpassa sig till de nya fysiska kraven. Grundprincipen i all träning är att kroppen med jämna mellanrum ska utsättas för belastningar som skiljer sig från det den är van vid, detta brukar kallas för överbelastningsprincipen. Under själva träningspasset kommer de nedbrytande processerna i kroppen att dominera och hunden får en tillfällig minskad prestationsförmåga. Men sedan under vilan mellan passen kommer istället de uppbyggande processerna att dominera och då återställs kroppen inte bara till den ursprungliga nivån, utan den byggs upp lite till för att klara av de nya kraven. Detta ger en prestationsökning och kallas superkompensation. Vid optimala förhållanden mellan träning och återhämtning sker en prestationshöjning hos hunden. Får hunden däremot för kort återhämtning mellan träningspassen, kommer vi istället att få en tillbakagång i prestationsförmågan.

Ökad belastning

Enkelt förklarat innebär detta att om vi vill förbättra hundens prestationsförmåga måste vi öka träningsbelastningen. Gör vi inte det utan ligger kvar på samma nivå i träningen, kommer ingen förbättring att ske och hundens fysiska kapacitet kommer istället att stagnera.

Hur fort hunden återhämtar sig är beroende av en rad olika faktorer så som vilken typ av träning som utförts, den totala träningsmängden hunden utsätts för, samt kost, behandlingar etc. Detta gör att det är svårt att säga hur ofta en viss hund ska träna utan det blir upp till hundföraren att experimentera och dra slutsatser efter hur hunden svarar på träningsupplägget. Att arbeta med pulsmätning kan ge mycket god feedback! Sänkt vilopuls och att pulsen går ner snabbare efter träningspasset är vad vi letar efter. Det visar att hjärtat blivit starkare, att lungornas kapacitet ökat och att

musklerna blivit mer effektiva i sin förmåga att använda syre. Har din hund en bra grundfysik och har tränat aktivt under många år kommer den att återhämta sig snabbare än den hund som bara har tränat en kortare tid. Jämför vi med människor kan en elitidrottare kanske träna två gånger dagligen medan en mer otränad individ kanske klarar av att träna 2 ggr i veckan utan att riskera överträning.

Periodisering av träningen

Som jag nämnde i förra artikeln bör man först ha gjort en analys av vad jag har för hund (fysiska förutsättningar) och vad den ska utföra (vad sporten kräver) samt vilka mål jag har (på vilken nivå ska hunden utföra arbetet) och utifrån detta kan jag sedan anpassa fysträningen så att förutsättningarna blir så optimala som möjligt. Jag kan börja med att skapa en årsplan där jag planerar utifrån de viktigaste tävlingarna under året, vilka huvudmål och vilka delmål har jag och när dessa ska uppfyllas? Utifrån detta kan jag sedan grovt dela in året i följande fyra perioder:

- Återhämtningsperioden
- Återuppbyggnadsperioden
- Förberedelseperioden
- Tävlingsperioden

Återhämtningsperioden är tiden efter tävlings-säsongens slut fram tills att träningen tas upp i normal omfattning igen. Denna tid behövs för att ge hunden både fysisk och mental återhämtning. Kroppen får en chans att läka ut småskador och slitage efter en hård tävlings-säsong genom att man kraftigt trappar ner på träningsmängden och intensiteten i träningen. Denna tid kan gärna användas till alternativ träning (kanske låta hunden syssla med en annan gren?) så att kroppen får syssla med något annat. Hunden bör fortfarande få lättare och framför allt allsidig fysisk träning. En tid att ta det lite lugnare och kanske passa på att lära hunden roliga trix och öva kropps kontroll utan att tänka på tävlingsprestation?

Återuppbyggnadsperioden karaktäriseras av att nu startar den riktiga, planerade fysträningen. Träningsmängden ökar och stiger successivt under hela perioden. Det är viktigt att inte stegra träningen för hårt och snabbt då det kan leda till både mental och fysisk överträning. Denne period används till att bygga upp fysiken och bli redo för nästa steg i träningen. Fortfarande ligger tyngdpunkten på allsidig träning för hela kroppen.

Under *förberedelseperioden* ökar sedan den totala träningsmängden successivt, både i intensitet och frekvens, dvs träningen blir både hårdare och bedrivs oftare. Nu läggs tyngdpunkten på grenspecifik träning utifrån sportens krav. Det kan handla om teknikträning, snabbhetsträning, tyngre träning. Här ska hunden förberedas för de krav som det framtida tävlandet kommer att ställa på den. För att toppa formen så trappar man sedan successivt ner den totala träningsmängden veckorna fram till tävlingssäsongen, medan intensiteten bibehålls. Dvs hunden får korta, intensiva men färre träningspass.

Tävlings-säsongen

Tävlings-säsongen ska vara en tid då den fysiska nivån hunden uppnått ska underhållas eller förbättras. Träningen ska nu vara så tävlingslik som möjligt med minskad träningsmängd men ökad intensitet. Kan man inte trappa ner träningen inför varje tävling (dvs om man tävlar mycket ofta under en lång period) får man prioritera de viktigaste tävlingarna under säsongen och bara trappa ner träningen inför dessa för att försöka få till en formtopp. Förbättringen i prestationsförmåga hos hunden kan åstadkommas genom att man reducerar träningsmängden dagarna eller veckorna fram till en tävling.

Exempel på årsupplägg

För att ge lite idéer visar jag nedan hur periodiseringen under ett år kunde se ut för min vallhund Arvid på den tiden vi själva hade får hemma. Utöver arbetet med de egna fåren tränade och tävlade vi i vallning.

Det här är den andra delen av Anna Larssons hundträningsskola.

Tack för att vi fick ta del av din kunskap.

Oktober-januari: återhämtningsperiod.

Från slutet av oktober trappar vi successivt ner vallträningen. Fåren tas hem och stallas upp i november inför betäckningen. Istället för vallträningen ligger fokus nu på annan träning - lydnadsträning, lite konster etc. Perioden används till återhämtning, vila och även att utvärdera den föregående tävlingsäссongen samt att planera inför nästa år.

Januari-april: återuppbyggnadsperiod. Återhämtningsperioden glider någon gång i mitten/slutet av januari över i återuppbyggnadsperioden. Vi börjar successivt fysträna mera, ökad konditionsträning med längre promenader, längre simpass. Successivt ökar även styrkepassen.

April-juni: förberedelseperiod. Våren kommer, fåren börjar lamma och släpps på bete. Fysträningen ökar, arbetet med djuren ökar och träningspassen blir allt mer tävlingsinriktade. De första tävlingarna avklaras men fokus ligger främst på att förbereda inför den mer tävlingsintensiva sensommaren.

Juni-oktober: tävlingssäссongen. Även om det blivit vanligare med tidiga färtävlingar ligger fortfarande majoriteten av tävlingarna (samt alla de stora cuperna) på sensommaren/hösten. Träningen blir nu mycket tävlingsspecifik och med mål att toppa formen till de viktigaste tävlingarna. Det blir färre men intensivare träningspass mellan tävlingarna. När sista tävlingen för året avklarats och när fåren tagits hem från sommarbetet trappas träningen åter igen successivt ner inför återhämtningsperioden.

Upplägg av varje pass

Det enskilda träningspasset ska passa in i förhållande till var man är i sin årsplanering, men självklart ska man vara flexibel och även se till hundens dagsform. Grunden för ett träningspass kan se ut som följande:

Uppvärmning ska alltid finnas med för att förbereda kroppen inför arbetet. Jobba i långsamt tempo som ökas eftersom. Arbeta med stora muskelgrupper och enkla övningar. Efter uppvärmningen styrs upplägget av träningspasset utifrån vad vi ska öva på just idag. Jobba inte med alla delar under ett och samma pass!

Inläring av nytt moment/ny teknik. Ska du lära din hund något som kräver att den lär sig att använda en ny teknik eller något som kräver mycket koordination, ska du göra detta innan du kör någon mer ansträngande fysisk övning. Om hunden är trött minskar dess koordinationsförmåga vilket kan leda till att skaderisken ökar eller till att hunden lär in ett felaktigt rörelsemönster vilket sedan kan vara svårt att ändra.

Ska du träna något som kräver snabbhet (explosiva starter, ruscher, korta, snabba jobb) så lägger du även in detta i början av träningspasset efter en ordentlig uppvärmning, så att du får ut maximalt av hundens muskelarbete. Vill du öka hundens intensitet i något moment (att hundens stressnivå höjs) så använder du dig av detta!

Ren uthållighetsträning kan du lägga sent i träningspasset, dvs efter eventuella koordinationsövningar eller snabbhetsträning. Träna du styrketräning beror det på hur hårda övningar din hund har gjort vad du kan träna efteråt. Som grundregel ska du inte träna några mer avancerade koordinationsövningar efter ett styrkepass!

Avsluta alltid med nedvarvning efter träningen och gärna massage och stretching.

Risker vid överträning

Superkompensationen blir kraftigare vid hårdare belastning, men det kräver också längre återhämtningstid. I vissa fall kan man räkna med upp till tre dygn innan kroppen är redo för lika hårda pass igen. Om träningsbelastningen varit för stor eller återhämtningen varit för kort kan hunden drabbas av överträning. Överträning kan bero på:

- **För stor fysisk belastning och för kort återhämtning vid enskilda pass**
- **Långvarig överbelastning (även vid lättare träning)**
- **Ensidig träning**
- **Psykiska faktorer (stress)**
- **Sömnbrist, sjukdom, skador**
- **Att hunden tränat med infektion i kroppen**
- **Dålig/felaktig kost, näringsbrist**

Vid långvarig överträning kan hunden få hormonrubbingar där halten av kortisol ökar, detta leder till att protein i kroppen bryts ner, vilket i sin tur leder till att hunden inte kan bygga upp vävnaderna igen efter belastning. Symtom på överträning hos en hund kan vara fysiska:

- **Minskad prestationsförmåga**
- **Viktförlust**
- **Minskad aptit**
- **Kronisk muskelsmär**
- **Försämrad koordination**
- **Ökad infektiöskänslighet**
- **Förhöjd vilopuls**
- **Sämre återhämtningsförmåga**

Men symptomen kan också vara psykiska:

- **Trötthet**
- **Störd sömn**
- **Rastlöshet**
- **Nedstämdhet**
- **Irritationer**
- **Minskad motivation**

Misstänker man att hunden drabbats av överträning gäller det att minska den totala träningsmängden, man låter den vila från hård träning och tävling och försöker istället hitta alternativ, lätt och rolig träning. Det gäller att vara noga med maten, hundens vila och sömn och att den får tillräckligt med lugn och ro. Sysselsätt den gärna med andra, positiva aktiviteter (gärna något nytt och roligt), ge den gärna massage och se till att eventuella småsår och skador behandlas ordentligt. Hunden behöver tid på sig att komma tillbaka både fysiskt och psykiskt!

Referenslitteratur:

Bangsbo, Jens; Michalsik, Lars (2004) Aerob och anaerob träning, SISU Idrottsböcker
Carlsson, Christian (2006) Muskeln i fokus, SISU Idrottsböcker
Holmgren, Anna; Söderström Lundberg, Marie; Rosén, Stefan (2008) Fysträning för hund, ICA Bokförlag
Holmgren, Anna; Söderström Lundberg, Marie (2007) Hundmassage & stretching, ICA Bokförlag

Anna Larsson - canisinstruktör,

Friskvårdskonsulent för hund,
diplomerad hundmassör
www.3vallare.se
(tidigare publicerad i Canis nr 6/08)

Hårda jobb kräver längre återhämtning – Anna beskriver i denna artikel vad som händer med hunden om den skulle bli övertränad.

Bilden är enbart en illustration. Bild Bengt Andersson.

Al Wathba

www.alwathbasaluki.com

SWEDEN

#3 Top Best Breeder

#1 Top lure coursing male

LCCh Al Wathba Ya'la Ya'lla

#4 Top show male

MultiCh Al Wathba Thamir Abdul-Haqq

#10 Top show bitch

Ch Ruweis Al Wathba Sahibihah

#7 Top brood bitch

Ch Al Wathba Thabiya Hiyyeh-L-Ahla

#10 Top brood bitch

C'est Esmera Hypnotica Al Wathba

Bahram

Sixten & Bruno

Saluki for lc, show and fun

NORWAY

#2 Top Best Breeder

#2 Top show male

Ch Al Wathba Bahram Al Nadir

#3 Top brood bitch

Ch Al Wathba Thabiya Hiyyeh-L-Ahla

Svenska Salukiringen inbjuder till

officiell utställning i

Ljungbyhed Park

15 maj 2011

SISTA ANMÄLNINGS- & BETALNINGSDAG 28/4-11

DOMARE

Carole Tipler, kennel Al-Yaman, Nya Zeeland

ANMÄLAN - OBS! Anmälan är bindande

Online på www.saluki.se

>Utställningar >Onlineanmälan

Eller via post till

Marie Palmqvist, Backgatan 6, 360 52 Kosta

Upplysning till dom som anmäler via brev -
meddela om möjligt emailadress för utskick av PM.

KLASSER

AVGIFTER

Valpklass 4-6 månader.....	120:-
Valpklass 6-9 månader.....	120:-
Juniorklass 9-18 månader.....	250:-
Unghundsklass 15-24 månader.....	250:-
Bruksklass >15 månader.....	250:-
Öppen klass >15 månader.....	250:-
Championklass.....	250:-
Veteranklass >8 år.....	220:-
Veteranklass >10 år.....	Gratis

INFORMATION

Marie Palmqvist 0478-505 31

Hederspriser mottages med stor tacksamhet.

Parklass, generationsklass (minst 3 generationer) barn med hund och junior handling arrangeras och betalas och anmäls på plats. För att tävla om bästa uppfödargrupp eller bästa avelsgrupp (hanar - 2 kombinationer) så behövs fyra hundar, inga valpar får ingå i grupperna.

Dagen innan, 14 maj har SvVK/S officiell utställning med inbjuden salukispecialist Rosemary Lewis, England, välkända kennel Knightlington. PM finns på www.svvs.se.

Anmälningsavgift

Sätts in samtidigt som anmälan på plusgiro 11 00 91-6. Hundens namn & registreringsnummer ska anges vid betalning. Telefonanmälningar mottages ej.

Krav för deltagande

Vaccination enligt SKK:s championat- & utställningsbestämmelser. För deltagande krävs att samtliga ägare till svensk hund är medlem i SvSR. För utlandsregistrerade hundar inskickas också kopia på originalstamtavlan.

Medlemsavgiften för 2011 är 270 kr för fullbetalande medlem.

Inga valpar under fyra månader får vistas på området.

inofficiell utställning i

Söderhamn

4 juni 2011

SISTA ANMÄLNINGS- & BETALNINGSDAG 9/5-11

DOMARE

Lotta Jeansson-Rahm, kennel Yashars

ANMÄLAN - OBS! Anmälan är bindande

Online på www.saluki.se

>Utställningar >Onlineanmälan

Eller via post till

Linda Boväng, Tallbacksvägen 41, 865 92 Alnö

Upplysning till dom som anmäler via brev -
meddela om möjligt emailadress för utskick av PM.

KLASSER

AVGIFTER

Valpklass 4-6 månader.....	120:-
Valpklass 6-9 månader.....	120:-
Juniorklass 9-18 månader.....	180:-
Unghundsklass 15-24 månader.....	180:-
Bruksklass >15 månader.....	180:-
Öppen klass >15 månader.....	180:-
Championklass.....	180:-
Veteranklass >8 år.....	120:-
Veteranklass >10 år.....	Gratis

INFORMATION

Kikki Simonsson 0271-229 89, 0731-80 17 70,

Linnéa Johansson 0736-38 97 38,

Linda Boväng 0706-93 14 18 och Åsa Högberg 0702-07 01 21

Hederspriser mottages med stor tacksamhet.

Parklass, generationsklass (minst 3 generationer) barn med hund och junior handling arrangeras och betalas och anmäls på plats. För att tävla om bästa uppfödargrupp eller bästa avelsgrupp (hanar - 1 kombination räcker) så behövs tre hundar, även valpar får ingå i grupperna.

Vi kommer även att dela ut ett kombinationspris till bäst placerade saluki över de två dagarna (utst+LC)

Hjärtligt välkomna

Svenska Salukiringen inbjuder till

inofficiell utställning i
Tånga Hed
19 juni 2011

SISTA ANMÄLNINGS- & BETALNINGSDAG 31/5-11

DOMARE

Hilkka Nousiainen, kennel Kirman, Finland

ANMÄLAN - OBS! Anmälan är bindande

Online på www.saluki.se

>Utställningar >Onlineanmälan

Eller via post till

Ingela Hägg, Ölmevallavägen 442, 439 63 Frillesås

Upplysning till dom som anmäler via brev -
meddela om möjligt emailadress för utskick av PM.

KLASSER	AVGIFTER
Valpklass 4-6 månader.....	120:-
Valpklass 6-9 månader.....	120:-
Juniorklass 9-18 månader.....	200:-
Unghundsklass 15-24 månader.....	200:-
Bruksklass >15 månader.....	200:-
Öppen klass >15 månader.....	200:-
Championklass.....	200:-
Veteranklass >8 år.....	120:-
Veteranklass >10 år.....	Gratis

INFORMATION

Linda Arbliden 0708-88 36 54,

Agneta Doverholt 0767-63 55 20 eller

Ingela Hägg 0735-45 93 15

Hederspriser mottages med stor tacksamhet.

Parklass, barn med hund och junior handling arrangeras och betalas och anmäls på plats. För att tävla om bästa uppfödargrupp eller bästa avelsgrupp (hanar - 1 kombination räcker) så behövs tre hundar, även valpar får ingå i grupperna.

Anmälningsavgift

Sätts in samtidigt som anmälan på plusgiro 11 00 91-6. Hundens namn & registreringsnummer ska anges vid betalning. Telefonanmälningar mottages ej.

Krav för deltagande

Vaccination enligt SKK:s championat & utställningsbestämmelser. För deltagande krävs att samtliga ägare till svensk hund är medlemr i SvSR. För utlandsregistrerade hundar inskickas också kopia på originalstamtavlan.

Medlemsavgiften för 2011 är 270 kr för fullbetalande medlem.

Ingå valpar under fyra månader får vistas på området.

officiell utställning på
Lövudden
24 juli 2011

SISTA ANMÄLNINGS- & BETALNINGSDAG 27/6-11

DOMARE

Hanhundar och tikar: valp-, junior och unghundsklasser

David Perkins, kennel Pennyworth, England

Hanhundar övriga klasser

Mr David Graham, kennel Daxlore, Frankrike

Tikar övriga klasser

Janet Littell Adam, kennel Elysian Fields, USA

ANMÄLAN - OBS! Anmälan är bindande

Online på www.saluki.se

>Utställningar >Onlineanmälan

Eller via post till

Anette Nihlén, Landåvägen 21, 252 87 Helsingborg

Upplysning till dom som anmäler via brev -
meddela om möjligt emailadress för utskick av PM.

KLASSER	AVGIFTER
Valpklass 4-6 månader.....	110:-
Valpklass 6-9 månader.....	110:-
Juniorklass 9-18 månader.....	250:-
Unghundsklass 15-24 månader.....	250:-
Bruksklass >15 månader.....	250:-
Öppen klass >15 månader.....	250:-
Championklass.....	250:-
Veteranklass >8 år.....	140:-
Veteranklass >10 år.....	Gratis

INFORMATION

Cathrin Nilsson, tel 08-88 07 99, 0762-45 55 64

Katarina Widström tel 019-44 57 22, 0709-57 87 57

Hederspriser mottages med stor tacksamhet.

Parklass, barn med hund och junior handling arrangeras och betalas och anmäls på plats. För att tävla om bästa uppfödargrupp eller bästa avelsgrupp (hanar - 2 kombinationer) så behövs fyra hundar, inga valpar får ingå i gruppena.

Hjärtligt välkomna

Svenska Salukiringen inbjuder till

inofficiell utställning i

Gimo

10 september 2011

SISTA ANMÄLNINGS- & BETALNINGSDAG 15/8-11

DOMARE

Pia Jeppsson, Kennel Xass Farah

ANMÄLAN - OBS! Anmälan är bindande

Online på www.saluki.se

>Utställningar >Onlineanmälan

Eller via post till

Linda Boväng, Tallbacksvägen 41, 865 92 Alnö

Upplysning till dom som anmäler via brev -
anmäl om möjligt emailadress för utskick av PM.

KLASSER

Valpklass 4-6 månader.....	120:-
Valpklass 6-9 månader.....	120:-
Juniorklass 9-18 månader.....	180:-
Unghundsklass 15-24 månader.....	180:-
Bruksklass >15 månader.....	180:-
Öppen klass >15 månader.....	180:-
Championklass.....	180:-
Veteranklass >8 år.....	120:-
Veteranklass >10 år.....	Gratis

AVGIFTER

INFORMATION

Kikki Simonsson 0271-229 89, 0731-80 17 70,

Linnéa Johansson 0736-38 97 38,

Linda Boväng 0706-93 14 18 och Åsa Högberg 0702-07 01 21

Hederspriser mottages med stor tacksamhet.

Parklass, barn med hund, junior handling och 40+ arrangeras och betalas och anmäls på plats. För att tävla om bästa uppfödargrupp eller bästa avelsgrupp (hanar - 1 kombination räcker) så behövs tre hundar, även valpar får ingå i grupperna.

Anmälningsavgift

Sätts in samtidigt som anmälan på plusgiro 11 00 91-6.

Hundens namn & registreringsnummer ska anges vid betalning. Telefonanmälningar mottages ej.

Krav för deltagande

Vaccination enligt SKK:s championat & utställningsbstämmer. För deltagande krävs att samtliga ägare till svensk hund är medlem i SvSR. För utlandsregistrerade hundar inskickas också kopia på originalstamtavlan. Medlemsavgiften för 2011 är 270 kr för fullbetalande medlem. Inga valpar under fyra månader får vistas på området.

Hjärtligt välkomna

GRATTIS till alla kvalificerade till lure coursing EM 2011

Om ordinarie uttagen hund väljer att inte delta har
6 reserver av vardera kön möjlighet att istället tävla.

Kontakta i god tid för anmälan:

Robert Dirksen - robert.dirksen@saltus.se

0435-915 08 - 073 416 56 96

HANAR

Al Wathba Ya'la Ya'lla
Baklava's Ushid
Khalils Umayyah
Volante's Bizzarini
Dyyrien Idiz Imbus
Al A'lim Ismir Ben Malcolm

RESERVER

Sharraque Byleist
Hisilome's Fonzie
Dabka's Goliath
Feisal's Ghaspar Ghalib
Al A'lim Ishendi Ben Malcolm
Caravan Yaz Yaman

TIKAR

Ritzas Shakirah
Shafaq Shantie Seabreeze
Arriyad Qhyria
Barakisch Roya Bolour
Xass Farah Eurydike
Volante's Contessa

RESERVER

Dabka's Heaven
Volante's Ca'la Bionda
Dhawati Nashira Bint Rafiq
Arriyad Qhantara
Dhawati Haaza Al Waki
Al A'lim Ibis Bint Hamira

LYCKA TILL !!!

Poängberäkning & nya SE LCCh 2010

Hela lure coursing listan för 2010 med dom 20 bäst placerade ser ni
på sidan 23

Poängräkning för årets LC Saluki sker enligt följande:

Placering 1=20p, 2=18p, 3=16p osv. till 10=2p, i slutpoäng inräknas även in 1 poäng per slagen startande hund inom rasen, gäller alla i rasen oavsett placering.

Hundar som har hamnat på samma placering har således ej slagit varandra utan endast de som kommer efter i placeringslistan. Poäng räknas för de fem bästa resultaten (ex. 2:a = 18p + antal slagna hundar inom rasen = slutpoäng).

Statistik: Antal starter under året 263 st fördelat på 53 tikar & 56 hanar. Antal utdelade Cert 30 fördelat på hanar 16 & tikar 14. Antal utdelade Cacil 4 st fördelat på hane 2 & tik 2. 12 officiella prov under året & antal BIR fördelat under året på hanar 9 st & tikar 3 st.

Grattis till de som under året blivit SE LCCh - Ch Qirmizi Hermione (tik), Ch Baklava's Ushid (hane), Al Wathba Ya'la Ya'lla (hane), Arriyad Qhantara (tik), Arriyad Qhayal (hane), Ch Volante's Bizzarini (hane), Yashars Calazar Ibn Hareeq (hane), Barakisch Roya Bolour (tik)

GRATTIS!!!

Domarpresentation

Ljungbyhed SvVK 14/5-11

Rosemary Lewis, England
Knighttellington

... har bland annat dömt på Crufts vid deras millenium firande, Skokloster Summer Show för länge sedan, SCOA National i Kentucky 2004 och på salukispecialerna i Finland och på Nya Zeeland 2008.

My grandmother, Lady Gardner, founded our Knighttellington kennel back in the mid 1920's and subsequently my mother, Helen Baker, continued the lines so I have been fortunate enough to inherit some wonderful pedigrees and some equally marvellous companions. Ever since I can remember I have been surrounded by salukis.

We now share our home with the A-litter, the "mistake" B and one "C" – I had intended stopping at the "As"! Finding suitable homes in England is not so easy now so I only breed a litter when I need a replacement plus there are sufficient people who think likewise. My dogs are companions first and foremost – showing and coursing come as a bonus.

I have judged our Saluki or Gazelle Hound club's championship show on two occasions – the late 70's and '92 and I have also had the honour of judging our breed at Crufts for their millennium event. Abroad I have judged at Skokloster many years ago and the SCOA National in Kentucky in 2004 where I was honoured with a massive entry. In 2008 I judged the Saluki Speciality at Mustiala, Finland again with a maximum entry. Also in 2008 my husband, Christopher, and I judged the New Zealand saluki speciality.

I am delighted to have been selected to judge your salukispeciality and thank you for the honour. I will be looking for a workmanlike hound that can catch my dinner and yet be a gentle model of dignity and gracefulness. Also, I look forward to meeting you all.

Vi önskar alla hjärtligt

Välkomna
till våra utställningar

Ny domarauktorisering på saluki

Carina Ekwall, Bagarmossen
kennel Xciting
uppfödare av afghanhund och chihuahua.

Marielles salukisilhuetter trycks upp igen!

Dom populära linne, t-shirts och luvtröjorna som togs fram till Lövudden 2010 kommer finnas till försäljning i år på Tånga Hed och Lövudden.

Håll utkik på vår hemsida www.saluki.se om förhandsbeställning för att du ska garanteras just det du vill ha.

Leverans sker endast på utställningarna för att undvika dyrare hantering.

Tånga Hed SvVK 18/6-11

Nina Neswadhya, Österrike
Showhunters

... dömde sin första certutställning i Innsbruck, Österrike, augusti 2008. Förutom saluki är hon auktoriserad att döma afghan, azawakh, borzoi, skotsk hjorthund, irländsk varghund, italiensk vint-hund & whippet.

Together with my two sons, my husband and our 3 salukis I'm living in the Vienna Woods nearby Austria's capital Vienna.

I'm working as a teacher for arts and crafts and German at the Sacre Coeur in Pressbaum/Austria. In 2005 my first son Constantin was born, my younger son Jonathan is aged 3 years now.

Actually my three saluki boys are from several different lines, each of them has his own gaze and my heart is beating for this wonderful breed.

In 1999 my first saluki boy, "Aref" entered my life as a long wished dream come true. This summer he will celebrate his 12th birthday. Together with Bahiim who arrived in 2006 from France and our young male Zahir, born in 2009 in California, he completes our 4 legged pack.

In March 2008 I have finished my judging education by completing the last exams and since then I was invited to judge three shows in Austria.

I'm happily looking forward to the judging in Sweden and thankful for my invitation.

In September 2011 I will have the great honor to judge the males at the annual German Saluki Speciality Show in Greppin.

As my mentors in the breed there are to name Mrs Shera Chuath with her Al Firdous (earlier Tal Amal) breeding, Mrs Julie Zucker from Zabarre Kennel in California and Mrs Ute Lennartz from Germany, I'm thankful for the exchange of ideas concerning the breed and all the support in my young terms of judging.

Domarpresentation

Lövudden 24-25/7-11

David Perkins, England

Pennyworth

...started judging in 1983 at Open Show level and progressed to Championship status in 2001. For me a saluki should be moderate and balanced in construction with no exaggerations. I want to see a hound that shows elegance and substance with sound light flowing movement.

My name is David Perkins, I live in Sittingbourne, Kent which is a town in the South East of England approximately 40 miles from London. I, with my wife Kay own the Pennyworth affix and we have owned salukis since 1977 and before that Afghan Hounds.

Our first saluki was Kaus Kezia (Penny) bred by Jim Kenyon who at the time was more interested in coursing than showing, however he had great success in the show ring with her dam, Champion Mazuri Lail famous for being the 1st English Smooth Champion. It was a litter of 10 of which there was 5 smooth and 5 feathered sired by Ch. Sedeki Barrie. We had pick of the litter, choosing a black and silver feathered bitch who we called Penny. She won extremely well in hot competition, soon becoming a Champion amassing 16 CC's & 8 RCC's and BIS's at the Saluki Club's Specialties. We registered our Affix in 1981, it was a combination of Penny and Worth this being Kay's favourite perfume.

We bred Penny twice, first to Ch Sedeki Haz and then to Ch Shamal Kharaz. They were both successful typey litters resulting in Ch Pennyworth Belinda from the first and Champions Katiya & Riaz from the second. We ourselves never breed any bitches from these litters preferring to take a bitch - Mubarak Shades of Mink at Pennyworth (Sarah) from a litter sired by a son from the first litter. Sarah was a typical self-willed glamorous black-fringed red who didn't take kindly to the show ring.

It was decided to mate Sarah to Riaz, this produced a very colourful litter of 7, chocolates, reds, parti, and black & tans. It proved to be another successful breeding producing champions. We did try to breed from Champion Katinka but it was unsuccessful so when our chocolate boy, Kestrel, was used on a smooth descending from a litter brother of Kaus Kezia we jumped at the chance of taking a smooth bitch. Later to become Ch. Ermcote Ilex with Pennyworth, the 4th

smooth champion and so far the only smooth to win BOB at Crufts. At present I have a saluki Pennyworth Kaida who was hardly shown due to my wife's ill health and a whippet Pepperone Polly with Pennyworth, she is just 2 years old and showing good potential.

Pennyworth salukis have accumulated over 66 English Challenge Certificates quite an achievement for small hobbyist breeders. I started judging in 1983 at Open Show level but I took a back seat allowing my wife to become more proactive within the SGHC, however I do not believe in judging too frequently. I progressed to Championship status in 2001. I have twice won the SGHC ballot and this October will see me assessing the bitches at the Championship Show. I enjoy evaluating dogs and as well as salukis I judge most of the other sight hounds at Open and Group level. My next appointment is for Whip-pets & Any Variety Hound at Beckenham Canine Society this April.

Besides showing our salukis we have always supported lure coursing and racing events. It is important for salukis to be functionally fit at all times. For me a saluki should be moderate and balanced in construction with no exaggerations. I want to see a hound that shows elegance and substance with sound light flowing movement.

I am really looking forward to judging your salukis at Lövudden and thank you for this opportunity.

Lövudden 24-25/7-11

Mr David Graham, Frankrike

Daxlore

... have been judging Salukis at Open show level (in England) since 1994 and at Championship level since 1999.

My first judging: I have been judging Salukis at Open show level (in England) since 1994 and at Championship level since 1999. I have judged the Northern Saluki Club Championship show in 1999 and in Finland on the Saluki Speciality. I have also judged in Switzerland, as well as several times in the UK.

I was on the committee of the Northern Saluki Club since 1986 and was treasurer from 1990 until 2005 when I moved to France.

I was also the treasurer of the Saluki Welfare Fund Charity since it's formation in 1993 until 2005. I have organised and contributed to Breed Seminars (Salukis) for potential judges.

I have been involved in organising and participating in many fund raising events for the Saluki Welfare Fund.

Kom ihåg att...

...lördagen 23 juli

har SKK internationell utställning i Köping

...söndagen 24 juli (observera dagen)

har SvSR officiell utställning på Lövudden

...måndagen 25 juli (observera dagen)

har SvVK officiell utställning på Lövudden

...fredagen 29 juli, lördagen 30 juli & söndagen 31 juli

har SKK 3xinternationell utställning i Ransäter

...anmäla till Salukiringen alla specialer under året...

* Ljungbyhed 15 maj - PM sidan 67

* Söderhamn 4 juni - PM sidan 67

* Tånga Hed 19 juni - PM sidan 68

* Lövudden 24 juni - PM sidan 70-71

* Gimo 10 september - PM sidan 69

* Lekåsa 8 oktober - PM i nästa nummer

Domarpresentation

Lövudden 24-25/7-11

Janet Littell Adam, USA

Elysian Fields

... have in nine years at the center of the ring, judged the Empire, Puget Sound and Huron Valley Specialties, the Saluki Club of America Eastern Regional Specialty, the Potomac Hound show, and several significant supported entries.

Thank you, all, for allowing me the honor and the great pleasure of judging your beautiful Salukis. This, and visiting splendid Sweden, is a dream come true.

My introduction to the world of purebred dogs and the showing was the young Afghan Hound Am Can Mex Ch Zaamarakuri of Ghazni, owner-handled to Best in Show by my babysitter in 1953. Later that decade came the National Geographic issue portraying Salukis, and I knew I had found 'my' breed.

In 1973 Ch Brenlair's Omar Markus v Mara (Jen Araby/Knighttellington and Warm Valley bloodlines) danced across our threshold and set our path in Salukis. We bred him in three divergent directions: Warm Valley/Billa de Esta; Jen Araby/Knighttellington; and Pine Paddocks/Sedeki. The outcomes were blended, and Elysian Fields evolved.

From our limited breeding program have come multiple Best in Specialty and Award of Merit winners as well as Best in Field winners in the chase, and a smattering of obedience titles, too. With great pride, we see our dogs in the pedigrees of several top breeders.

The very best of all, though, has been the enduring joy of Life With Salukis – their unique character and delightful sense of humor meld perfectly into our household, where laughter is a major component. My husband Don and our son Kyle (now 24, but who never slept with fewer than two Salukis on his bed as a child) wholeheartedly share this lifetime enchantment.

In nine years at the center of the ring, I have judged the Empire, Puget Sound and Huron Valley Specialties, the Saluki Club of America Eastern Regional Specialty, the Potomac Hound show, and several significant supported entries. Upcoming, I'll judge the SCOA National Specialty – the ultimate celebration of the Saluki in America – in 2012.

Always, I look for moderation, balance, quintessential type, and the perception of ability to bring home dinner. Good feet and strong backs are musts, and unfettered, flowing outlines are important. They don't run on their heads, but a beautiful countenance also appeals. Inexpert handling doesn't faze me, nor does the behavior of a Saluki who lets everyone know he'd rather be elsewhere. Quality shines through!

Photo: Marilyn LaBrache

Gimo 10/9-11

Pia Jeppsson, Nacka

Xass Farah

Överraskad Pia hade en impuls att tacka nej men nu ser hon det som en spännande chans som hon kommer gå in för till 100%. Jag tycker det skall bli mycket spännande och hoppas att få se er och era saluki i Gimo i september, säger Pia.

Jag blev mycket överraskad då jag en kväll i slutet av förra året blev uppringd och fick frågan om jag ville döma på Salukiringens utställning i Gimo i september 2011. Det kom helt oväntat, då jag knappast har gjort mig känd som en utställningsfantast och aldrig dömt förut.

Min första impuls var att säga nej, men jag fann mig något och sa att jag måste fundera på detta och återkomma. Efter några dagars grubblande över om jag skulle våga och verkligen klara av detta så kände jag att detta var en chans jag inte kunde missa. Såklart jag ville få stå i mitten av ringen att bedöma saluki och dessutom få möjlighet att se dem på nära håll!

För er som inte känner till mig och min kennel Xass Farah kan jag berätta att jag är 51 år, bor i Nacka med min make, 3 barn och 5 saluki. 1981 köpte jag min första saluki, en hane, Ibinores Wadir El Kitale och två år senare tiken Barakisch Fardah Padeshah, kallad Farah. Hon blev min stamtik och har också gett namn till min kennel.

Min första kull hade jag 1990 och har totalt haft 5 kullar och planerar min 6:e denna vår om allt går som tänkt. Jag har och föder upp både slät- och långhåriga saluki. Jag har ända sedan jag köpte min första saluki tränat och tävlat lure-coursing med mina hundar och det har varit prioritet ett för mig.

Utställning har kommit i andra hand och jag har aldrig riktigt satsat på det. Detta kanske kommer att ändras nu efter att ha fått ett så hedrande uppdrag, vilket jag gläder mig mycket åt och kommer att gå in för till 100 %. Jag tycker det skall bli mycket spännande och hoppas att få se er och era saluki i Gimo i september.

Jag fick min första hund när jag var 7 år gammal, en schipperke vid namn Qvirra, och hon kom att bli min följeslagare i många år. Vi hittade på mycket kul tillsammans. Deltog i lite hopptävlingar och jag byggde agilitybanor. När jag var 9 år flyttade vi till landet och hästar kom att bli mitt liv. Under min tonårstid var det hopp- och galopptävlingar som gällde.

När Qvirra fick sin första kull valpar fick dottern Unni bli kvar hos oss. Mamma startade kenneln Stalltrotlet och fler schipperke kom in i våra liv.

Någon gång när jag var runt 8-9 år såg jag dom för första gången och fascinerades av den atletiska kroppen, vinthunden! I detta fall var det en vacker oljemålning av några greyhounds in action. Var gång vi var hos min sysling så fastnade jag framför tavlan och beundrade dessa vackra hundar. Jag skulle absolut ha en sådan hund när jag blev vuxen.

När jag 16 år gammal flyttade ihop med min nuvarande sambo, så fick såklart Qvirra följa med. Jag tävlingsred fortfarande, så Qvirra hängde med hem till mamma och stallet titt som tätt. Qvirra hängde med oss överallt, hon var en mycket speciell dam. Många av hennes egenskaper kan jag finna i salukin, just dom där små sakerna som gör att man tror att ens gamla hundar lever kvar genom ens nya. Känslan av att dom förstår när man pratar med dom.

När Qvirra var 10 år så tog vi över en 3-årig hova-warthane från Norge, Cleo. När vår första dotter var 8 månader flyttade yrvärdet Amazon hem till oss (Cleos brorsdotter) med brutet ben och massor av energi. Mycket och lång behandling och rehabilitering på denna lilla valp blev det den våren. Skadan läkte aldrig väl och hon hade ofta problem och ont i benet.

Älskade Qvirra passerade regnbågen och över till evigt gröna ängars land när hon var 14 år gammal. Cleo följde henne drygt ett år senare efter en lång tids mystisk sjukdom som aldrig fick ett slut. Så vi fick ge upp och låta vår älskade vän gå vidare. Sorgen var djup och jag ville inte ha någon mer hoffe. Jo, så klart Amazon, men ingen ny. Å Amazon, som hon led denna förlust, i över två veckors tid låg hon apatisk inne på de platser Cleo hade som favoritplatser och sörjde. Det var hemskt att se. Att gå igenom sin egen sorg, men även behöva se sin älskade hund lida var bara för mycket.

Så nu började jag titta efter en vän till henne. Men denna gång ville jag ha något som jag hade känt för förut, men vad var det? Min mamma hade länge pratat sig varm om hennes drömhund, skotsk hjorthund, och jag tyckte det hon berättade lät som en hund jag letade efter. Så sagt och gjort, jag började kolla på nätet på vinthundar. Och PANG där var den, den hade allt. Vacker, muskulös och snabb. Och jag började läsa om salukin, allt jag kom över och insåg att detta var hunden för mig.

När jag sedan var och hälsade på min kompis och hennes hunddagis, vad låg inte där i en soffa så majestätisk och otroligt vacker, jo en SALUKI. Och hon Vega var lika underbar som hon såg ut. Jag började umgås med Vegas matte och lärde känna Vega mer. Allt jag fick veta om rasen och det jag själv upplevde stämde så bra. Och min Amazon levde upp när hon var med Vega. De passade varandra så bra, lekte och hade så roligt. Men när Vega inte var nära deppade Amazon och vi

Varför det blev en saluki

Salukibladet's egna stafettpinne som lämnas vidare till privatpersoner. Alla har vi olika anledningar till varför vi skaffade saluki och den här gången får ni läsa hur det var för Madeleine Hjelm från Åkers Styckebruk.

bestämde att Vega som inte var tillfreds med dagiset längre fick komma och vara dagbarn hos oss då jag ändå var mammaledig med vårt andra barn.

Madeleine med Cyrus & Morris

Nu hade jag alla möjligheter att lära känna salukis och salukifolk. Ju mer jag umgicks med rasen ju mer säker var jag. Nu skulle bara husse i huset övertalas. Vega hjälpte till mycket bra då hon är mer än bara förtjust i min sambo.

Julen 2008 flyttade vår underbara Dhawati Nadir Ibn Rashid, "Morris" (en till bil då vi redan hade en Amazon), hem till oss. Lyckan var total. Amazon tog sig an sin skyddsling och han fann värme och kärlek hos sin tant.

Vårt tredje barn kommer till världen, men lyckan får aldrig vara total. Morris skadar sig och blir ordinerad vila i hemmet i två månader. Och Amazons ben blir bara värre. Brottet hade läkt så snett och hon hade snedbelastat hela kroppen och fått pålagringar. Så början av sommaren 2009 är smärtan henne övermäktig och det återigen fruktansvärda står för dörren. Endast 4 år gammal får vår älskade Amazon göra sin farbror Cleo sällskap på andra sidan regnbågen. Och jag får återigen uppleva den sorg

och smärta det innebär. Och ännu en gång få se min älskade hund som blir lämnad kvar med oss lida en förlust av en vän. Morris klarade inte av detta och han mår så dåligt. Så med hjälp av underbara vänner Petra Karlsson och Katarina Widström får jag kontakten med Pia Jeppsson och Xass Farah Cyrus 8 år gammal flyttar hem till oss. Han passade in i familjen perfekt. Det känns som han alltid bott hos oss.

Jag är så glad att jag fått dessa två underbara salukis. Och till det två fantastiska uppfödare som ställer upp till 100 %. Jag har ett enormt stöd från dom. Jag har även träffat så många härliga människor i "salukivärlden" både på utställning och på lure coursing och det känns så rätt.

Jag har hittat min ras! Jag har kommit hem!

Madeleine lämnar vidare Stafettpinnen till Jenny Södergren i Spånga.

In Memoriam - Ingrid Alm 1925 - 2011

Ingrid Alm har gått bort. Vi sörjer, men minns henne med glädje. För er som inte vet, så var Ingrid Alm "en av dem som var med från början". Hon var sekreterare och sedan kassör i Salukiringen under flera år.

Jag (Bibbi) träffade Ingrid på vår 'hundäng' 1975 när jag flyttat till Stockholm och vi blev vänner och arbetade tillsammans med olika aktiviteter för vår ras. Ingrids första saluki var Ibinores Babuhr el Sham född 1970, som sedan följdes av den engelske importen Windswift Al Jabir, född 1971.

Jag (Karin) lärde också känna Ingrid i mitten på 1970-talet. Vi började träffades regelbundet för att hennes hane Jabir skulle lära känna min tik Shaya (Nord U Ch Wenarjas Washaya) ordentligt inför en planerad parning. Kennel Ibinore hade nämligen försökt para med Jabir tidigare, men han hade då inte varit intresserad av tikarna. Den långa förlovningsperioden fick i detta fall önskat resultat och Jabir parade Shaya två gånger med en dags mellanrum utan problem, och min K-kull föddes 1977-07-06 (3+3). 5 av de 6 valparna blev utställningschampions. (Den sjätte fick placering i segrarklass och ck på Skokloster men ställdes sen inte ut.) Ingrid tog Ch Kashmanis Kebir som parningsvalp och han blev dessutom en mycket framgångsrik kapplöpings- och lure-coursing-saluki. Han hade banrekordet för saluki på Skarpnäck och var klubbmästare såväl inom kappen som ett flertal gånger på lure-coursing, i slutet av 1970- och början-mitten av 1980-talet. Han blev också far till två valpkullar, båda födda 1987, på kennlarna Ibinore respektive Dar El Hindiya. Mest känd av avkommorna var Ch Ibinores Cazzie, ägd av Per och Karin Nordahl, kennel El Cazzino. (Alla tre tikarna i Kashmanis K-kull gick dessutom vidare i aveln hos olika uppfödare.)

Ingrid Alm var en eldsjäl inom kapplöpningen och jag (Bibbi) minns när vi stuvade in våra fyra salukis i hennes stora amerikanare och for till Skellefteå och hade en hel veckas kapplöpningsträning på Kanisbanan tillsammans med andra entusiaster. Som jag minns det var det Kebir och Karin Johnsons Azora som var de snabbaste. Vi tillbringade även många måndagar tillsammans på banan på Skarpnäcksfältet.

Jag (Karin) minns resor med Ingrid i samma härliga bil, men till utställningar runtom i landet, med hennes Ch Kebir och min Ch Kashmanis Kassandra. Träningarna på Skarpnäck hade vi också gemensamt. Kebir var ju också en framgångsrik lure-coursinghund och vi var naturligtvis alla på plats när Mr Lyle Gilette, kennel Rancho Gabriel, USA, kallad "lure-coursingens fader", demonstrerade LC för oss vid en träff anordnad av Salukiringen i Älvsjö 1981.

Jag (Bibbi) minns också när Ingrid och jag 1980 hälsade på hos Vera Watkins, kennel Windswift, England, för att välja en valp till Ingrid ur kennelns D-kull. Windswift Dhaba var Ingrids fjärde saluki.

Ingrid och vi delar många glada salukiminnen tillsammans. Det känns skönt att kunna minnas dem med ett leende.

Bibbi Thunell och Karin Hedberg

Mina möten med Ingrid

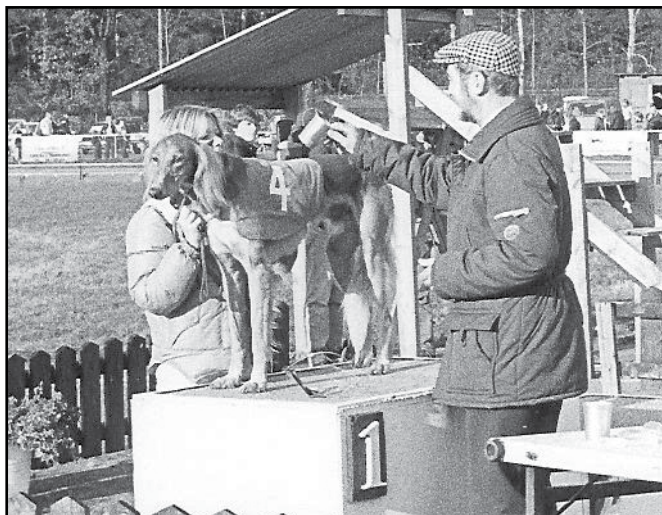
Det finns många ljusa minnen från mina möten med Ingrid. Vi blev som en liten familj, alla vi som hade valpar efter Jabir och Shaya. Vi träffades på utställningar, kappbanan i Skarpnäck och lc-träningar. Kirre hade stora framgångar på kappen men den sporten blev aldrig någon hit för saluki, så alternativet kom med lure coursing i Salukiringens regi. Ingrid tillhörde den gruppen, som förde fram lure coursing som aktivitet för saluki. På den tiden hade Ingrid en vräkig amerikanare, en bil värdig saluki att färdas i och jag var mäktigt imponerad.

Ingrid var glad över att Kirre användes som avelshane. Tyvärr blev han inte far förrän på ålderns höst, men han finns kvar i de linjer som idag är aktiva och framgångsrika både på kappbanan och i lc, vilket säkert gladdade Ingrid.

Vi var båda mycket förtjusta i Vera Watkins Windswiftlinjer. Inte så förvånande att Ingrid tyckte mycket om Jabirs dotter Hindiya för hon hade mycket av Windswiftlooken. Hindiya fick följa med henne till Skokloster ett år, när jag inte hade tid. Förutom Jabir och Kirre hade Ingrid Dhaba, som var sonson till Jabirs syster. Tragiskt nog var Dhaba inte den valp

Ingrid Alm med Kashmanis Kebir som valp, och pappa Windswift Al Jabir, i lure coursingens barndom vid Rönninge-fältet i södra Stockholm, vintern 1977. Foto: Mats Norstedt

Kirre klubbmästare SHS Skarpnäck 1981. Foto Jonny Hedberg

**SE UCh Kashmanis Kebir – "The Lure Coursing Legend".
Foto: Mats Norstedt**

som från början var utvald åt Ingrid. Den valpen blev stulen strax innan Ingrid skulle hämta honom. Meningen var ju att utöka avelsbasen i Sverige och Dhaba hade inte den förväntade potentialen som avelshane även om han fick en son. Senare var det Ingrid, som inspirerade mig till att hämta hem de båda bröderna Mark och Luke. Jabir - Windswift al Jabir, Shaya - NORD UCh Wenarjas Washaya, Kirre - SE UCh Kashmanis Kebir, Hindiya - NORD UCh Kashmanis Kayesha, Dhaba - Windswift Dhaba, Mark - Windswift Mark Hindiya, Luke - Windswift Luke el Hindiya.

Gerd Andersson

CONCLUSION 2010

World Winner-2010
BOS Skokloster Summer Show
Best Male-6 in Sweden

NORD CH WW-10 Dahaqin Asiq Ajaban

New International Champion
Mother to our B-litter
Best Bitch-8 in Sweden

Photo: Dioskury & Per Undén

CIB NORD CH SELCCH Dahaqin Azuma Ashantii

Also very proud of
Baklava's Tigris Min Dahaqin
Best Broodbitch-3
&
Khalils Dahabi Dahaqin
Best stud-11

We plan to have a second litter
out of Ashantii late 2011

For futher info look at

www.dahaqin.com

New Swedish & Norwegian champion
BOB HUND2010

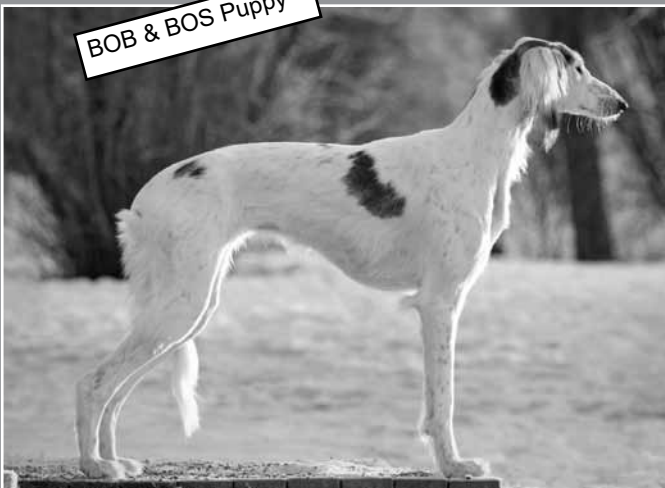
SEUCH NOUCH Dahaqin Adabi Atil

BOB & BOS Puppy

Dahaqin Baqir

BOB & BOS Puppy

Dahaqin Bahiya Deanna

Looking forward to start showing Baqir & Deanna this year

Axevalia 20 november -10

Domare: Lyn Appleby, Irland - babyvalpar 2+2 / valpar 1+0 / vuxna 26+21

BIR BIS-2 C.I.B & Nord Ch SE LC Ch Baklava's Ushid
BH-2 SE & NO Ch Baklava's Uqir
BH-3 CERT Elamir Sao José
BH-4 Barakisch Qush Akbar
BH-R Int Nord FI EE US PI Lu & Pt Ch SLO V Ch FI V-05, PIW-06, WW-06,-08, SV-06,-07,-08, KbhV-08,-09, LW-08, MW-08, NordV-08,-09, NV-08, Amsterdam W-08, VEuW-10 Amiyat Anakin
BIM CERT CHAMPIONAT Seadis Elektra
BT-2 Int Nord & FI Ch KbhV-03, SV-03, NordV-03, FinV-04, VDH, EuSg-05, NV-07 Qirmizi Famenne
BT-3 SE & DK Ch Yashars Basmyra Bint Qadaa
BT-4 C.I.B & Nord Ch SE LC Ch Dahaqin Azuma Ashantii
BT-R SL, SE, DK & SLO Ch Dabka's Izzie

BABYVALP BIR BIS Qirmizi Magnolia - **BIM** Qirmizi Merlot
VALP BIR BIS Dabka's Korte'z
JUNIOR BIR Badavie Pacific Dream
UNGHUND BIR BIS-4 Baklava's Virac - **BIM** Djelal Passion Ruby
BRUKSHUND BIR BIS Sharwassim Ajib Ibn Shaitaan
VETERAN BIR BIS Qirmizi Famenne - **BIM** Amiyat Anakin
UPPFÖDARGRUPP BIR Kennel Baklava

Valpklass hanar
1 HP Qirmizi Merlot
Valpklass tikar
1 HP Qirmizi Magnolia
Juniorklass hanar
1-1 CK Badavie Pacific Dream
1-2 HP Yashars Djilalm Habib
2 Mehr Angiz Shamsiin Navid
Unghundsklass hanar
1-1 CK Baklava's Virac
2 Ashan Al Zahra
Bruksklass hanar
1-1 CK Sharwassim Ajib Ibn Shaitaan
Öppenklass hanar
1-1 CK Elamir Sao José
1-2 CK Barakisch Qush Akbar
1-3 CK Mazraé Gangall Glenfarclas
1-4 Al Al'im Ihmz Ben Malcolm
1-R Djelal Drive A Race In Dakar
1 Seadis Eragon
1 Barakisch Rakhshan Behrad
1 Badavie Don't Stop The Music
Championklass hanar
1 CK Baklava's Ushid
2 CK Baklava's Uqir
3 CK Badavie Heat Of The Night
4 CK Badavie Komander
5 CK Al Wathba Thamiir Abdul-Haq
OPL CK Dabka's Italy
OPL CK Dahaqin Asiq Ajaban

Veteranklass hanar
1 CK Amiyat Anakin
2 HP Xass Farah Cyrus
Unghundsklass tikar
1-1 CK Djelal Passion Ruby
1-2 HP Baklava's Valletta
1-3 HP Seadis Gi Gi
Bruksklass tikar
1-1 Barakisch Roya Bolour
1-2 Dhawati Nashira Bint Rafiqa
Öppenklass tikar
1-1 CK Seadis Elektra
1-2 CK Mazraé Gangall Bruichladdish
1-3 Dhawati Na'imah Shadan
1-4 Khalis Tara Scheherazade
Championklass tikar
1 CK Yashars Basmyra Bint Qadaa
2 CK Dahaqin Azuma Ashantii
3 CK Dabka's Izzie
4 CK Barakisch Rana Banu
5 CK Badavie For Your Eyes Only
OPL CK Barakisch Qabil Advie
Veteranklass tikar
1 CK Qirmizi Famenne
2 HP Shafaq Priscilla Paljetje
3 HP Badavie Rhovianion
Uppfödargrupp
1 HP Kennel Baklava

Göteborg 7 januari

Domare: Dominique Danel, Frankrike - 17+21, 3+1 valpar

BIR C.I.B Nord & FI Ch JWW-06, PIJW-06, PIJCh Badavie Heat Of The Night
BH-2 Int Nord FI EE US PI Lu & Pt Ch SLO V Ch FI V-05, PIW-06, WW-06,-08, SV-06,-07,-08, KbhV-08,-09, LW-08, MW-08, NordV-08,-09, NV-08, Amsterdam W-08, VEuW-10 Amiyat Anakin
BH-3 C.I.B & Nord Ch SE LC Ch Baklava's Ushid
BH-4 SE & SLO Ch Dabka's Italy
BH-R Nord Ch NV V-10 Al Wathba Bahram Al Nadir
CERT Badavie Oriental Curry
BIM SL, SE, DK & SLO Ch Dabka's Izzie
BT-2 CERT CHAMPIONAT Badavie Nin-Nikita
BT-3 Int Nord & DK Ch Badavie For Your Eyes Only
BT-4 Badavie Persian Princess
BT-R SE & NO Ch, VDH Veteran Ch, DE Veteran Ch, Landessieger Berlin/Brandenburg '10 Shafaq Priscilla Paljetje

VALP BIR BIS-2 Qirmizi Merlot - **BIM** Elamir Bela Burberry
JUNIOR BIR BIS-2 Badavie Persian Princess - **BIM** Badavie Prince Charming
UNGHUND BIR Badavie Oriental Curry - **BIM** Seadis Gi Gi
BRUKSHUND BIR Djelal Beautiful Jade
VETERAN BIR BIS Amiyat Anakin - **BIM** Shafaq Priscilla Paljetje
UPPFÖDARGRUPP BIR Kennel Badavie

Valpklass hanar
1 HP Qirmizi Merlot
Valpklass tikar
1 HP Elamir Bela Burberry
Juniorklass hanar
1-1 HP Badavie Prince Charming
2 Z'bee's Apolo
Unghundsklass hanar
1-1 CK Badavie Oriental Curry
1-2 HP Elamir Armani
2 Sharwassim Ajib Ibn Shaitaan
Öppenklass hanar
1-1 CK Mazraé Gangall Glenfarclas
1-2 CK Baklava's Virac
1-3 Al Al'im Ihmz Ben Malcolm
1-4 Al-Dahab Basir
2 Al Wathba Bahir Al Ridwan
Championklass hanar
1 CK Badavie Heat Of The Night
2 CK Baklava's Ushid
3 CK Dabka's Italy
4 CK Al Wathba Bahram Al Nadir
5 CK Baklava's Uqir
OPL CK Djelal Drive A Race In Dakar
Veteranklass hanar
1 CK Amiyat Anakin

Juniorklass tikar
1 CK Badavie Persian Princess
1-2 HP Yashars Dorih Bint Daphne
2 Ta'zim Faiza Felisha
Unghundsklass tikar
1-1 HP Seadis Gi Gi
1-2 HP Sharwassim Akliah Bint Shaitaan
Bruksklass tikar
1-1 CK Djelal Beautiful Jade
1-2 Barakisch Roya Bolour
Öppenklass tikar
1-1 CK Badavie Nin-Nikita
1-2 CK Baklava's Valletta
1-3 Badavie Here We Go Again
1-4 Gizella De Lunduki
1-5 Khalis Tara Scheherazade
1 Mazra'e Gangall Bruichladdish
1 Sadaqa Kifaya Bint Fasqiya
1 Seadis Florence Nightingale
Championklass tikar
1 CK Dabka's Izzie
2 CK Badavie For Your Eyes Only
3 Seadis Elektra
Veteranklass tikar
1 CK Shafaq Priscilla Paljetje
2 CK Al Wathba Suha Sadaqa
Uppfödargrupp
1 HP Kennel Badavie

DOMARKOMMENTAR - Tånga Hed 13 juni 2010 - Karen Fisher - Kennel Ruweis

I would like to thank you for the invitation to judge your Salukis and for the beautiful presentation wich now has pride of place on my dining room table.

Having spent so much time throughout my life in Salukis on the hunting field I can fully appreciate why a Saluki must be moderate. The breed standars describes the Saluki body as beeing the same lenght as its height at the withers and also it is noted that it can give the impression of beeing longer then it is tall. I found that there were several exhibits that were far to long for their height. In most cases it was the body that was too long across the loin but in a couple of cases the legs were too short.

The legs themselves should be long (this is described as such in the forearm) and the stifle should be moderately bent with the hooks well let down. I noticed that generally the exhibits were too long from the knee to the hook and there was too much angulation. Breeders should take careful note of this as too much angulation causes the topline to drop away towards the ground instead of rising over the loin. The rise over the loin it was gives the Saluki its outline and makes the breed what it is. I also noticed that throughout the entry feet were small lacking good thick pads.

During my visits to the Middle East I have seen exactly why Saluki should have long well arched toes and thick pads, some of the desert sands are very soft and the toes splay out to give the Saluki good anchorage and some of the terrain is made up for quite hard rock stones even though the apperance in general is that of sand. This is when the

thick pads are very necessary.

Having said that, Sweden has some very beautiful specimens of the breed wich are shown and presented in excellent condition with good muscle. I felt very honoured to receive such a large entry, thank you to all who exhibited to me.

BIS Baklava's Ushid **BIM** Badavie Hold Me Tight

Foto: Agneta Doverholt

SKK Växjö Internationell 6/11 2010

Domare Agneta Kappers, Sverige
BIR BIG-2 FI EE PL CH INT NORD UCH LU CH US CH WW SE V-06
 WW-08 Amiyat Anakin
BH-2 CACIB SE UCH SL CH Dabka's Italy
BH-3 R-CACIB C.I.B JWW-06 NORD UCH Badavie Heat Of The Night
BH-4 DK UCH SE UCH Badavie Konquestador
BH-R CERT Djelal Drive A Race In Dakar
BIM CACIB SE UCH Barakisch Qabil Advie
BT-2 SE UCH Badavie Zerinde
BT-3 R-CACIB DK UCH SE UCH SL CH Dabka's Izzie
BT-4 CERT CHAMPIONAT Barakisch Rana Banu
BT-R SE UCH Yashars Basmyra Bint Qadaa
BIT VETERAN Amiyat Anakin
BIR BIS AVELSGRUPP Dabka's Cassandra
BIR BIS-3 UPPFÖDARGRUPP Kennel Dabka's

SKK Stockholm Internationell 18/12 2010

Domare Stephen Wheeler, Sverige
BIR CACIB SE UCH Dahaqin Adabi Atil
BH-2 R-CACIB C.I.B NORD UCH EUW-10 NO V-07 SE V-10 SL CH
 WW-09 Shiraz California Dreamin'
BH-3 FI EE PL CH INT NORD UCH LU CH US CH WW SE V-06 WW-08
 Amiyat Anakin
BH-4 CERT CHAMPIONAT Djelal Drive A Race In Dakar
BH-R Badavie Prince Charming
BIM CACIB SE UCH Badavie Cedala
BT-2 SE UCH Badavie Zerinde
BT-3 R-CACIB C.I.B NORD UCH SE LCCH Dahaqin Azuma Ashantii
BT-4 DK UCH SE UCH SL CH Dabka's Izzie
BT-R CERT Djelal Passion Ruby
BIR BIS-R VETERAN Amiyat Anakin
BIR BIS-4 AVELSGRUPP Al Wathba Thabiya Hiyeh 'L-Ahla
BIR BIS UPPFÖDARGRUPP Kennel Badavie

SKK Göteborg Internationell 8/1

Domare George Kostopoulos, Grekland (13+10, 3+4 valpar)
BIR BIS-2 CACIB Int, Nord, SL, SLO & US Ch NV-07, WW-09, DKV-09,-10, SE V-10, EuW-10 Shiraz California Dreamin'
BH-2 R-CACIB C.I.B Nord & FI Ch JWW-06, PIJW-06, PIJCh Badavie Heat Of The Night
BH-3 SE & SLO Ch Dabka's Italy
BH-4 C.I.B & Nord Ch SE LC Ch Baklava's Ushid
BH-R CERT Badavie Prince Charming
BIM CACIB SL, SE, DK & SLO Ch Dabka's Izzie
BT-2 R-CACIB Int Nord & DK Ch Badavie For Your Eyes Only
BT-3 Nord Ch Badavie Innocent Temptation
BIR VALP Qirmizi Magnolia
BIR BIS UPPFÖDARGRUPP Kennel Badavie

SKK Göteborg Internationell 9/1

Domare Birgitta Svarstad, Sverige (14+11, 1+4 valpar)
BIR BIS CACIB Int, Nord, SL, SLO & US Ch NV-07, WW-09, DKV-09,-10, SE V-10, EuW-10 Shiraz California Dreamin'
BH-2 Int Nord FI EE US PI Lu & Pt Ch SLO V Ch FI V-05, PIW-06, WW-06,-08, SV-06,-07,-08, KbhV-08,-09, LW-08, MW-08, NordV-08,-09, NV-08, Amsterdam W-08, VEuW-10 Amiyat Anakin
BH-3 R-CACIB SE & NO Ch Dahaqin Adabi Atil
BH-4 SE & SLO Ch Dabka's Italy
BH-R C.I.B Nord & FI Ch JWW-06, PIJW-06, PIJCh Badavie Heat Of The Night
CERT Mazra'e Gangall Glenfarclas
BIM CACIB Int Nord & DK Ch Badavie For Your Eyes Only
BT-2 R-CACIB Nord Ch Badavie Innocent Temptation
BT-3 SL, SE, DK & SLO Ch Dabka's Izzie
BT-4 CERT Badavie Persian Princess
BIR BIS-2 VALP Dabka's Kamé
BIM VALP Joyofdabka Djaal Lhial
BIR VETERAN Amiyat Anakin
BIR BIS-2 UPPFÖDARGRUPP Kennel Badavie

CRUFTS 2011-03-12 Judge: Mrs D Allan**Veteran - Dog**

Entries: 5 Abs: 2
1st CH Nefisa Bushrah Of Saruk JW
2nd CH Labakan Lamerie
3rd Mumtaz Sirius
Special Puppy - Dog
 Entries: 9 Abs: 0
1st Anasazi Early Dusk
2nd Glenoak Kiyan
3rd Anasazi Malt Whiskey
Res Anasazi Red Kite
VHC Glenoak Kalima
Special Junior - Dog
 Entries: 10 Abs: 0
1st Kasaque Obidiah
2nd Anisah's Limited Addition
3rd Glenoak Kiyan
Res Charioak Jabhat Al Akrah
VHC Anasazi Red Kite
Yearling - Dog
 Entries: 7 Abs: 0
1st Tasia Mystique
2nd Fernlark Drambuie
3rd Jorjenjo Mirzam Of Fernlark JW
Res Tasia Moonshine Over Dawnchase W
VHC Anasazi Red Kite
Post Graduate - Dog
 Entries: 17 Abs: 0
1st Kirman Bashaar At Fernlark
2nd Glenoak Jamaal
3rd Delborghino Oscardelarenta
Res Anisah What U See Is What U Get
VHC Cottonore Enigma
Limit - Dog
 Entries: 14 Abs: 2
1st Chisobee Bachen Goch Of Allievo
2nd Mumtaz Zephyr
3rd Mumtaz Sirocco SHCM
Res Sivendra Abishai
VHC Fernlark Shiraz

Open - Dog

Entries: 9 Abs: 1
1st Furat Ter Dolen
2nd CH Nefisa Jeevun SH CM
3rd CH Fernlark Alsace JW
Res CH Fargaze Persian Punch Of Saruk
VHC Kasra Tareef With Malenkhai
Good Citizen Dog Scheme - Dog
 Entries: 4 Abs: 0
1st Caryna Curetes
2nd Glenoak Juda
3rd Caryna Eros Of Starazaz
Veteran - Bitch
 Entries: 7 Abs: 2
1st CH Miskanda Cara Mia
2nd Tasia Emilia At Sivendra
3rd CH Caspians L'aliq Avec Kasaque
Res Daxlore Daisimae SHCM
VHC Lusaki Viva Valihan Of Zardek
Special Puppy - Bitch
 Entries: 6 Abs: 0
1st Glenoak Kira Of Fernlark
2nd Glenoak Kamala
3rd Classicus Concorrdia
Res Dawnchase Zerlina At Cornhaze
VHC Glenoak Kaia
Special Junior - Bitch
 Entries: 11 Abs: 0
1st Safaniyah Azani
2nd Glenoak Kamala
3rd Kasaque Ola Nefisa
Res Kasaque Ozea
VHC Anisah's Midnight Romancer
Yearling - Bitch
 Entries: 9 Abs: 1
1st Fernlark Nardini At Daandazi IR JUN W
2nd Tasia Zemar My Maria
3rd Azzedine Alaia
Res Kasaque Ola Nefisa
VHC Anasha Al Noushafarin

Post Graduate - Bitch

Entries: 11 Abs: 1
1st Hanaa Har Kala Rachi Of Clearwing
2nd Tasia Maleisha
3rd Sufeina Habbi Emira
Res Glenoak Jazmyn JW
VHC Fernlark Fleurie At Dawnchase
Limit - Bitch
 Entries: 9 Abs: 1
1st Cottonore Sahara
2nd Sufeina Zarita
3rd Chisobee Serenarian
Res Bedu Esmee SHCM

VHC Lusaki Xy Xhana Of Adhari

Open - Bitch
 Entries: 9 Abs: 0
1st Cranstal Quintessence
2nd Kasra Tabina
3rd CH Labakan Chantilly
Res Kasaque Miracle
VHC Mumtaz Sea Breeze
Good Citizen Dog Scheme - Bitch
 Entries: 5 Abs: 0
1st Tasia Emilia At Sivendra
2nd Bedu Esmee SHCM
3rd Daxlore Daisimae SHCM
Res Daxlore Dazijane At Daandazi

Foto: Lene Svensson

Best Of Breed - Bitch
 Cranstal Quintessence

Best Puppy - Dog
 Anasazi Early Dusk

Dog Challenge Certificate
 Furat Ter Dolen

Bitch Challenge Certificate
 Cranstal Quintessence

Reserve Dog Challenge Certificate
 CH Nefisa Jeevun SH CM

Reserve Bitch Challenge Certificate
 Cottonore Sahara

Interview with the artist of this issue's cover

Today, with internet access in every home, we have the opportunity to sit at home and with small, simple "click" discovering all these amazing artists out there... It was also the way I came into contact with the artist to this issue's cover... Her paintings are something out of the ordinary, check out her website to admire all her paintings - animalpainting.de.

By: Marie Palmqvist

Please tell us something about yourself.

My name is Angela Franke. Me, my husband and our three children, Janine (17), Janet (14) and Niklas (7) live in Dortmund. To our family belongs also Dexter, he is a tricolour Collie.

The painting is for a long time for me more than only a hobby. Therefore, it is not always easy for me to unite children, home and work with each other. Painting is my passion. I have a small studio where I can work undisturbed. So I made my hobby into a career. I can say about myself, I have found my dream job.

I am a creative person, I like sewing, photography and writing much. Unfortunately, I still often have not enough time to operate all active hobbies. I am enthusiastic in martial artist in the sport of Ju-Jutsu. Since 2003 I have a black belt.

Animals are a big part of my life and have accompanied me all along. As I was a child I had hamsters, mice, birds, guinea pigs, fish, rabbits, a cat and later after my marriage even dogs. I cannot even imagine a life without animals. In consequence, animals are my favorite subject in painting.

Why do you become interested of art and painting?

As long as I can think back, it gave for me as a child not more exciting things than a piece of paper and some pencils. I could occupy myself for hours with it. From books I've been painting pictures of animals. My father, who was very talented, was my first teacher. We often sat together and painted or drawn.

Later, at school, I also drawn people. I made portraits of the friends of my classmates, of course also their pets. Horses are for me the most challenging subjects because of the wealth of detail. In dogs and cats I can "run free" the chalk or paint brush, and so created my very realistic looking images. Often my customers write me that their pet's fur looks more silky or the eyes are more alive than in the reference-photos, they gave me for the painting. Very often people ask me to paint their deceased animals. And it is a great joy for my customers to see their lovely pets so lifelike every day. This wish to paint a realism portrait of their pets, I am of course very happy to comply.

I have always admired the pictures of the old masters. 2009, I fulfilled my dream and I made with my family a short break in Paris. Of course we visited the Louvre. That was very impressive to me. Images in unimaginable size were to be admired, oil paintings by masters of

Angela Franke

"a dream is to present my artwork in a large exhibition in a gallery"

art. It was an unforgettable experience for me. I'd love to make a training designer. Unfortunately, it failed back then to the poor job prospects. So I became a nurse and worked for my training at a health insurance company. But I did not like office work and for painting and my other interests like sewing photographing was less time. The times for painting I missed the most, and soon it was clear, I need more time and space for it!

After our wedding, my husband gave me a small box with pastels. That was the initial spark and I started painting regularly again. Pastel was then a new medium for me and so I made my first attempts in this art. From today's perspective, my results was not satisfactory for me. I reflected on the drawing with graphite, but the idea of creating one beautiful picture with pastels don't let me go. Again and again I looked for motifs and refined my technique. I got into conversation with other artists and learned a lot about materials and various painting surfaces. Today I make a number of my chalks by myself.

What kind of material do you like to use?

Pastel is the art which inspires me. In combination of chalk and brush I can create very fine and silky structures; fur stripped by the wind, fine grasses of the meadow where the galloping horse on it, sun rays, which start in the eyes.

The crayons are versatile material. The preparation time is relatively short. Do I have to paint, I can let bygones be working without any harm to the image. It requires no drying time, creating an image in a relatively short time. The delicate to the chalk, however, is that you need a variety of colors, because they are not mixed together, such as oil paints.

I use as a painting very much like a sandy or velours paper. Each paper needs his own

technique and requires a high degree of sensitivity and dexterity.

As an artist I would like to commit myself not just in one technique. So I love to experiment with other materials such as Oil, charcoal or graphite. Oil offers many interesting possibilities. A good artist needs only a small number of colors, as these are well mixed together. I work with only 8-12 colors, and make all the nuances that I need for each painting by myself. Due to the long drying times, I can always work on the image, when one layer is dry. So a painting take 8 weeks - 6 months until the oil painting is finished.

Since 2010 I am working with watercolor art. It is an entirely different experience of painting, because in contrast to the pastel I need before I start the finished image in mind. When I paint watercolors must start from light to dark. Reflections I put so firmly in the beginning. In the technique pastel I can build the image in layers, much like oil paintings and lights set later. This experience is exciting for me and a challenge. The response to my watercolor paintings is very positive. It brings a lot of fun and I think it will give in the future more watercolors paintings from me. Each material has its own fascination for me.

Have you participated in some art exhibition?

My paintings are on display in various veterinary practices and in a dog school in our city. For a large exhibition requires a variety of exhibits artwork, including some large format. My job situation is so good that I could not yet provide a sufficient number of images to equip an exhibition.

But yes, this is a dream, to present my artwork in a large exhibition in a gallery! Until then, I am pleased that my pictures now prepare their owners joy worldwide every day.

Angela Franke - www.animalpainting.de

SVENSKA SALUKIRINGEN

c/o Agneta Doverholt
Åspereds Skogsväg 14
424 57 Gunnilse

Returporto garanteras vid obeställbarhet

B

11 MARCH SADAQA PUPPIES

C.I.B & Nord Ch SE LCCh Baklava's Ushid x
C.I.B, FI & NO Ch Sadaqa Kifaya Bint Fasqiya

Ad by: tazim.se, Photo: Jessica Bolander

Welcome to see the L-litter 2+4 at
www.sadaqa.se